

CETURTDIENA, 2009. GADA 19. FEBRUĀRIS

SĒDI VADA: L. MORGANTINI

Priekšsēdētāja vietniece

1. Sēdes atklāšana

(Sēdi atklāja plkst. 9.00)

2. Iespējamā CIP veiktā Eiropas valstu izmantošana, lai pārvadātu un nelikumīgi turētu apcietinājumā gūstekņus (iesniegtie rezolūcijas priekšlikumi) (sk. protokolu)

3. Samazinātas pievienotās vērtības nodokļa likmes (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir Ekonomikas un monetārās komitejas vārdā izstrādātais *I. van den Burg* ziņojums (A6-0047/2009) par priekšlikumu Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 2006/112/EK saistībā ar samazinātām pievienotās vērtības nodokļa likmēm (COM(2008)0428 – C6-0299/2008 – 2008/0143(CNS)).

Ieke van den Burg, referente. – (NL) Saistībā ar šo ziņojumu par PVN likmēm ir noiets tāls ceļš. Faktiski, šī ziņojuma vairs nav, jo divas citas lielās politiskās grupas — Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupa un Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa — neieradās Ekonomikas un monetārājā komitejā uz balsojumu par manu ziņojumu, un, bez jebkāda brīdinājuma, jau iepriekš nobalsoja „pret”, jo viņiem nepatika kāda grozījuma noraidīšana vai pieņemšana.

Tā darot, viņi ir nopietni apdraudējuši atbalstu šim svarīgajam Komisijas priekšlikumam. Man ir ļoti žēl, jo tas ir radījis pilnīgi nepareizu priekšstatu par Eiropas Parlamenta nostāju. Par laimi viņi ir atteikušies no savas nostājas un patlaban ir norādījuši, ka attiecībā uz Komisijas priekšlikumu mēs varam rēķināties ar pilnīgu atbalstu no viņu puses. Mēs vienojamies, ka plenārsēdes laikā vairs nestrīdēsimies par šiem grozījumiem, bet gan pieņemsim komisāra *L. Kovács* priekšlikumu ar pārliecinošu „jā”.

Tomēr *A. Lulling* diemžēl darbojās nepareizu priekšstatu vadīta, proti, saprotot, ka viņai no jauna jāiesniedz noraidītie grozījumi, lai arī tas neatbilst normatīvās rezolūcijas dokumentam vai procedūrai, pēc kuras vadāmies. Acīmredzot šajā Parlamentā tiek izmantota variācija par latīņu teicienu „*Quod licet Iovi, non licet bovi*”, proti, viena lieta var būt pieļaujama *Lulling* kundzei, bet neatļauta parastam EP deputātam. Nekādā ziņā nemazinot viņas augsto statusu, es vēlētos mudināt jūs neapjukt šajā situācijā un beigās, balsojumā pēc saraksta, pārliecinoši nobalsot par šo normatīvo rezolūciju. Galu galā tas ir šīs sēdes mērķis. Mēs ar komisāru paļaujames uz jūsu atbalstu un pieņemam, ka *A. Lulling* sapratīs, ka neatbalstot šo rezolūciju tikai tādēļ, ka situācija nav attīstījies pēc viņas prāta, viņai, paliekot malā, klāsies daudz grūtāk, turklāt radīsies nepareizs priekšstats par to, ka viņa iebilst pret nodokļu likmju pievienotās vērtības samazināšanu.

Šajā Parlamentā — un par to es esmu ļoti lepna — ir senas tradīcijas to priekšlikumu atbalstīšanā, kas attiecas uz samazinātas PVN likmes piemērošanu darbietilpīgiem pakalpojumiem. Turklāt pēc viena mana priekšgājēja, *W. Van Velzen*, iniciatīvas nodarbinātības jautājumiem vēltītajā sammitā, kas notika Luksemburgā 1997. gadā, šis Parlaments ir apņēmis izstrādāt priekšlikumu, lai izmantotu šo samazināto PVN likmi kā stimulu nodarbinātības jomā, padarot lētākus šos pakalpojumus, palielinot apjomu un samazinot plaisu starp nelegālo un legālo nodarbinātību. Manuprāt, šis mērķis nodarbinātības jomā šajā laikā atkal ir kļuvis ļoti svarīgs. Tā ir mana cieša pārliecība, ka šis eksperiments ir nešaubīgi pierādījis savu ietekmi.

Iepriekšējais komisārs, *Bolkestein* kungs, nebija tik ļoti pārliecināts, jo, tāpat kā vairākas dalībvalstis, bija skeptiski noskaņots. Viņš nevēlējās nodarbinātību izmantot par vienu no mērķiem nodokļu politikā. Viņš uzskatīja, ka nodokļu politika nav paredzēta šim mērķim. Laimīgā kārtā pašreizējais komisārs saprot, ka šis jautājums jāskata plašākā kontekstā, un es priecājos, ka viņš šim eksperimentam nepiešķir strukturālu dimensiju.

Es vēlētos vēl nedaudz komentēt pašreizējo situāciju. Godīgi runājot, šajā situācijā es nevaru iedomāties, ka Padome vienprātīgi atbalstītu šo priekšlikumu. Galu galā steidzami kaut kas jādara saistībā ar traģisko situāciju nodarbinātības jomā un Eiropas ekonomikas atveseļošanu. Pasākumus nodokļu jomā, arī PVN samazināšanu, piemēram, attiecībā uz būvniecības un atjaunošanās nozari, energoefektivitātes palielināšanu ēku būvniecības

un mūsu kultūras mantojuma jomā, kā arī citi veidu pasākumus varētu izmantot kā stimulus mājokļu tirgū, kurā patlaban liela daļa dalībnieku nonākusi strupceļā.

Energoefektivitāte nav uzsvērtā grozījumā, ko iesniedza PPE-DE grupa Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejā. Šis aspekts jau bija iekļauts Komisijas priekšlikumā. Tas tika svītrots grozījumā Nr. 6 un atkārtoti iekļauts grozījumā Nr. 7, un tas var radīt vienīgi apjukumu. Tomēr ir skaidrs, ka Parlaments ļoti atbalsta energoefektivitātes ideju. Tādēļ mēs ceram, ka Padome izmantos komisāra *L. Kovács* priekšlikumu un šodienas svarīgais balsojums nepārvērtīsies par iekšējiem ķīviņiem.

László Kovács, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētājas kundze, es vēlos pateikties Eiropas Parlamentam par to, ka tas ir tik ātri izskatījis šo priekšlikumu, ņemot vērā saistībā ar Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānu decembra Eiropadomes sanāksmē izteikto lūgumu līdz 2009. gada martam atsevišķās nozarēs atrisināt jautājumu par samazinātām PVN likmēm.

Esmu gandarīts, ka Ekonomikas un monetārā komiteja (ECON) ir pieņēmusi rezolūcijas projektu, tādējādi apstiprinot Komisijas iniciatīvu, un es ceru, ka plenārsēdē arī tā tiks atbalstīta.

Es vēlētos pateikties ECON komitejai un referentei *I. van den Burg* par sniegto atbalstu. Šis priekšlikums patiešām jāpieņem visā drīzumā, lai mēs iegūtu noteiktību par samazināto likmju piemērošanu vietēji sniegtiem un darbietilpīgiem pakalpojumiem, kam pretējā gadījumā būtu jāpazūd līdz 2010. gada beigām. Turklāt ir svarīgi nodrošināt vienlīdzīgas iespējas visām dalībvalstīm, piemēram, mājokļu un restorānu pakalpojumu nozarēs, jo tajās patlaban visām dalībvalstīm nav nodrošināti vienādi nosacījumi.

Pašreizējās ekonomiskās un finanšu krīzes dēļ šī priekšlikuma pieņemšana un īstenošana ir vēl jo steidzīgāka. Šis nav īstais brīdis, lai likvidētu darbavietas, kas notiktu tad, ja patlaban 18 dalībvalstīs piemērotās samazinātās likmes darbietilpīgiem pakalpojumiem nebūtu galīgi noteiktas. Turklāt ir svarīgi panākt, lai šīs samazinātās likmes būtu pieejamas visās dalībvalstīs. Stimulējot patērētāju tēriņu tādās jomās kā mājsaimniecības nozare, samazinātās likmes var pozitīvi ietekmēt nodarbinātību, jo īpaši attiecībā uz mazkvalificētiem darba ņēmējiem, kuriem visvairāk draud atļaišana pašreizējā krīzes situācijā. Šajā saistībā es jau ierosināju Padomei mainīt datumu, kas ierosināts attiecībā uz direktīvas stāšanos spēkā, lai to varētu piemērot iespējami ātrāk, pirms tam Padomei pieņemot pozitīvu lēmumu.

Padomē patlaban Čehijas prezidentūra visus savus pūliņus velta tam, lai panāktu kompromisa risinājumu, kurā galvenā uzmanība pievērsta ierobežotam skaitam nozaru (darbietilpīgiem pakalpojumiem un vietējā līmenī sniegtiem pakalpojumiem), kurā jāpadara pieejamas samazinātās likmes. Kā to pieprasa Eiropadome.

Tomēr man ir daži komentāri par grozījumiem, kas ir iesniegti saistībā ar šo specifisko un ierobežoto priekšlikumu.

Grozījums Nr. 3 — attiecībā uz alkoholisko dzērienu izslēgšanu no restorānu pakalpojumiem Komisija ir ievērojusi saskaņotību ar Kopienas politikas jomām, jo īpaši vajadzību saskaņot PVN un akcīzes nodokļus, turklāt ir ņēmusi vērā vispārējo ES veselības politiku. Pretēji dažu personu bažām, nošķirot pārtiku un bezalkoholiskos dzērienus, no vienas puses, un alkoholiskos dzērienus, no otras puses, netiek radīts ievērojama administratīvais slogs uzņēmumiem. Patlaban patiešām septiņas no 11 dalībvalstīm, kas piemēro samazinātās likmes restorānu pakalpojumiem, bez grūtībām izslēdz alkoholiskos dzērienus.

Grozījums Nr. 2 — runājot par ierosināto piemērošanas jomas paplašināšanu saistībā ar samazinātām PVN likmēm lauksaimnieku izmantotai tehnikai, man šķiet, ka tas būtu lieku. Tā uzskatu tāpēc, ka PVN, kas iekasēts par iekārtām, ko izmanto kā ieguldījumu lauksaimniecības nozarē, nav izmaksas, kas jāsedz lauksaimniekiem, jo viņiem, gluži tāpat kā citiem nodokļu maksātājiem, ir tiesības atskaitīt šo PVN.

Grozījums Nr. 1 un 4. — attiecībā uz grozījumu, kas paredz pievienot punktu par bērnu apģērbu un apaviem es vēlētos atgādināt, ka izskatāmais priekšlikums ir ierobežots, jo galvenokārt ietver vietējā līmenī sniegtus un darbietilpīgus pakalpojumus. Tādēļ šajā saistībā nebūtu jāaplūko jautājums par to, kā vēl vairāk paplašināt priekšlikuma darbības jomu. Turklāt, paturot prātā dažu dalībvalstu attieksmi un konkrēto nostāju, šāda paplašināšana, protams, apdraudētu mums tik ļoti vajadzīgo vienprātīgo atbalstu no Padomes puses.

Grozījums Nr. 5 — paredz pievienot punktu par kapa pieminekļiem un kapakmeņiem, nav vajadzīgs, jo pašreizējie noteikumi jau paredz samazinātu likmi šiem pakalpojumiem, ja tos sniedz apbedīšanas biroji. Turklāt attiecīgais Komisijas priekšlikums attiecas arī uz atjaunošanas un remonta darbiem, kā arī kultūras mantojuma un vēstures pieminekļu saglabāšanu.

Grozījums Nr. 7 — es jums garantēju, ka Komisija ir ļoti ieinteresēta īpaši atrisināt jautājumu par samazinātām likmēm, lai sekmētu energoefektivitāti. Tas tiks izdarīts saistībā ar „Zaļo nodokļu paketi”, kas patlaban tiek gatavota, bet aprīlī tiks iesniegta Padomei un Parlamentam.

Noslēgumā vēlos paziņot, ka šajā priekšlikumā tiks atbalstīta mājokļu nozare, mazie un vidējie uzņēmumi (MVU) un darbavietu saglabāšana, un tas pilnībā atbilst Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānam. Tā ir iespēja, nevis pienākums — dalībvalstis var izlemt, vai to piemērot vai nepiemērot, tādējādi viņu suverenitāte nodokļu jomā tiek paplašināta.

Olle Schmidt, *Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas atzinuma sagatavotājs*. – (SV) Šis ziņojums parāda, ka nodokļi ir delikāts jautājums, un es to ņemu vērā. Tomēr tajā pašā laikā uzskatu, ka Ekonomikas un monetārā komitejā, kura bija atbildīga par ziņojuma izstrādi, mēs būtu varējuši labāk izskatīt šo lietu. Tagad mēs iesniedzam rezolūcijas dokumentu, un tas ir labi.

Protams, ārkārtīgi svarīgi ir nodrošināt, lai iekšējo tirgu nesagrautu nepamatota un negodīga konkurence. Tas atkārtoti jāatgādina tagad, kad valsts atbalsts, šķiet, tiek piešķirts ļoti bagātīgi.

Tomēr Eiropas Savienībai jāizmanto saprātīgāka pieeja attiecībā uz to, kā varētu izmantot samazinātas PVN likmes, lai sekmētu nodarbinātību un izaugsmi, jo īpaši vietējā tirgū un darbietilpīgu pakalpojumu jomā. Tieši par to ir šis Komisijas priekšlikums. Citiem vārdiem runājot, tas attiecas uz lielāku nodarbinātību, tomēr tas arī risina jautājumu par ēnu ekonomiku. Tādēļ mums ir vajadzīgs samazināts PVN tādās jomās kā restorānu pakalpojumi, bērnu, slimnieku, invalīdu un vecu cilvēku aprūpes pakalpojumi, frizieru pakalpojumi un jaunas preces, piemēram, un audiogrāmatas, kurām ir liela nozīme manā valstī, CD, bērnu autosēdekļi un bērnu autiņi, kā arī ar māju saistīti pakalpojumi, piemēram, atjaunošanas un remonta darbi un tīrīšanas pakalpojumi.

Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejā mēs pilnībā atbalstījām Komisijas nostāju un pievienojām grozījumus Nr. 6 un 7, ko iesniedzām *M. Harbour* vārdā. Vēl es vēlētos piebilst, ka nav viegli saprast, kā šajā Parlamentā tiek sagatavoti šie dokumenti un kā notiek balsošanas procedūra. Pirmajos grozījumos mēs uzsvērām, cik svarīgi ir samazināt ēnu ekonomiku. Bet pārējos savos grozījumos mūsu mērķis bija panākt PVN likmju samazināšanu atjaunošanas un remonta darbu jomā, lai ietaupītu enerģiju. Šajā ekonomiski grūtajā laikā ir jāizmanto dažādi līdzekļi, lai atbalstītu ekonomiku, un samazināti nodokļi var būt svarīgs paņēmieni, ar ko to iespējams panākt.

Visbeidzot jāsaka, ka atkal ir izskanējis *A. Lulling* aicinājums atbalstīt alkohola nozari. Kā parasti es pieklājīgi, bet stingri noraidīšu viņas aicinājumu.

Astrid Lulling, *PPE-DE grupas vārdā*. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, šodienas apspriedes — kā to jau apliecināja iepriekšējie runātāji — notiek ļoti neierastos apstākļos, jo mums plenārsēdē nav ziņojuma, kā tam parasti būtu jābūt. Es vēlos ieviest skaidrību — tas bija ar grūtībām savākts vairākums, kas Ekonomikas un monetārā komitejā nobalsoja pret šo ziņojumu.

Mana grupa nobalsoja pret šo ziņojumu, lai arī mēs pilnībā atbalstām principu, kas paredz paplašināt samazināto PVN likmju piemērošanas jomu, ietverot vēl vairāk jomu, nekā bija ierosinājusi Eiropas Komisija. Tas tāpēc, ka visus mūsu grozījumus noraidīja sociāldemokrāti un liberāļi.

Mēs esam pielikuši lielas pūles, lai panāktu kompromisu. Mēs pieņemām visus sociāldemokrātu referenta priekšlikumus. Tomēr viņa neuzskatīja, ka būtu vērts pielikt kaut mazākās pūles, lai pieņemti kādu no mūsu priekšlikumiem. Tādēļ nožēlojamajam, tomēr tajā pašā laikā nenovēršamajam, balsojuma rezultātam nevajadzētu būt pārsteigumam, *van den Burg* kundze.

Es vēlētos dot jums draudzīgu padomu turpmāk izmainīt savu attieksmi, jo, kā mēdza teikt romieši: „*errare humanum est, perseverare diabolicum*” jeb „klūdīties ir cilvēcīgi, bet nepiekāpties ir velnišķīgi”.

Tomēr atgriezīsimies pie galvenās tēmas! Mana grupa nolēma plenārsēdē atkārtoti iesniegt dažus grozījumus, kurus sagatavojuši komitejas locekļi, kuri ir zinoši šajā jautājumā. Šie grozījumi ir svarīgi, un ļoti skaidri tika norādīts, *van den Burg* kundze, ka neviens nevar liegt deputātiem ierosināt grozījumus attiecībā uz kādu dokumentu vai rezolūciju.

Vissvarīgākais mūsu grozījums attiecas uz punktu, kas paredz piemērot samazinātas likmes alkoholiskajiem dzērieniem restorānos. Tā nav, *Schmidt* kungs, alkoholisma veicināšana. Tas ir smieklīgi. Ja Komisijas priekšlikumu apstiprinātu, restorānu īpašniekiem būtu jāpiemēro divas dažādas PVN likmes. Tas ir sarežģīts un nepamatots risinājums. Lai dzīvo birokrātijas slogs! Ticiet man, ja jūs nenobalsosiet par grozījumu Nr. 3,

es zinu, kā informēt visus Eiropas ēdināšanas nozari — un tā ir liela — par to, ka jūsu nostāja ir kavējusi samazinātas PVN likmes piemērošanu visiem šiem pakalpojumiem.

Es ierosināju, lai ēdienam un visiem dzērieniem piemērotu vienādi samazinātas nodokļu likmes, ja tas ir praktiski. Manuprāt, tas ir veselais saprāts, un mēs visi varētu atbalstīt šo priekšlikumu. Kāpēc jā sarežģī lietas? Kāpēc censties risināt sabiedrības veselības jautājumus, ja nav iemesla tā rīkoties?

Priekšsēdētājas kundze, mana grupa atbalsta samazināto PVN likmju piemērošanas jomas paplašināšanu, un mēs mudinām valdības atrisināt šo jautājumu. Šajā ekonomiskās krīzes laikā mūsu līdzpilsoņiem bija lielas cerības attiecībā uz šo jautājumu, bet ik dienu viņiem nācās klausīties sliktās ziņas. Tādēļ, priekšsēdētājas kundze, šis pasākums, kas nozīmē atbalstu pārtikas nozarē, ir aizvien vairāk nepieciešams. Mēs vēlamies panākt, lai Eiropu atzītu, novērtējot tās elastīgumu; tā būtu patiesi pozitīva zīme.

Pervenche Berès, PSE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, kā jūs zināt, Eiropas Parlaments atzīst, ka jūsu darbs ir grūts. Nav viegli strādāt šeit, bet, kad jūs nokļūstiet Padomē, kļūst vēl ļaunāk, jo tur jums jāpanāk vienprātība. Tādēļ ceru, ka ikviens klātesošais rīkosies ar pilnu atbildību un balsos saskaņoti. Ja uzskatām, ka Komisijas priekšlikums ir labs, tad mums tas jāatbalsta.

Atrunas Ekonomikas un monetārā komitejā ir novedušas pie tā, ka daži grozījumi ir īpaši izcelti. Sociāldemokrāti, rīkojoties atbildīgi, atkal nolēma plenārsēdē neiesniegt nevienu grozījumu, jo, ja vēlamies panākt virzību uz priekšu šajos jautājumos, mums visiem Eiropas Parlamentā lielā mērā, cik vien tas ir iespējams, jāatbalsta Komisijas priekšlikums, ja uzskatām to par labu, kā tas ir šajā gadījumā.

Mēs esam piedalījušies daudzās apspriedēs par PVN, subsidiaritāti un vajadzību saskaņotu nodokļus. PVN ir klasisks piemērs, kas ilustrē jomu, kurā mums ir kopēji nosacījumi. Tāpēc izmantosim to! Īslaicīgi atsākot šo eksperimentu ar samazinātām PVN likmēm, kas paredz atbalstīt darbietilpīgus pakalpojumus (ne tikai attiecībā uz alkoholiskiem dzērieniem restorānu pakalpojumu jomā), parādīja, ka šī sistēma strādā, tāpēc izmantosim to sava darba pamatā! Pieliksim punktu šai tiesiskajai nenoteiktībai un saskaņosim tiesisko pamatu, kuru izmantojot, dalībvalstis var iejaukties. Tādējādi mēs iegūsim saskaņīgus mērķus, saskaņotus nodokļus jomās, kur tas būs iespējams, un stimulus darbietilpīgu pakalpojumu sekmēšanai. Kurš no tā šodien var atteikties? Kurš spētu atteikties no idejas, kas paredz izmantot nodokļu samazinājumus kā stimulu energoefektivitātes pastāvīgai uzlabošanai mūsu mājokļu fondā?

Patlaban, ņemot vērā to, kas notika Ekonomikas un monetārā komitejā, kā arī apspriedes — tādas, kādas es tās redzēju notiekam Padomē — uzskatu, ka mums īpaši jāatbalsta Komisijas priekšlikums, un ceru, ka to darīs iespējami vairāk deputātu. Šajā apspriežu posmā vislabākā risinājuma meklēšana var pārvērsties par vissliktāko rīcību, un, manuprāt, līdzpilsoņi nesaprastu mūs, ja paliksim tiesiskās nenoteiktības pozīcijā.

Mums ir jānostiprina šī sistēma, kas, kā izrādījās, strādā. To arī ierosina mūsu referente *I. van den Burg*, un ceru, ka vēlāk Parlaments par to nobalsos ar lielu pārsvaru. Tādējādi komisāra kungs var nodot šo pārliecinošo vēstījumu Padomei un pieņemt galīgo lēmumu, kas ļaus nostiprināt šo sistēmu.

Alain Lipietz, Verts/ALE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi, tā kā šī ir viena no mūsu pēdējām iespējām, es vispirms vēlētos pateikties *Kovács* kungam par centieniem, kas, veikti vairāku gadu garumā, bieži vien lika vilties, ņemot vērā, ka attiecībā uz nodokļu jautājumu jāpiemēro vienprātības princips, tādējādi ļaujot dažādām dalībvalstīm izmantot veto tiesības. Viņa uzdevums ir bijis ļoti sarežģīts, un viņam varētu rasties sajūta, ka nekas daudz nav padarīts. Es no visas sirds ceru, ka viņa izcilos panākumus, šo direktīvu, Parlaments pārliecinoši atbalstīs.

Viņa darba izcilību pierāda tas, ka tad, kad vēlējāties uzlabot šo dokumentu Ekonomikas un monetārā komitejā, mums tas neizdevās. Katra puse vilka segu savā virzienā. Katra puse bija pārliecināta, ka var piedāvāt vislabāko risinājumu. Mums izdevās saglabāt dažus labākos grozījumus, vismaz tā mēs domājam, bet tad, kad mēs balsojām par visu tekstu kopumā, mēs sapratām, ka tie neder.

Visbeidzot grupu koordinatori panāca vienprātību, ka *Kovács* kungam, iespējams, ir izdevies atrast pareizo līdzsvaru. Tādējādi mūsu grupa — Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa — tāpat kā divas pārējās grupas, kuru pārstāvji tikko uzstājās, neiesniegs nekādus grozījumus. Jums ir izdevies atrast pareizo līdzsvaru, un tas ir prātīgs risinājums.

Patlaban dažas valstis, sastopoties ar krīzi, samazina visas savas PVN likmes. Tomēr esmu pārliecināts, ka tā ir kļūda. Dalībvalstīm ir vajadzīgi finanšu resursi, un šis nav īstais laiks, lai šādā veidā padziļinātu deficītu, pat ja tas tiek darīts ekonomikas sekmēšanas nolūkā, izmantojot atbalstu izdevumu jomā. Cits iemesls ir

tāds, ka, mēģinot samazināt cenas ar PVN palīdzību, tiek ievērojami paaugstinātas faktiskās likmes, lai gan Centrālā banka vienlaikus cenšas tās samazināt.

Jūs piedāvājat citu stratēģiju un jums ir taisnība: jāizmanto PVN, lai panāktu mērķtiecīgus samazinājumus vai mērķtiecīgas izmaiņas relatīvajās cenās. Tā ir pareizā izvēle atbilstīgi diviem kritērijiem.

Pirmkārt, tas ir subsidiaritātes kritērijs. Citiem vārdiem runājot, jūs orientējaties uz nekustamiem produktiem: vietējiem pakalpojumiem un būvniecību. Otrs kritērijs, uz kuru orientējaties, ir darbietilpīgi pakalpojumi. Kā vides aizstāvji mēs vēlētos, lai jūs orientētos īpaši uz „zaļo revolūciju”, proti, nozarēm, kas ir nepieciešamas, ja mēs vēlamies izkļūt no pašreizējās krīzes, ko radījis industriālais, liberālais un ražīguma modelis, kas pasaulē dominējis jau vairāk nekā 30 gadus.

Mēs vēlētos, lai jūs paplašinātu samazināto PVN likmju piemērošanas jomu, iekļaujot tajā visas preces, uz kurām attiecas Kioto protokols. Faktiski, ja mēs apvienojam vietējā līmenī sniegtus pakalpojumus ar darbietilpīgiem pakalpojumiem, tad tas nozīmētu, ka šī direktīva varētu attiekties uz visu būvniecību, visu izolāciju un energoefektīvu ēku celtniecību, un tas mums būtu pietiekami labs risinājums.

Tūlīt pat es vēlētos norādīt, ka mēs acīmredzot nebalsosim par A. Lulling argumentu. Protams, kļūdas gadījumā nepieķēpties ir velnišķīgi, tomēr, manuprāt, šo teicienu vienlīdz varētu attiecināt uz pašu A. Lulling. Mēs varam runāt arī par Mandevilu un privātiem netikumiem sabiedriskā labuma veicināšanai. Mēs nesekmēsīm privātos labumus, izmantojot sabiedriskos labumus, bet aizstāvēsim tās valstis, kas mēģina ierobežot alkohola patēriņu.

Helmuth Markov, GUE/NGL grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisār L. Kovács, dāmas un kungi, jo īpaši, I. van den Burg, ir žēl, ka šeit Parlamentā mēs spējam paust piekrišanu tikai Komisijas priekšlikumam, nevis īstajam ziņojumam, ko izstrādājusi I. van den Burg. Mēs labprāt atbalstītu šo ziņojumu tā oriģinālajā versijā nu mēs sveicam referenti. Tomēr šo ziņojumu noraidīja vairākums Ekonomikas un monetārās komitejas locekļu. Izšķirošais faktors nebija balsojums „pret” gan no Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupas, gan no Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas. Pēc sakāves atsevišķā balsojumā šī komiteja vispār nebija gatava pieņemt jebkādu citu ziņojumu, un par to mēs paužam lielu nožēlu.

Par to runājot, jāsaka, ka mēs varam ļoti daudz iegūt no šī Komisijas priekšlikuma direktīvai. Jo īpaši atzinīgi mēs vērtējam to, ka Komisija pozitīvi novērtē pašas pasūtītā Kopenhāgenas pētījuma rezultātus. Pētījumā ierosināts saglabāt, pat paplašināt, samazinātas PVN likmes pakalpojumiem un citām darbībām. Tas nodrošinās darbavietas, jo īpaši mazos un mikro uzņēmumos, un ļaus visām nozarēm izkļūt no ēnu ekonomikas, īstenojot pāreju uz regulētu saimniecisko darbību. Pašreizējā krīzes situācijā šāda stabilizācija ir ļoti svarīga. Tā nodrošinās esošās darbavietas un, cerams, izveidos jaunas.

Protams, mēs, darbamies kreisajā spārnā, principā atzinīgi vērtējam PVN likmju samazināšanu. Ir labi zināms, ka PVN kā netiešais nodoklis nepatīkami skar tos, kuri ir atkarīgi no savām algām, jo īpaši tos, kuriem ir zemi ienākumi. Tiem, kuriem ir augsti un ļoti augsti ienākumi, jāpiemēro lielāks nodokļu slogs. Pēdējo gadu laikā šīm personām ar augstiem ienākumiem visās Eiropas valstīs bezatbildīgi ir piemērots samazināts slogs.

Komisijas priekšlikums paredz ieviest regulējumu uz neierobežotu laiku. Tas arī ir atzinīgi vērtējams fakts. Tas ļaus izvairīties no ideālas situācijas, jo varēsim paplašināt samazināto nodokļu likmju piemērošanas jomu ik pēc pāris gadiem. Pakalpojumu sniedzējiem tas nozīmēs tiesisko noteiktību. Man kā deputātam no Vācijas ir īpaši liels gandarījums par to, ka Vācijas federālā valdība beidzot ir mainījusi savu nostāju un neiebilst pret šo regulējumu. Tas pārmaiņas pēc ir kaut kas pozitīvs no lielās koalīcijas puses Vācijas Federatīvajā Republikā.

No iesniegtajiem grozījumiem mēs atbalstām tos, kas atbalsta samazināto PVN likmju piemērošanas jomas paplašināšanu. Tomēr attiecībā uz alkoholisko dzērienu piegādi vajadzētu saglabāt pašreizējo regulējumu. Kā mēs zinām, augstākas PVN likmes šajā jomā galvenokārt kalpo, lai aizsargātu sabiedrības veselību. Tādēļ dalībvalstīm arī šajā saistībā jādod pilna rīcības brīvība. Liels paldies!

John Whittaker, IND/DEM grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, ir grūti noticēt, ka šodien, kad ES valstis saskaras ar ļaunāko finanšu un ekonomisko krīzi kopš Lielās depresijas laikiem, mēs sēžam šeit, apspriežot mazsvarīgas izmaiņas noteikumos par PVN. Mēs turpinām izlikties, ka ES ekonomika nav tik lielā mērā sagrauta ar parādiem un krīzes izpausmēm, kā tas ir citur, lai gan Vācijas ražīgums kritas ar pārsteidzošu ātrumu, proti, gadā par 8 %, un valdība finansējums visās jomās ir maksimāli ierobežots, jo ienākumi no

nodokļiem samazinās, un labklājības finansējums palielinās, turklāt valdības pārņem privātus parādus un vēltīgi mēģina stimulēt izaugsmi.

Sliktākā situācija, iespējams, ir Grieķijā, kur valsts parāds sasniedza 94 % no IKP un tādu procentu riska rezervi, kas šobrīd ir noslīdējusi atpakaļ līdz 3 %. Grieķija ir jāglābj, bet kam tas jādara? Viņi saka, ka vāciešiem tas nav jādara. Pat ES idejas dedzīgākajiem atbalstītājiem tagad ir jāpieņem, ka gadījumā, ja Grieķijas parāds netiks dzēsts, Grieķijai var nākties izstāties no eiro zonas. Iespējams, vēl lielākas bažas rada milzīgais apdraudējums, kas radies vairākām eiro zonas valstīm, lai dzēstu Austrumeiropas valstu parādus.

Man gandrīz vai kļūst žēl Komisijas. Vairākus gadus tā ir centusies strādāt tā, lai, kā tas jau tika pieminēts, apstiprinātu noteikumus par valsts atbalstu, konkurenci un iepirkumu — Šie noteikumi ir svarīgi aspekti kopējā projektā, bet tagad tie visi tiek netiek ievēroti. Visskumjākais skats bija vērojams šajā nedēļā, kad komisārs J. Almunia paziņoja, ka viņš plāno uzsākt pārmērīga deficīta procedūru, vērsties pret Spāniju, Franciju un Īriju, jo šīs valstis ir pārkāpušas Stabilitātes pakta noteikumus par budžetu. Almunia kungs, lūdzu, saprotiet — Stabilitātes pakts ir nederīgs. Tam nekad nav bijis nekādas ietekmes. Tas nekas, ka apdomīgo valdību finansējums ir būtisks, lai saglabātu eiro, jo šīs valstis neko vairāk nespēj darīt savu budžetu labā.

Nav šaubu, ka rīcība Eiropas Savienības virzienā turpināsies, bet demokrātiski ievēlētās valdības galvenokārt ir ieinteresētas rūpēs par iedzīvotājiem, kuri tās ievēlēja. Francija un Vācija skaidri pierādīja, ka to stimuli nodokļu jomā ir ieviesti, lai palīdzētu savām nozarēm un darba ņēmējiem. Acīmredzot koordinācija ir svarīga tikai labajos laikos.

Tautsaimniecības visā pasaulē atrodas milzu grūtībās. Dažas no tām izklūs no šīm grūtībām. Ja dažas ES tautsaimniecības atgriezīsies pie labklājības, tas nenotiks, pateicoties ES vai tās noteikumiem par PVN.

Jim Allister (NI). – Priekšsēdētājas kundze, es nepiekrītu viedoklim, ka mūsu ekonomikas situācijas risinājums ir atkarīgs no PVN likmju samazināšanas; to mēs piedzīvojām Apvienotajā Karalistē, un, godīgi runājot, tam bija tikai nenozīmīga pozitīva ietekme. Tomēr es pieņemu, ka nodokļu sloga samazināšana ir ekonomikas stimulēšanas instruments. Tādējādi šis priekšlikums — patiesībā ļoti pieticīgs — ar ko saistībā būs iespējams samazināt PVN dažās nozarēs, ir atzinīgi vērtējams, ja šī pieeja funkcionē.

Es dotu tai priekšroku, lai to piemērotu turpmāk, pārsniedzot simbolisku pasākumu robežas. Lielākā vērtība būtu piemērošanas jomas paplašināšana līdz mājokļu atjaunošanas un remonta darbiem, jo stimuli grūtībās nonākušajā būvniecības nozarē ir ļoti vajadzīgi, un, lai panāktu vislabāko rezultātu, šo koncesiju nedrīkst ierobežot, paredzot vienīgi energoefektivitātes pasākumus. Būvniecības nozarē jāsniedz vispārējs atbalsts, ne tikai tāds, kura pamatā ir izlases princips.

Ļaujot dalībvalstīm brīvi rīkoties, veicot šos nenozīmīgos PVN samazinājumus, tiks izcīnīta tikai puse cīņas, jo daudzos gadījumos (arī manā valstī) grūtībās nonākušie finanšu ministri ar aizvien mazākiem ieņēmumiem, iespējams, vilcināsies un neatbalstīs šo tiesību aktu. Tomēr pat man jāpiekrīt, ka tādos PVN jautājumos, uz ko attiecas šis ziņojums, viņiem vismaz nebūtu iespēja vainot Briseli, ja viņi neizpildītu to, ko pieļauj šie priekšlikumi.

John Purvis (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, es vēlos pievienoties mūsu komitejas priekšsēdētājam un izteikt līdzjūtību Kovács kungam šajā sarežģītajā situācijā, kurā viņš ir nonācis, mēģinot atrisināt nodokļu jautājumus Kopienas aparātā. Viņam pēc iespējas vairāk jāizmanto politiskā smalkjūtība, lai panāktu vienprātīgu atbalstu.

Lai arī es pilnībā atbalstu subsidiaritātes principu un dalībvalstu suverēnās tiesības noteikt pašām savas nodokļu likmes, es tomēr ieteiktu tām dalībvalstīm, kas to vēl nav izdarījušas, nopietni apsvērt iespēju izmantot priekšrocības, ko sniedz nodokļu likmju samazināšana darbietilpīgu un vietējā līmenī sniegtu pakalpojumu nozarēs.

Valstī, kuru es zinu vislabāk un kurā mēs esam panākuši PVN vispārēju samazinājumu par 2,5 % — kā norādīja Allister kungs, sniedzot nelielu vai nekādu acīmredzamu risinājumu vai rezultātu ekonomikas ziņā — es ieteiktu, ka daudz efektīvāk būtu veikt koncentrētus pasākumus konkrētās darbietilpīgu pakalpojumu jomās, vietējās nozarēs, un panākt ievērojamu likmes samazinājumu no 17,5 % uz leju, sasniedzot pat 5 % vai vēl zemāku līmeni. Daudz efektīvāks risinājums būtu tad, ja cilvēkiem nodrošinātu darbavietas un atsāktu saimniecisko darbību.

Mājokļu atjaunošana un piebūves, energotaupības uzlabošana, iespējams, dārzniecības vai ainavu veidošanas pakalpojumi, un, kā norādīja Olle Schmidt, vecu cilvēku un bērnu aprūpe — šīs jomas nodrošinātu darbu

cilvēkiem un, iespējams, palielinātu ienākumus no nodokļiem, jo šie cilvēki maksātu arī nodokļus par saviem ienākumiem.

Tā ir abpusēji izdevīga situācija, lai pievērstos šim jomām, un es mudīnu šādi rīkoties tās dalībvalstis, kas to vēl nav izdarījušas, arī — un jo īpaši — savu valsti.

Joel Hasse Ferreira (PSE). – (PT) Ar šī direktīvas priekšlikuma pieņemšanu saistītās priekšrocības galvenokārt attiecas uz to, kā tas var palīdzēt stiprināt vietējo ekonomiku un atbalstīt sociālo darbību. Samazinātu PVN likmju piemērošana būs ļoti svarīga mājokļu nozarē, gan būvniecībā, gan atjaunošanā, jo tādējādi dalībvalstīm būs iespējams to pieņemt, lai samazinātu gala lietotājam sedzamās izmaksas.

No šīm samazinātajām PVN likmēm iegūt var arī vietējo pakalpojumu sniedzēji, īpaši mazie uzņēmumi, tādējādi nodrošinot vairāk un labākas darbavietas un radot jaunas, sekmējot preču un pakalpojumu patēriņu un veicinot visu ekonomiku.

Restorānu pakalpojumi, kas ir būtiski vietējās ekonomikas vienmērīgai darbībai, un lielāka tūrisma plūsma šādā veidā var vietējā līmenī lielā mērā iegūt no šo PVN likmju samazināšanas. Šos pakalpojumus, dāmas un kungu, nedrīkst izmantot Eiropas iekšējā tirgū, un tas palīdzēs samazināt dažu dalībvalstu iebildumus, kas jau izteikti Padomē. Tādēļ es nevaru piekrist šo samazināto likmju piemērošanas jomas paplašināšanai, attiecinot tās uz aprīkojumu, lai arī kāds būtu pamatojums.

Valdībām, kurām ir iebildumi pret Komisijas priekšlikumu, nevajadzētu piesardzīgumu, kas jāievēro attiecībā uz šī priekšlikuma izskatīšanu Eiropas Parlamentā, izmantot kā aizbīdinājumu, lai praksē izmantotu veto tiesības, kas tām ES tiesību aktos piešķirtas nodokļu jomā. Rezultātā Parlamentam piesardzīgi jānoraida jebkurš grozījums, kam nav patiesa mērķa un kas vienīgi kavēs dokumenta apstiprināšanu. Kā jau tas tika uzsvērts Parlamentā, gribēt vislabāko var būt bīstami, un cilvēks, kas vēlas iegūt pilnīgi visu, var visu pazaudēt.

Šis direktīvas priekšlikums ir svarīgs ne vien vietējo ekonomiku stiprināšanai, bet arī tāpēc, lai sasniegtu dažādu dalībvalstu atkārtoti izvirzītos mērķus. Tādēļ atbalstīsim Komisijas priekšlikumu tādu, kāds tas ir iesniegts! Patiesībā tāds arī bija balsojuma rezultāts Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejā, un es tam piekritu.

Es atzinīgi vērtēju referentu darbu un aicinu pieņemt šo priekšlikumu tieši tajā versijā, kādu iesniedza Komisija un kādu to apstiprināja Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komiteja.

Danutė Budreikaitė (ALDE). – (LT) Noteikumi par PVN samazināšanu jau ilgu laiku ir bijusi joma, kas pieprasa ieviest sistēmisku pieeju. Ja tiks akceptēta PVN samazināšana, šo iespēju jābūt tiesīgām izmantot visām valstīm, nevis tikai tām, kuras izkarojušas šīs tiesības, tomēr tas ir nākotnes jautājums. Patlaban mums steidzami jāpieņem lēmumi, lai pārvarētu ekonomisko krīzi. Komisijas priekšlikums attiecas uz darbietilpīgiem pakalpojumiem un vietējā līmenī sniegtiem pakalpojumiem, kurus izmanto privātie patērētāji, tostarp restorānu pakalpojumiem, kuri nedrīkst kavēt pareizu iekšējā tirgus darbību. Tomēr pastāv šaubas par to, vai šie restorānu pakalpojumi ir tikai vietējas nozīmes pakalpojumi vai arī tie sekmētu dažādus konkurences apstākļus kaimiņos esošos reģionos un ietekmētu tūrisma. Mana valsts Lietuva, cīnoties ar ekonomisko krīzi, atcēla PVN samazinājumus. Valdība šo lēmumu pamatoja ar Valsts revīzijas biroja novērtējumu, kam atbilstīgi ražotāji visvairāk iegūst no PVN samazinājumiem, bet — kurš iegūst no PVN palielinājuma? Cenu pieaugums, kas ir neproporcionāls PVN pieaugumam, skaidri parāda, kuri ir ieguvēji. Šī pati ideja izskanēja Eiropas Parlamentā, kad tika apspriesta degvielas akcīzes nodokļa samazināšana. Eiropas Komisijas pārstāvji uzskatīja, ka tas nesamazinās naftas cenas. Esmu gandarīta, ka apspriežamajā Komisijas priekšlikumā ir izmantots atšķirīgais *Copenhagen economics* pētījums. Iespējams, Komisija varētu visiem izskaidrot, kāda ideja ir PVN, tā ietekmei uz uzņēmējdarbību un patērētājiem, un norādīt, kādi pasākumi ir ieviesti — turklāt, vai tie vispār ir ieviesti — lai aizsargātu patērētājus no ražotājiem, jo šādas situācijas ir raksturīgas daudzās valstīs. Piekritu, ka PVN samazinājumi jāpiemēro atbilstīgi ekonomiskiem un sociāliem apsvērumiem, ar ko saskaņā ikvienam pilsonim jābūt iespējai iegādāties visvairāk vajadzīgās preces un pakalpojumus, kā arī mērķim, kas paredz stiprināt un atbalstīt vietējā līmenī sniegtos pakalpojumus.

Dariusz Maciej Grabowski (UEN). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, ES patlaban saskaras ar visnopietnākajām ekonomiskajām problēmām savā vēsturē. Pirmkārt, krīze pieprasa rūpīgi izvērtēt kļūdas, kas pieļautas līdz šim izmantotajā ekonomikas stratēģijā. Otrkārt, mums vajadzīgi ieteikumi, kā rast efektīvus risinājumus nākotnē. Šajā saistībā ir jāizanalizē nodokļu sistēmas efektivitāte un lietderīgums. Tomēr nav šaubu par to, ka nodokļu sistēma un PVN likmes jānosaka atbilstīgi dalībvalstu brīvības, neatkarības un suverenitātes principiem. Mūsu atbilde saistībā ar vienotu nodokļu sistēmu ir „nē”.

Nesen uzņemtajās dalībvalstīs, kuras bieži vien ir mazāk attīstītas un kurās ir īpaša demogrāfiskā struktūra, liels skaits jaunu cilvēku, ir vajadzīga pavisam citādāka nodokļu politika nekā tā, ko piemēro vecajās dalībvalstīs. Tādēļ, kur vien tas ir iespējams, jaunajās dalībvalstīs PVN likmei jābūt iespējami zemākai. Pagaidām, kā es to ierosināju, mums ir jāveic PVN samazināšana visā ES un attiecībā uz visu kultūras precēm, piemēram, CD. No otras puses, mums jāierosina arī nodoklis par finanšu operācijām un spekulācijām. Patlaban attiecībā uz kapitālu, kas tiek pārcelts no jaunajām dalībvalstīm, nav iespējams ieviest kontroli, un tas ir pretrunā ar ES ideoloģiskajiem priekšrakstiem.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es atbalstu referenti *I. van den Burg* un visu Parlamentu kopumā, ja tas pieņems šo priekšlikumu, kura mērķis ir mainīt PVN direktīvas noteikumus.

Beidzot mums ir iesniegts priekšlikums, kas nodrošinās vienlīdzīgas iespējas visām dalībvalstīm un uzlabos iekšējā tirgus darbību attiecībā uz samazinātām PVN likmēm. Priekšlikumā saprātīgi ievērots subsidiaritātes princips, tas ļauj dalībvalstīm piemērot samazinātas PVN likmes darbietilpīgiem pakalpojumiem un vietējā līmenī sniegtiem pakalpojumiem, kā arī sociāli nozīmīgiem pakalpojumiem, piemēram, mājokļu būvniecībai, personiskās aprūpes pakalpojumiem utt., kā arī maziem un vidējiem uzņēmumiem kopumā.

Tādēļ es piekritu referenta paustajai cerībai, ka šis instruments paredz tādu nodokļu sistēmu, kas sekmēs nodarbinātību, palielinās ražīgumu un samazinās ēnu ekonomiku.

Paolo Bartolozzi (PPE-DE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, Eiropas Parlaments vienmēr ir bijis ļoti ieinteresēts jautājumā par PVN izmaiņām — gan lai saskaņotu likmes dalībvalstu starpā, gan pielāgotu PVN ekonomiskajam klimatam vai ņemtu vērā pagaidu atbrīvojumus, kas piešķirti jaunajām ES dalībvalstīm. Lai arī mēs esam izmantojuši vispārēju skatījumu, līdz šim mūsu pieeju noteikti raksturoja vajadzība nodrošināt elastīgumu samazinātu likmju piemērošanā, lai ņemtu vērā ražošanas nozaru specifisko raksturu vai ekonomisku un sociālu iemeslu dēļ.

Tomēr attiecīgā priekšlikuma mērķis ir paplašināt samazinātu PVN likmju piemērošanu virknei pakalpojumu, tostarp, darbietilpīgiem pakalpojumiem, restorāniem, vietējā līmenī sniegtiem pakalpojumiem, mājokļu būvniecībai un pārvietošanai, kā arī invalīdiem sniegtiem pakalpojumiem.

Neparedzot saskaņot PVN visās dalībvalstīs, attiecīgā direktīva atbilstīgi subsidiaritātes principam paredz nodrošināt vienlīdzīgas iespējas visām dalībvalstīm, vienlaikus ļaujot viņām noteikt savas samazinātās likmes. Tādējādi patērētājiem nāksies atsevišķu vietējā vai ēnu ekonomikā veiktu darbību pārveidojot par legālu saimniecisko darbību, tādējādi veicinot ekonomisko izaugsmi, neizkropļojot iekšējā tirgus darbību. Tomēr jāatceras, ka attiecībā uz lielāko daļu attiecīgo pakalpojumu jau tagad var izmantot samazinātu likmi, lai gan tas ir ierobežota skaita valstīs un uz noteiktu laika periodu.

Tomēr joprojām ir atklātas debātes par samazinātu likmju piemērošanu vides aizsardzības un energotaupības jomā, attiecībā uz ko Komisijai jāveic īpašs novērtējums, ņemot vērā šo nozaru nozīmi ES ekonomikā.

Dariusz Rosati (PSE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, pievienojoties runātājiem šajās debatēs, kas veltītas Komisijas priekšlikumam par samazinātām PVN likmēm, es vēlētos vērst jūsu uzmanību uz šī priekšlikuma ietekmi saistībā ar pašreizējās krīzes seku likvidēšanu. Patlaban dalībvalstīm ir vajadzīgi efektīvi instrumenti, lai aizsargātu nodarbinātības nozari un izvairītos no lejupslīdes. Samazinot PVN likmi darbietilpīgiem pakalpojumiem, šis mērķis būtu sasniegts. Tas samazina slogu, kas uzlikts maziem un vidējiem uzņēmumiem, atvieglo piekļuvi pamatpakalpojumiem un aizsargā darbavietas. Tajā pašā laikā tas neizkropļo konkurenci iekšējā tirgū, jo atbalsta uzņēmumus, kuri sniedz vietēja līmeņa pakalpojumus, kā arī nerada apdraudējumu valsts ieņēmumiem, jo zemāku likmju ieviešana joprojām būs brīvprātīgi īstenojams pasākums. Parlamentam ir jāatbalsta Komisijas priekšlikums un es novēlu komisāram *L. Kovács* vislielākos panākumus, visus Padomes locekļus pārliecinot par tā pieņemšanu.

Mariela Velichkova Baeva (ALDE). – (BG) Eiropas Komisijas priekšlikums pastāvīgi samazināt PVN likmes vietējā līmenī sniegtiem pakalpojumiem, arī darbietilpīgiem pakalpojumiem, ir izstrādāts īstajā laikā, un tā mērķis ir racionalizēt un vienkāršot situāciju, veicot vajadzīgās izmaiņas, ieviešot regulējumu un radot iespējas palielināt nodarbinātību tajās nozarēs, kurās ir mazkvalificēts darbaspēks, vienlaikus ierobežojot ēnu ekonomikas darbību, saglabājot darbavietas un nodrošinot vienlīdzīgu attieksmi pret visām dalībvalstīs, kā arī to uzņēmējiem.

Viens no galvenajiem argumentiem attiecībā uz PVN samazināšanu ir tas, ka izdevīgāk tiks sadalīti pēc patēriņa pāri palikušie ienākumi, samazinot to majsaimniecību patēriņa groza izmaksas, kurās ir zemi ienākumi, un palielinot šīs izmaksas majsaimniecībām ar augstiem ienākumiem. Izmaiņas patērētāju struktūrā

ietver arī izmaiņas attiecībā uz iekšzemes kopproduktu un ražīgumu valsts sektorā, samazinātu darbību ēnu ekonomikā, piemēram, pakalpojumos mājāsaimniecības nozarē un citos vietēja līmeņa pakalpojumos, uz kuriem attiecas šis Eiropas Komisijas priekšlikums. Protams, iespējamais neto ekonomikas ieguvums no PVN likmju samazināšanas ir atkarīgs ne vien no attiecīgās nozares raksturīgajām iezīmēm, bet arī konkrētās ekonomiskās vides attiecīgajās dalībvalstīs. Piemēram, paplašinot samazinātu PVN likmju piemērošanas jomu tādās nozarēs, kur ir nekvalificēts darbaspēks, kā priekšnosacījums tiek pieņemts neelastīgs darba tirgus, bet pārtikas nozarē šis priekšnosacījums būs ievērojamas patēriņa atšķirības starp mājāsaimniecībām ar augstiem un zemiem ienākumiem.

Mums jāpatur prātā arī tas, ka mazāks PVN samazinās arī ieņēmumus valsts kasē. Kā daļa no iekšzemes kopprodukta šie ieņēmumi veido 0,5–1,5 % no dažādu valstu IKP. Stabila valsts finanšu situācija šajā ekonomiskās lejupslīdes periodā ļaus attiecīgajām valdībām atrisināt jautājumu par strukturālajām nepilnībām pašreizējā periodā. Pat tās valdības, kurām ir rīcības brīvība, izmantos šīs iespējas, piemēram, PVN likmju samazināšanu darbietilpīgiem pakalpojumiem, lai sasniegtu citus mērķus savā ekonomikas politikā. Ņemot vērā minētos faktus un argumentus, Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa atbalstīs Komisijas priekšlikumu, lai nodrošinātu stabili atbalstu Eiropas Parlamentā šajā svarīgajā lēmumu pieņemšanas procesā.

Roberta Angelilli (UEN). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, priekšlikums paplašināt samazinātu PVN likmju piemērošanas jomu, iekļaujot tajā atsevišķus darbietilpīgus pakalpojumus, restorānus, kā arī ēku uzturēšanu un būvniecību, nozīmē lielu iespēju nodrošināt pozitīvu ekonomisku ietekmi tirgus un nodarbinātības jomā saistībā ar pašreizējo smago ekonomisko krīzi. Konkurence netiks skarta, jo tā drīzāk būs iespēja nedaudz palielināt ražīgumu un veicināt patēriņu, izveidot jaunas darbavietas un atbalstīt uzņēmumus un ģimenes.

Manuprāt, būtu lietderīgi vēl vairāk paplašināt samazināto PVN likmju piemērošanas jomu, piemēram, ietverot „zaļos” jeb videi nekaitīgos pakalpojumus, tādējādi atbalstot vides politiku. Attiecībā uz dokumentu, par kuru mums jābalso, es īpaši atzinīgi vērtēju priekšlikumu samazināt PVN par bērnu autiņiem un bērniem paredzētiem pakalpojumiem. Vairākas reizes Parlaments ir lūdzis Komisijai un dalībvalstīm uzlabot saskaņotību starp makroekonomiku un sociālo politiku, lai kompensētu aizvien jaunu nabadzības veidu rašanos. Mēs patiešām nedrīkstam aizmirst, ka 17 % ES ģimeņu patlaban dzīvo zem nabadzība sliekšņa, un katrs piektais bērns ir nabadzīgs.

Tādēļ mēs gaidām Padomes atbildi; ceru, ka tā spēs pieņemt šo priekšlikumu iespējami ātrāk un atklāt plašākas un vērienīgākas debātes par nodokļu politikas sekmēšanu saistībā ar ģimenēm un uzņēmumiem, un, iespējams, nonākt līdz samazinātu PVN likmju piemērošanai visām bērnu precēm.

Valdis Dombrovskis (PPE-DE). – (LV) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, godātie kolēģi! Eiropas ekonomikas stabilizācijas plāna ietvaros dalībvalstīm tiek rekomendēts patēriņa stimulēšanas nolūkā veikt pagaidu PVN samazināšanu. Papildus tam Eiropas Komisija ir sagatavojusi priekšlikumu paplašināt dalībvalstu iespējas piemērot PVN samazināto likmi. Plašāka PVN samazinātās likmes piemērošana ne tikai veicinās ekonomikas atveseļošanu, bet arī sekmēs jaunu darba vietu izveidi un samazinās ēnu ekonomiku. Direktīvas grozījumi paredz ievērojami paplašināt iespējas piemērot samazinātās PVN likmes. Tas attieksies uz sabiedriskās ēdināšanas pakalpojumiem, mājokļu un kulta celtnu atjaunošanas un remonta darbiem, darbietilpīgiem un vietēji sniegtiem pakalpojumiem, bērnu sēdekļiem automašīnās, bērnu autiņiem un tā tālāk. No ekonomikas un vides politikas viedokļa būtu svarīgi samazināto PVN likmi piemērot arī energotaupības materiāliem un ar energotaupību un energoefektivitāti saistītiem pakalpojumiem. Aicinu Eiropas Komisiju paātrināt šī jautājuma izskatīšanu un pēc iespējas ātrāk sagatavot attiecīgus priekšlikumus. Šīs ir apsveicamas izmaiņas un parāda Eiropas Savienības gatavību savu iespēju robežās operatīvi reaģēt uz ekonomisko krīzi. Cerams, ka šīs izmaiņas atbalstīs arī Eiropas Savienības Padome. Atliek vien novēlēt dalībvalstīm izmantot jaunās iespējas samazināto PVN likmju piemērošanā. Paldies par uzmanību!

Antolín Sánchez Presedo (PSE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, es atbalstu to, ka dalībvalstīm būs iespēja pastāvīgi piemērot saskaņotas samazinātās PVN likmes noteiktiem sociālas nozīmes un darbietilpīgiem un vietējā līmenī sniegtiem pakalpojumiem.

Šāda veida pasākumi ir zināmi ar to, ka tie palielina iedzīvotāju pirktspēju, uzlabo MVU vidi un ražīgumu, kā arī stiprina legālo ekonomiku. Šajā lejupslīdes laikā šie pasākumi var sekmēt ekonomikas atveseļošanu, izaugsmi un nodarbinātību.

Šie pasākumi palīdzēs paplašināt samazināto likmju piemērošanas jomu, ietverot bērnu autiņus un aprīkojumu invalīdiem, kā arī elektroniskās grāmatas, kanalizācijas un pārstrādes pakalpojumus, visus mājokļus, lūgšanas vietas, kā arī kultūras un mākslas mantojumu, restorānus, dārzniecību un personiskās aprūpes pakalpojumus.

Tādēļ, kamēr nav izstrādāta nākamā energoefektivitātes pakete, es atbalstu *I. van den Burg* ziņojumu un ticu, ka nākamā mēneša laikā tiks panākta politiskā vienošanās, kas ļaus to īstenot iespējami ātrāk.

Margaritis Schinas (PPE-DE). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, pirms pāreju pie debašu tēmas, ļaujiet man iesākumā komentēt pirms manas uzstāšanās notikušo eiro skeptiķu neapraķstāmo un sāpīgo uzbrukumu eirozonai un Grieķijas ekonomikai; ar to es domāju vienīgi paziņojumus, ko sniedza *J. Almunia* un *J.-C. Trichet*, kuri pārliecināja Parlamentu, ka eirozonā nav kohēzijas riska, ka mūsu kopējā aizsardzība nestrādā, turklāt attiecībā uz Grieķijas ekonomiku es vēlētos informēt *J. Whittaker*, ka viņam jāpierod pie domas par to, ka mēs joprojām esam viena no tām nedaudzajām valstīm, kurām ir pozitīvi izaugsmes rādītāji un zems bezdarba līmenis, lai arī šis ir ļoti grūts laiks. Eiro skeptiķi ir vērsti pret Briseli, pret Frankfurti, bet tagad jau viņi sāk vērsties pret visiem.

Tācu tagad atgriezšos pie ziņojuma, ko mēs šodien apspriežam. Vēlos pateikt, ka šis jautājums mums jāaplūko no divām perspektīvām — no tā laika perspektīvas, kad viss šis stāsts sākās, kad mēs vēl nebijām krīzes situācijā, un no tās situācijas perspektīvas, kurā mēs atrodamies patlaban, kad Eiropas ekonomiku patiesi dziļi ir skārusi lielākā ekonomikas krīze.

Pirmajā posmā, pirms krīzes, galvenā uzmanība tika pievērsta dažām darbietilpīgo pakalpojumu nozarēm, piemēram, ēdināšanas pakalpojumiem, jo šajā jomā bija jūtama ietekme, kas galvenokārt izpaudās kā augstas cenas un dzīves dārdzība. Tomēr tagad, kad krīze skar daudzas (varbūt pat visas) valstis, ir parādījusies doma par to, ka Parlamentam kā sabiedrības politisko uzskatu paudējam jācenšas aplūkot arī tādi jautājumi, kas savulaik, sākumā, netika izskatīti, piemēram, jautājums par lauksaimniecības tehniku, ko manai grupai bija iespēja ierosināt grozījumā Nr. 2.

Bet runājot par šīm pretrunām, kas jūtamas saistībā ar Parlamenta kreiso spārnu, jo, lūk, daži jautājumi, piemēram, ēku enerģētikas aspekti, ir labas idejas, bet citi, piemēram, lauksaimniecība vai alkohols, ir sliktas idejas, es uzskatu, ka vislabākie tiesneši ir iedzīvotāji, nevis politiķi.

Proinsias De Rossa (PSE). – Priekšsēdētājas kundze, Eiropas Parlamentam šodien par savu prioritāti jānosaka mērķis panākt, ka iespējami lielākais vairākums atbalstītu Komisijas priekšlikumu, lai paplašinātu un pastāvīgi izmantotu iespēju samazināt PVN likmes par darbietilpīgiem pakalpojumiem. Tas nav politiskās izrādīšanās jautājums vai dzīvnieku aizstāvju projekts. Visās dalībvalstīs ik dienas tiek atlaisti tūkstošiem zemas kvalifikācijas darbinieku. Ir pierādījies, ka zemas PVN likmes veicina nodarbinātību pakalpojumu jomā, atbalsta MVU un, patiešām, mazina ēnu ekonomikas pievilcību.

Šodien mēs esam atbildīgi par to, lai mūsu dalībvalstu valdībām nodotu pārliecināšu vēstījumu par turpmāko darbību. Būvniecības nozarē ļoti vajadzīgs atbalsts — atjaunošanas un remonta darbi un iekārtas palīdzēs sasniegt energoefektivitāti, kā arī palīdzēs nodrošināt nodarbinātību. No tā iegūs arī restorāni, bērnu un vecāku cilvēku aprūpe.

Es atbalstu referenta pieeju un ceru, ka manas valsts, proti, Īrijas, valdība izvēlēsies atbalstīt šo priekšlikumu, ko tā līdz šim diemžēl vēl nav izdarījusi.

Silvia-Adriana Ţicău (PSE). – (RO) Paģājušā gadā Komisija ierosināja ekonomikas atveseļošanas plānu, kuru izrādījās ļoti sarežģīti īstenot. Dalībvalstīm un to valdībām jābūt aktīvām, jo īpaši šīs krīzes laikā.

Dalībvalstis var piemērot samazinātas PVN likmes dabasgāzes un elektroenerģijas piegādēm, apkurei vai dzesēšanas sistēmām, bērnu apģērbam un apaviem, grāmatām, laikrakstiem un žurnāliem, farmācijas līdzekļiem un invalīdiem paredzētām medicīnas iekārtām, kā arī restorānu pakalpojumiem. Tam vienīgi vajadzīgs redzējums un politiskā griba.

Būvniecības nozarē ir visvairāk darbavietu. Es stingri atbalstu ideju par to, ka dalībvalstīm jāļauj piemērot samazinātas PVN likmes atjaunošanas un remonta darbiem, kuru mērķis ir energotaupības un energoefektivitātes uzlabošana.

Kā referente par Ēku energoefektivitātes direktīvas jautājumu es pat ierosināju samazinātas PVN likmes piemērot arī produktiem energoefektivitātes un atjaunojamās enerģijas jomā. Es atbalstu referentes priekšlikumu un uzskatu, ka šis pasākums ir īpaši svarīgs, jo sevišķi pašreizējās krīzes laikā.

David Martin (PSE). – Priekšsēdētājas kundze, es arī atzinīgi vērtēju Komisijas priekšlikumu un uzskatu, ka tā būtu saprātīgs risinājums saistībā ar šo krīzi, kurā mēs patlaban atrodamies. Tāpat kā citi runātāji, īpaši iepriekšējais runātājs, esmu stingri pārliecināts, ka šo priekšlikumu jāpiemēro enerģijas saglabāšanas jomai, un dalībvalstīm enerģijas saglabāšana jānosaka par vienu no savām īpašajām prioritātēm.

Zemākas izmaksas mājāsaimniecību iekārtām palīdzētu sasniegt trīs no mūsu augsti vērtētajiem mērķiem. Tas samazinātu kaitējumu videi, jo samazināt CO₂ emisiju apjomu, palīdzētu izveidot jaunas darbavietas, jo enerģijas saglabāšanas pasākumi ir ļoti darbietilpīgi pasākumi, un, treškārt, ilgtermiņā tas, protams, samazinātu elektrības rēķinus vecākiem cilvēkiem un citiem mazāk aizsargātiem sabiedrības slāņiem.

Ceru, ka Komisija enerģiski turpinās darbu pie šī priekšlikuma, pārliecinās dalībvalstis, kuras līdz šim par to nebija pārliecinātas, kā arī uzsvērs, ka saistībā ar šo priekšlikumu mēs varam būt pārliecināti, ka enerģijas saglabāšanas pasākumi ir ietverti.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Priekšsēdētājas kundze, šī parādība, kas nodēvēta par ēnu ekonomiku, ir ļoti liela problēma, kas vairāk vai mazāk apdraud ikvienas valsts ekonomiku. Galvenokārt to izraisīja valstu uzliktais pārmērīgi lielais nodokļu slogs, kas mudināja uzņēmējus veikt nelikumīgu uzņēmējdarbību, apejot nodokļu sistēmu. Tas rada milzīgus budžeta zaudējumus un neregistrētā bezdarba līmeņa pieaugumu.

Šajā saistībā iniciatīva, kas paredz ieviest PVN likmju ilgtermiņa samazinājumu darbietilpīgiem pakalpojumiem un vietējā līmenī sniegtiem pakalpojumiem, ir īpaši jāatbalsta, jo tā motivē uzņēmumus darboties legālās ekonomikas sistēmā. Turklāt tā veicinās gan ražīguma, gan nodarbinātību. Tomēr tajā pašā laikā jāņem vērā iespējama negatīva ietekme, piemēram, zemāku likmju ieviešana, lai iekšējā tirgū sekmētu brīvu konkurenci, vai mazāki budžeta ieņēmumi. Tādēļ ir būtiski līdzsvaroti un pārredzami pasākumi, jo mūsu uzņēmēju uzticības iegūšana ir priekšnosacījums šī projekta veiksmīgai īstenošanai.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) Es vēlētos runāt par pievienotās vērtības nodokli no diviem, proti, sociālā taisnīguma un konkurētspējas, aspektiem. No sociālā taisnīguma aspekta PVN ir regresīvs nodoklis, proti, cilvēkiem ar zemākiem ienākumiem ir lielāks slogs, un tādēļ mums ir jāpalielina sociālās subsīdijas. Iespējams, mums vajadzētu rīkoties pretēji. No konkurētspējas aspekta Eiropa ir pakalpojumu ekonomika. Mēs varam konkurēt pasaules līmenī, izmantojot savus pakalpojumus, lai piesaistītu tūristus, un bez šaubām ir svarīgi nodrošināt, lai šie pakalpojumi būtu lēti. Salīdzinājumā ar ASV mūsu tirdzniecības nodokļi vai PVN ir augstāki. Iespējams, runājot par saskaņotāku nodokļu politiku, mums vajadzētu apsvērt šo perspektīvu, lai gan skaidrs ir tas, ka šis ir lēmums, kas jāpieņem pašām dalībvalstīm.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Priekšsēdētājas kundze, šīs krīzes sekas jau tagad ir skaidri redzamas Polijas mājokļu būvniecības nozarē, lai gan valstī ir ārkārtīgi liela vajadzība pēc jauniem mājokļiem. Polija joprojām nav pilnībā atjaunojusi mājokļu fondu, kas tika sagrauts Otrā Pasaules kara laikā. Es atbalstu PVN likmju ievērojamu samazināšanu, jo īpaši attiecībā uz mājokļu būvniecību, kā arī termoizolācijas un atjaunošanas projektiem, un to daru galvenokārt (taču ne tikai) tāpēc, lai aizsargātu darbavietas un nodrošinātu sociālo kohēziju. Iedzīvotāju novecošanās Eiropā nozīmē, ka īpaša vērība mums jāpievērš aprūpes pakalpojumiem, un tādēļ es vēlētos vērst jūsu uzmanību uz vajadzību samazināt PVN likmi arī šajā nozarē.

László Kovács, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētājas kundze, es pilnībā apzinos Komisijas priekšlikumu trūkumus — zinu, ka tie ir nelieli un ierobežoti darbības jomas ziņā. Tomēr es apzinos arī to, ka dažas dalībvalstis vispār nevēlas piemērot samazinātas PVN likmes, jo īpaši paplašināt samazinātu PVN likmju piemērošanas jomu. Šāda nevēlēšanās, protams, ierobežo mūsu ieceres, jo mums Padomē ir jāpanāk vienprātība.

Komisijai bija divas iespējas. Pirmkārt, tā varēja iesniegt vērienīgu priekšlikumu, kas ir pilnībā pamatots, un riskēt, jo Padome to varētu neapstiprināt. Šādā gadījumā 18 dalībvalstīm, kas patlaban piemēro samazinātas PVN likmes vietējā līmenī sniegtiem, darbietilpīgiem pakalpojumiem, būtu jāatgriežas pie standarta likmes. PVN likmju palielināšana no 5–6 % uz 20–25 %, protams, novestu pie tūkstošiem bankrotējušu mazo un vidējo uzņēmumu, turklāt tiktu likvidētas desmitiem tūkstoši darbavietu šajā laikā, kad mūs skar nopietnā ekonomiskā krīze.

Tādēļ Komisija ir izvēlējusies citu iespēju, kas, cerams, Padomē gūs vienprātīgu atbalstu — darbavietu saglabāšana, mazo un vidējo uzņēmumu atbalstīšana un palīdzība būvniecības nozarei.

Tā kā daudzi runātāji pieminēja energoefektivitātes jautājumu, es vēlos atkārtot to, ko jau uzsvēru savā ievadrunā — aprīlī mēs iesniegsim priekšlikumu, kurā galvenā uzmanība būs pievērsta klimata pārmaiņu un energoefektivitāte jautājumiem, Enerģētikas nodokļu direktīvas pārskatam un „Zaļo nodokļu paketei”, kas piedāvā samazināt PVN likmes videi nekaitīgiem pakalpojumiem, kuru mērķis ir palielināt energoefektivitāti.

Mani ir iedrošinājis šīs plenārsēdes debatēs gūtā izpratne un saņemtais atbalsts. Es pateicos Parlamentam par atbalstu un sapratni un jo īpaši par darbu Ekonomikas un monetārai komitejai un *I. van den Burg* kundzei.

Ieke van den Burg, *referente*. – Priekšsēdētājas kundze, es esmu ļoti apmierināta ar šīm debatēm. Mēs esam panākuši gandrīz vienprātīgu atbalstu Komisijas priekšlikumam un es ceru, ka tas iedrošinās komisāra kungu saistībā ar šo jautājumu noorganizēt turpmākas apspriedes ar Padomi.

Es arī pamanīju, ka mani kolēģi norādīja, ka viņi vēlas, lai pašreizējā krīzes situācijā viņu valstu valdības izmantotu šo instrumentu valsts līmenī. Es vēlreiz vēlētos uzsvērt, ka šis ir ļoti efektīvs instruments, jo īpaši attiecībā uz energoefektivitāti un ēku atjaunošanu. Ceru, ka pat Padome mēģinās saskaņot pasākumus šajā jomā un izlems, ka šie pasākumi tiks īstenoti kopīgi, jo tādējādi tas būtu papildu palīdzība, papildu impulss ekonomikai.

Mums ir uzdevums valsts līmenī, proti, pārliecināt savus valsts parlamentu kolēģus par to, ka pašreizējā situācijā viņiem ir jāizmanto šie mērķtiecīgākie un efektīvākie instrumenti, lai nodrošinātu lielāku nodarbinātību (ne vien saglabātu darbavietas, bet arī radītu jaunas), ēnu ekonomiku pārveidotu par legālu ekonomiku un nodrošinātu, ka šie vietējā līmenī sniegtie pakalpojumi ir pieejami tiem daudzajiem patērētājiem un pilsoņiem, kuri izjutīs krīzes radītās sekas.

Manuprāt, tas ir izcils instruments un es ļoti ceru, ka Padome pieņems šo lēmumu un varbūt — tas ir pat vēl vairāk — saskaņos un pieņems lēmumu par šī instrumenta piemērošanu.

Priekšsēdētāja. - Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks ceturtdien, 2009. gada 19. februārī.

(Sēdi pārtrauca plkst. 10.10, balsošanas laikā, un atsāka plkst. 10.35)

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Christine De Veyrac (PPE-DE), *rakstiski*. – (FR) Dāmas un kungi, es priecājos, ka mēs beidzot šeit Parlamentā izskatām jautājumu par dalībvalstu PVN likmju piemērošanas jomas paplašināšanu, paredzot ietvert palšu preču un pakalpojumu klāstu.

Dokumentā, ko Eiropas Komisija iesniedza 2009. gada 28. janvārī, tika ierosināts piemērot samazinātu PVN likmi vairākās darbības kategorijām, jo īpaši ēdināšanas nozarei.

Tas ir pasākums, kuru es vēlos redzēt īstenotu un kuru es vairākus gadus aicināju izstrādāt. Pēc vairākiem bezdarbības gadiem ceru, ka beidzot dalībvalstis var vienoties par šo pasākumu.

Pirms Eiropas Komisijas priekšlikuma, 20. janvārī, Vācija nāca klajā ar savu deklarāciju, urā paziņoja, ka vairs neiebilst pret samazinātas likmes ieviešanu šajā nozarē. Šī sakritība ļauj mums cerēt uz ievērojamām izmaiņām.

Uzskatu, ka šajā krīzes laikā īstenojot šāda veida pasākumu, būs iespējams palielināt darba ņēmēju algas šajā nozarē, turklāt restorānu īpašniekiem būs iespējams pieņemt darbā vairāk darbinieku.

Dokuments, par kuru mēs šodien balsojam, jākalpo par spēcīgu signālu saistībā ar šo pasākumu.

Pateicos par jūsu uzmanību!

Nathalie Griesbeck (ALDE), *rakstiski*. – (FR) Mūsu līdzpilsoņiem nodokļu saskaņošana ir galvenais nodrošinājums cīņā pret ekonomisko nevienlīdzību un sociālo dempingu Eiropā. Es aicinu Padomi strādāt, lai sasniegtu šo mērķi.

Tādēļ šķiet skaidrs, ka, ņemot vērā katras dalībvalsts īpašos ekonomiskos un sociālos apstākļus, dažos gadījumos šos pasākumus, kuri saistīti ar izņēmumiem attiecībā uz parastām PVN likmēm, var izmantot vietējā līmenī sniegtu pakalpojumu, arī darbietilpīgu pakalpojumu, īpatsvara palielināšanai. Turklāt esmu ļoti gandarīta, ka šis direktīvas priekšlikums ļauj piemērot samazinātas PVN likmes dažiem pakalpojumiem, kas saistīti ar būvniecības nozari, kā arī ēdināšanas pakalpojumiem.

Es vēlos arī pateikties Komisijai, uzsverot tehniskos pielāgojumus, ko mēs un sadarbības grupas „Ģimene un bērnu aizsardzība” locekļi vienmēr esam vēlējušies un kas attiecas uz samazinātu PVN likmju piemērošanu bērnu pirmās nepieciešamības precēm, jo īpaši bērnu autiņiem, kas ir ļoti nozīmīga pozīcija jauno ģimeņu budžetos. Tas pats attiecas uz dažām invalīdiem paredzētām iekārtām; šie noteikumi patiešām ir solis pareizajā virzienā.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), rakstiski. – (PL) Nodokļi ir dalībvalstu kompetences jautājums. Tomēr ir jāpiemēro kopīgs regulējums, kas nodrošina gan pārredzamību, gan nenoteiktības likvidēšanu tiesību aktos, kā arī tirgus saskaņotu un vienmērīgu darbību. Manas valsts iedzīvotāji nespēj saprast, kāpēc Īrijā un Lielbritānijā bērnu precēm tiek piemērota nulles PVN likme, Luksemburgā — 3 % likme, bet Polijā paredzams, ka šī PVN likme palielināsies no 7 līdz 22 %.

Tagad, kad mēs pārciešam sāpīgu krīzi ekonomikā, ir svarīgi meklēt risinājumus, kas sekmēs lielāku ražīgumu un nodarbinātības pieaugumu. Tādēļ nodokļu atbrīvojumu saskaņošana ir ļoti ieteicama, lai izvairītos no diskriminācijas, ko var radīt šī nodokļa piemērošana. PVN likmes samazināšana darbietilpīgiem pakalpojumiem vietējos tirgos, arī ēdināšanas nozarē, jāuzskata par ļoti pozitīvu soli, jo īpaši saistībā ar MVU un amatniekiem. No zemākām izmaksām, protams, iegūs arī patērētāji. Turklāt šai iniciatīvai vajadzētu ierobežot „nelegālo ekonomiku” un nedeklarēto nodarbinātību. Tādēļ es atbalstu vienkāršotus un precizētos noteikumus par Direktīvu 2006/112/EK, PVN direktīvu, jo to mērķis ir panākt vienādus nosacījumus visās dalībvalstīs. Pašreizējā situācija apliecina, ka būtu lietderīgi noorganizēt objektīvas debates par to, cik racionāli būtu piemērot šo nodokli precēm un pakalpojumiem līdz šim izmantotajā veidā. Turklāt ir tādas valstis, piemēram, ASV, kur tiek piemēroti citi netiešo nodokļu veidi un kas, vispārīgi runājot, veido dinamisku, elastīgu un efektīvu ekonomiku. Par to es esmu runājis arī iepriekš.

Véronique Mathieu (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Laikā, kad Eiropa saskaras ar lielo ekonomisko krīzi, šī ziņojuma pieņemšana ļautu atdzīvīnāt pakalpojumu nozari, pieprasot dalībvalstīm piemērot darbietilpīgiem pakalpojumiem un vietējā līmenī sniegtiem pakalpojumiem samazinātu PVN likmi, kas būtu 5 %.. Tas ietekmētu restorānu, mājas aprūpes, kā arī frizieru pakalpojumus.

Ir jāaskaņo atbrīvojumi no PVN, jo patlaban ir 11 dalībvalstis, kurās ir atļauti izņēmumi un samazinātu likmju piemērošana restorānu pakalpojumiem, piemēram.

No samazinātas PVN likmes iegūtu nodarbinātība, turklāt tā palīdzētu apkarot ēnu ekonomiku un veicinātu vietējo pieprasījumu.

Manuprāt, mums jāiet vēl tālāk un jāapsver samazinātas likmes piemērošana arī kultūras nozarē, piemēram, CD vai video, kā arī videi nekaitīgām precēm, piemēram, videi mazāk piesārņojošiem automobiļiem vai energoefektīvām ēkām. Samazināta PVN likme dažās nozarēs palīdzēs uzlabot MVU darbību, vienlaikus sekmējot tādu ekonomiku, kas lielākā mērā ir nekaitīga videi.

Rovana Plumb (PSE), rakstiski. – (RO) 2008. gada jūlijā Eiropas Komisija pieņēma priekšlikumu par samazinātas PVN likmes piemērošanu pēc 2010. gada.

Nozares, uz kurām jo īpaši attiecas šis pasākums, ir darbietilpīgiem pakalpojumi un vietējā līmenī sniegtiem pakalpojumi, kas tiek sniegti vietējiem patērētājiem, piemēram, pakalpojumi, kas saistīti ar mājokļu nozari un mājokļu apkure sistēmu atjaunošanu, kā arī pakalpojumi, kas saistīti ar personisko aprūpi un ēdināšanas nozari.

Šis priekšlikums ir arī daļa no Mazās uzņēmējdarbības akta iniciatīvas, kuras mērķis ir sekmēt darbību vairāk nekā 23 miljonus mazo un vidējo uzņēmumu visā Eiropas Savienībā, lai attīstītu ekonomiku un izveidotu jaunas darbavietas.

Es atbalstu šo ziņojumu, jo uzmanīgi noteikts PVN likmju samazinājums piedāvā īpašus ieguvumus, piemēram, tādu nodokļu sistēmu, kas veicina darbavietu izveidi, palielina ražīgumu un samazina ēnu ekonomikas apjomu, jo īpaši pašreizējās ekonomiskās krīzes apstākļos.

Es aicinu Komisiju cieši uzraudzīt šo samazināto PVN likmju piemērošanu dalībvalstīs, lai nodrošinātu vienmērīgu iekšējā tirgus darbību. Es sveicu referentu.

José Ribeiro e Castro (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Šodienas debates un balsojums par samazinātām PVN likmēm dos skaidru signālu Padomei, papildinot nostāju, ko jau vairākus gadus uzsvērusi sadarbības grupa „Ģimene un bērnu aizsardzība”. Papildus dažādiem grozījumiem, kurus atbalstu, es vēlētos izcelt tos, kas tiešā veidā attiecas uz bērnu precēm. Šis ir svarīgs pasākums, kas atbalsta ģimenes ar bērniem un ļauj tām samazināt netaisnīgo nodokļu slogu, kas tām ir uzlikts. Es atzinīgi vērtēju Komisijas priekšlikumu reizi par visām reizēm atrisināt šo muļķīgo situāciju, kas saistīta ar debatēm par autiņiem, un jautājumu par bērnu autosēdekļiem. Tomēr, kā jau uzsvēra Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupa, svarīgi ir arī nodrošināt, ka samazinātu PVN likmi piemēro bērnu apģērbiem un apaviem visā Eiropas Savienībā, nevis tikai tajās dalībvalstīs, kurās šāda sistēma bija ieviesta jau 1991. gadā. Ceru, ka mēs beidzot esam nonākuši pie veiksmīga galīgā risinājuma, kas pieliks punktu ilgajai cīņai un pilsoniskās sabiedrības

un Parlamenta deputātu prasībām aizsargāt to ģimeņu nodokļu tiesības, kuras nedrīkst sodīt tikai tāpēc, ka tām ir jāizaudzina, jāatbalsta un jāizglīto bērni.

Bogusław Rogalski (UEN), rakstiski. – (PL) Izlīdzinot konkurences apstākļus visās dalībvalstīs, ieviešot lielāku pārredzamību un kohēziju ES teritorijā — tie ir ļoti svarīgi jautājumi, jo samazinātās PVN likmes ļaus nodrošināt vienmērīgu iekšējā tirgus darbību.

Dalībvalstīm jābūt iespējai piemērot samazinātu PVN likmi, piemēram, vietējā līmenī sniegtiem pakalpojumiem. Samazinātas PVN likmes piemērošana pavisam noteikti jāatstāj dalībvalstu kompetencē, savukārt nodokļu sistēmai jāveicina nodarbinātība, jāpalielina ražīgums un jāsamazina ēnu ekonomikas apjoms. Svarīgi ir arī saskaņot atbrīvojumus no PVN, jo ir nepieciešams nodrošināt līdzsvarotu un vienlīdzīgu attieksmi starp dalībvalstīm un novērst negatīvu ietekmi, ko var radīt šādu likmju ieviešana.

Samazinot PVN likmes vietējā līmenī sniegtiem pakalpojumiem un darbietilpīgiem pakalpojumiem, vajadzētu rasties pozitīvām sekām, jo tas samazinās nedeklarētas nodarbinātības līmeni, vienlaikus samazinot tās pievilcību un palielinot pieprasījumu saistībā ar legālo ekonomiku. Tomēr, ja samazinātās likmes ir paredzētas, lai izvairītos no vienmērīgas iekšējā tirgus darbības traucējumiem, tās jāpiemēro uzmanīgi.

PVN likmju samazināšanas politiskais mērķis paredz ierobežot nedeklarētas nodarbinātības apjomu un iespējamo administratīvo slogu.

Eoin Ryan (UEN), rakstiski. – Mūs skar globāla krīze, bet tā ir tāda globāla krīze, kas skar mūs vietējā mērogā. Nestabilitāte sākās Atlantijas okeāna otrā pusē, bet tā skāra mūsu pilsētas un ciemus. Pasākumi, kas tika ieviesti, lai apkarotu šo krīzi un atjaunotu mūsu sagrauto ekonomiku, jākoncentrējas ne tikai uz nacionālo un starptautisko mērogu, bet arī uz reģionālo un vietējo mērogu.

Samazinātu PVN likmju piemērošanas jomas paplašināšana, iekļaujot darbietilpīgus un vietējā līmenī sniegtus pakalpojumus, ir pozitīvs solis šajā virzienā. Tas ir pragmatisks lēmums, kas var veicināt vietējo ekonomiku un sekmēt vietējo uzņēmumu un nozaru darbību, neradot traucējumus iekšējā tirgus pareizā darbībā.

Ceru, ka šis pasākums tiks ietverts plašākā pieejā, ko pieņems ES un valsts iestādes, lai padarītu pievilcīgu iepirkšanos vietējā līmenī, izveidotu vietējo ekonomiku un patērētāju uzticēšanos.

Šāda pieeja pozitīvi ietekmētu mazos un vidējos uzņēmumus. Tas ir būtiski, jo MVU ir 99 % no visiem ES uzņēmumiem, tomēr pašreizējā situācijā šī nozare cieš zaudējumus. Uzskatu, ka MVU nozares stiprināšana un atbalstīšana ir svarīgs aspekts, lai atveseļotu mūsu ekonomiku un veidotu ilgtspējīgu nākotni ekonomikas un sociālajā jomā.

Marianne Thyssen (PPE-DE), rakstiski. – (NL) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, gadiem ilgi Eiropas Parlaments ir iestājies par to, lai to preču un pakalpojumu paplašinātu sarakstu, kam varētu piemērot samazinātas PVN likmes. Patlaban vairāk nekā jebkad ir izskanējis aicinājums piemērot dalībvalstīs šādas likmes dažādiem pakalpojumiem, arī ēdināšanas pakalpojumiem, būvniecības un atjaunošanas pakalpojumiem un maziem remonta darbiem, piemēram, apavu remontam.

Un tam ir trīs iemesli. Noteikumu par PVN likmēm saskaņošana Eiropas līmenī sekmē pārredzamību un vienmērīgu iekšējā tirgus darbību, turklāt kalpo par stimulu nelegālās nodarbinātības apkarošanā. Turklāt beidzot mēs varam cerēt uz to, ka tiks pielikts punkts nepārtrauktam eksperimentu periodam, un uz tiesisko noteiktību saistībā ar problēmu, kas mūs apgrūtināja ļoti ilgu laiku. Krīzes laikā šie pasākumi var būt svarīgi stimuli vairākās nozarēs.

Tāpēc es atbalstu *I. van den Burg* ziņojumu un ceru, ka 10. martā paredzētajā Ekonomikas un finanšu padomes (ECOFIN) sanāksmē izdosies panākt politisku vienošanos.

SĒDI VADA: D. WALLIS

Priekšsēdētāja vietniece

4. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana (sk. protokolu)

5. Balsošanas laiks

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir balsošana.

(Balsošanas rezultāti un cita detalizēta informācija: skatīt protokolu.)

5.1. Rīcības plāns mobilitātei pilsētā (balsošana)

5.2. Reglamenta pārskatīšana attiecībā uz lūgumrakstu procedūru (A6-0027/2009, Gérard Onesta) (balsošana)

– Pirms balsojuma:

Brian Crowley, UEN grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, es atvainojos par balsojuma pārtraukšanu.

Saskaņā ar Reglamenta 170. pantu es lūdzu Parlamenta deputātus atlikt balsojumu par G. Onesta ziņojumu attiecībā uz lūgumrakstu procedūru, jo šis jautājums patlaban tiek izskatīts Priekšsēdētāju konferencē saistībā ar Parlamenta procedūru reformu. Šos ļoti īpašos reformas jautājumus, kas aplūkoti G. Onesta ziņojumā, Priekšsēdētāju konference apspriedīs 2009. gada 5. martā, un es lūdzu, ja tas ir iespējams, balsojumu atlikt līdz Strasbūras sesijai, kas notiks marta otrajā nedēļā. Es lūdzu Parlamentu apstiprināt šo lūgumu, ja iespējams.

Gérard Onesta, referents. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, mēģināsim izteikties skaidri! Šis ziņojums paredz grozīt mūsu Reglamentu jeb, drīzāk, precizēt to, lai ieviestu skaidrību attiecībā uz to, kā Lūgumrakstu komiteja saņem vai nesaņem lūgumrakstus, kādā veidā tiek informēti lūgumrakstu iesniedzēji u.c. līdzīgiem jautājumiem.

Konstitucionālo jautājumu komitejā to apstiprināja vienprātīgi, vienam deputātam, man šķiet, balsojot „pret”. Tādēļ es nedomāju, ka šis ziņojums ir ļoti pretrunīgs. Tomēr ir viens pants, kurā mums bija jāprecizē, ka tad, kad Lisabonas līgums stājas spēkā (un ja tas stājas spēkā), lūgumrakstu iesniedzējus vienkārši informētu, ja lūgumraksts, kas iesniegts Eiropas Komisijai, nevis Parlamentam, — jūs zināt šos lūgumrakstus ar miljoniem parakstu — būtu saistīts ar viņu lūgumrakstu.

Ja es saprotu pareizi, tas ir šis pants, jo tajā ir atsauce uz iespējamu turpmāku līgumu, kas rada problēmu. Es mierīgi varu dzīvot arī tad, ja to atliks līdz 5. martam vai ja notiks „ātrais balsojums”, svītrojot šo grozījumu. No otras puses, būtu ļoti žēl, ja mēs nespēsīm sakārtot šo jautājumu savā Reglamentā, kas iepriekš radījis tik daudz problēmu. Esmu jūsu rīcībā, dāmas un kungi.

(Parlaments šo pieprasījumu apstiprināja.)

5.3. Kopienas tiesiskais regulējums, ko piemēro Eiropas pētniecības infrastruktūrai (ERI) (A6-0007/2009, Teresa Riera Madurell) (balsošana)

5.4. Konvencija par turpmāko daudzpusējo sadarbību Ziemeļaustrumu Atlantijas zvejniecībā (A6-0009/2009, Philippe Morillon) (balsošana)

5.5. Īpaša vieta bērniem ES ārējās darbībās (A6-0039/2009, Glenys Kinnock) (balsošana)

5.6. Direktīvas 2002/14/EK, ar ko izveido vispārēju sistēmu darbinieku informēšanai un uzklaušīšanai Eiropas Kopienā, piemērošana (A6-0023/2009, Jean Louis Cottigny) (balsošana)

5.7. Sociālā ekonomika (A6-0015/2009, Patrizia Toia) (balsošana)

– Pirms balsojuma:

Patrizia Toia, referente. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, es ierosinu 12. punktā formulējumu „sociālā ekonomika” aizstāt ar „sociālās ekonomikas sastāvdaļas”, savukārt formulējumu “atzīta par trešo sektoru” aizstāt ar „atzītas”, kā tas norādīts šajā sarakstā.

(Mutisko grozījumu pieņēma.)

5.8. Garīgā veselība (A6-0034/2009, Evangelia Tzampazi) (balsošana)

5.9. Valstu energoefektivitātes rīcības plānu īstenošanas uzraudzība: pirmais novērtējums (A6-0030/2009, András Gyürk) (balsošana)

5.10. Lietišķie pētījumi kopējās zivsaimniecības politikas jomā (A6-0016/2009, Rosa Miguélez Ramos) (balsošana)

5.11. Eiropas profesionālā karte pakalpojumu sniedzējiem (A6-0029/2009, Charlotte Cederschiöld) (balsošana)

– Pirms balsojuma:

Charlotte Cederschiöld, *referente*. – (SV) Es šeit strādāju pietiekami ilgi, lai zinātu, cik gandarīti būs Parlamenta deputāti, uzzinot, ka mana uzstāšanās ilgs divas minūtes. Tomēr es neplānoju šādi rīkoties, bet tā vietā es tikai pateikšu, ka tas ir piemērs tam, kā mēs atkal mēģinām atvieglot iedzīvotājiem darbu un uzņēmējdarbības veikšanu aiz savas valsts robežām.

Tas varētu būt tāds neliels, bet jauks piemērs, ko varētu izmantot vēlēšanu kampaņās, tādēļ es ļoti priecājos. Komiteja pieņēma vienprātīgu lēmumu par šo jautājumu, un tas arī ir viss, ko vēlējos pateikt.

(Mutisko grozījumu pieņēma.)

6. Oficiāla sveikšana

Priekšsēdētāja. – Kolēģi, man ir prieks jums paziņot, ka EP delegācijas deputāti un citi apmeklētāji no Mongolijas Lielā valsts hurāla (parlamenta) un Mongolijas misijas Eiropas Savienībā ir ieņēmuši savas vietas īpašajā apmeklētāju zāles balkonā. Mums ir liels prieks viņus šodien sveikt Parlamentā!

(Aplausi)

Delegācijas locekļi Briseli apmeklē kopā ar saviem kolēģiem Eiropas Parlamentā par godu 7. Eiropas Savienības un Mongolijas parlamentārajai sanāksmei. Šajā sanāksmē tika stiprinātas svarīgās un aizvien plašākās Eiropas Parlamenta un Mongolijas parlamenta attiecības. Apmeklētājiem bija arī iespēja klātienē iepazīties ar mūsu Parlamenta darbu. Novēlu delegācijai labi pavadīt atlikušo laiku Eiropas Savienībā!

7. Balsošanas laiks (turpinājums)

7.1. Kopienas rīcība attiecībā uz vaļu medībām (A6-0025/2009, Elspeth Attwooll) (balsošana)

7.2. Kopienas dalība Eiropas Audiovizuālajā observatorijā (A6-0010/2009, Ivo Belet) (balsošana)

7.3. Sankcijas darba devējiem, kas nodarbina trešo valstu piederīgos, kuri dalībvalstīs uzturas nelegāli (A6-0026/2009, Claudio Fava) (balsošana)

7.4. Kultūraugu statistika (A6-0472/2008, Elisabeth Jeggle) (balsošana)

7.5. Aromatizēti vīni, aromatizētus vīnus saturoši dzērieni un aromatizētus vīnus saturoši kokteiļi (pārstrādāta versija) (A6-0216/2008, József Szájer) (balsošana)

7.6. Samazinātas pievienotās vērtības nodokļa likmes (A6-0047/2009, Ieke van den Burg) (balsošana)

7.7. Iespējamā CIP veiktā Eiropas valstu izmantošana, lai pārvadātu un nelikumīgi turētu apcietinājumā gūstekņus (balsošana)

7.8. 2007. gada ziņojums par KĀDP svarīgākajiem aspektiem un pamatvirzieniem (A6-0019/2009, Jacek Saryusz-Wolski) (balsošana)

SĒDI VADA: H.-G. PÖTTERING

Priekšsēdētājs

8. Svinīgā sēde – Čehijas Republika

Priekšsēdētājs. – Čehijas Republikas prezidenta kungs, es vēlētos jūs sirsnīgi sveikt Eiropas Parlamentā.

V. Klaus kungs, mums — man un visiem klātesošajiem — ir priekš jūs sveikt šodien, kad Čehijas Republika ir uzņēmusies Eiropas Savienības prezidentvalsts pienākumus, saistībā ar jūsu ierašanos Eiropas Parlamentā, kas nodrošina apvienotās Eiropas pilsoņu demokrātisko pārstāvību.

Visā vēsturē, prezidenta kungs, jūsu valsts vienmēr ir atradusies Eiropas centrā, un tai bijusi liela nozīme Eiropas vēstures veidošanā. Vēl 15. gadsimtā Kārlis IV kā Svētās Romas impērijas imperators padarīja Prāgu par Eiropas kultūras un garīgo galvaspilsētu. Mēs atceramies, ka Bohēmijas karalis Georgs no Podebradi bija viens no pirmajiem ievērojamiem eiropiešiem, kurš jau 1462. gadā mēģināja izveidot Eiropas valstu kopienu. Turpinot jūsu valsts — spēcīgā Eiropas domāšanas un rīcības centra — tradīcijas, mēs arī novērtējam Čehijas Republikas pašreizējo lielo nozīmi mūsu kopējā Eiropas Savienībā, ko izceļ aktīva darbība ES prezidentvalsts lomā, kas Čehijas Republikai piešķirta uz pašreizējo sešu mēnešu periodu.

Jau no pašām pirmajām dienām Čehijas prezidentūra saskārās ar ievērojamiem izaicinājumiem, kas attiecās ne tikai uz kara stāvokli Gazas joslā un gāzes krīzi, kuras dēļ 12 ES dalībvalstīm tika liegtas normāla energoapgāde. Čehijas prezidentūras pārstāvjiem, jo īpaši Čehijas premjerministram un Eiropadomes priekšsēdētājam *Mirek Topolánek*, Eiropas lietu ministra vietniekam *Alexandr Vondra*, kuru es sirsnīgi sveicu Parlamentā, kā arī ārlietu ministram *Karel Schwarzenberg*, ir bijusi ļoti pozitīva nozīme.

Patlaban Čehijas Republika ES vārdā ir uzņēmusies milzīgu atbildības nastu. Paturot to prātā, es vēlētos sveikt Čehijas Republiku, jo īpaši attiecībā uz veiksmīgo ratifikācijas procesu, kura ietvaros trešdien Čehijas Republikas Parlamenta Deputātu palāta ar lielāko vairākumu apstiprināja Lisabonas līgumu.

(Aplausi)

Šī vienošanās uzsver prezidentūras gatavību strauji turpināt ratifikācijas procesu, sasniedzot pozitīvu rezultātu, kā arī tās vēlmi sekmēt jaunā līguma veiksmīgu īstenošanu; tas būs ļoti svarīgs saistībā ar spēju tikt galā ar 21. gadsimta lielajiem izaicinājumiem..

Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Parlaments ir ņēmis vērā Čehijas prezidentūras likumdošanas procesa prioritātes un ir iekļāvis tās savā darba programmā. Šis nedēļas sākumā Eiropas Parlamentā notika parlamentu apvienotā sanāksme „Jauns risinājums saistībā ar Eiropas ekonomikas atveseļošanu”, jo šī tēma ir īpaši nozīmīga saistībā ar pašreizējo ekonomisko krīzi.

Prezidenta kungs, manuprāt, mēs abi uzskatām, ka pašreizējās skaidri redzamās valsts protekcionisma tendences ir satraucošas. Mums jāstrādā kopā, lai novērstu šīs tendences, jo mums visiem ir pienākums saglabāt atvērtu un brīvu iekšējo tirgu, no kura galu galā labumu gūstam mēs visi. Arī šajā saistībā mēs liekam lielas cerības uz Čehijas prezidentūru un arī jums, prezidenta kungs, jo ir zināms, ka jūs aizstāvat spēcīga un brīva iekšējā tirgus ideju.

Vecs sakāmvārds, kas nācis no Bohēmijas karalistes, saka, ka ir labāk pavadīt divus gadus sarunās, nekā divas nedēļas karot. Mēs visi — arī jūs, prezidenta kungs, un jūsu valsts tauta — saprotam dialoga, kompromisa un sadarbības vērtību, jo tā ir prakse, kas Eiropas Savienībā veiksmīgi īstenota vairāk nekā pusi gadsimta.

Bet nobeigumā ļaujiet man pateikt, lūk, ko: šajā saistībā jūnijā paredzētās Eiropas Parlamenta vēlēšanas arī ir ārkārtīgi svarīgas. Es varu vienīgi jums, prezidenta kungs, piekrist attiecībā uz jūsu Jaungada uzrunu, kurā jūs aicinājat Čehijas Republikas pilsoņus uz Eiropas Parlamenta vēlēšanām ierasties lielā skaitā.

Prezidenta kungs, es novēlu Čehijas Republikai veiksmīgu un rezultatīvu atlikušo laiku Eiropas Savienības prezidentvalsts statusā!

Václav Klaus, Čehijas Republikas prezidents. – (CS) Vispirms es vēlētos pateikties par šo iespēju uzstāties Eiropas Parlamentā, kas ir viena no galvenajām Eiropas Savienības iestādēm. Lai gan esmu šeit bijis vairākas reizes, man nav bijusi iespēja uzstāties plenārsēdē. Tādēļ es ļoti novērtēju, ka šodien man ir šāda iespēja. ES 27 dalībvalstu ievēlētie pārstāvji, kas pārstāv plašu spektru politisko viedokļu un uzskatu, ir vienreizēja auditorija, līdzīgi kā pati Eiropas Savienība, kas vairāk nekā pusi gadsimta ir pastāvējusi kā vienreizējs un svarīgs revolucionārs eksperiments, mēģinot uzlabot lēmumu pieņemšanu Eiropā, ievērojama daļu no lēmumu pieņemšanas procesa nododot no atsevišķām valstīm uz Eiropas līmeņa iestādēm.

Šajā vizītē pie jums esmu ieradies no Prāgas, Čehijas Republikas galvaspilsētas, kas ir Čehijas valsts vēsturiskais centrs un nozīmīga vieta, no kuras nāk Eiropas idejas, Eiropas kultūra un Eiropas civilizācija. Esmu šeit ieradies kā Čehijas Republikas pārstāvis; tā ir valsts, kas savos dažādajos statusos vienmēr ir bijusi daļa no Eiropas vēstures, valsts, kurai bieži vien ir bijusi tieša un ievērojama nozīme Eiropas vēstures veidošanā un kura arī turpmāk vēlas uzņemt šo lomu.

Pēdējo reizi Čehijas prezidents jūs uzrunāja šeit pirms deviņiem gadiem. Tas bija mans priekšgājējs prezidents *Václav Havel*, un tas notika četrus gadus pirms mūsu pievienošanās Eiropas Savienībai. Pirms dažām nedēļām šeit uzstājās arī Čehijas premjerministrs *Mírek Topolánek*, nu jau kā ES Padomes prezidentvalsts vadītājs. Savā runā viņš koncentrējās uz konkrētiem jautājumiem, ko nosaka Čehijas prezidentūras prioritātes, un problēmām, ar ko saskaras Eiropas Savienības dalībvalstis.

Tas ļauj man runāt ar jums par vispārīgākām tēmām un jautājumiem, kas, no pirmā acu uzmetiena, iespējams, nav tik dramatiski cik pašreizējās ekonomiskās krīzes risinājumi, Krievijas un Ukrainas gāzes konflikts vai situācija Gazas joslā. Tomēr, manuprāt, šie jautājumi ir absolūti nozīmīgi saistībā ar Eiropas integrācijas projekta izstrādi.

Pēc nepilniem trīs mēnešiem Čehijas Republika ar pienācīgu cieņu pieminēs piekto gadadienu kopš pievienošanās Eiropas Savienībai. Šo gadadienu atzīmēs valsts, kas pretēji dažām citām jaunajām dalībvalstīm nejutās neapmierināta ar nepiepildītām cerībām saistībā ar dalību ES. Tas nav nekas pārsteidzošs un to var racionāli izskaidrot. Mūsu cerības bija realistiskas. Mēs labi zinājām, ka pievienojamies kopienai, ko veido cilvēki, nevis kāda ideāli izveidota sistēmai, kurā nav ņemtās vērā īstas cilvēciskas intereses, mērķi, viedokļi un idejas. Interesēm un idejām jābūt pamatā ikvienam solim, kas tiek sperts Eiropas Savienībā, un tā tam vajadzētu būt.

No vienas puses, savu iestāšanos Eiropas Savienībā mēs uzskatījām par apliecinājumu no ārpuses tam, ka mēs salīdzinoši ātri, gandrīz piecpadsmit gadu laikā pēc komunisma sabrukuma, atkal esam kļuvuši par parastu Eiropas valsti. No otras puses, mēs uzskatījām — un joprojām uzskatām — ka izdevība aktīvi piedalīties Eiropas integrācijas procesā ir iespēja izmantot priekšrocības, ko sniedz jau tagad lielā ērā integrēta Eiropa, vienlaikus sekmējot paši savas idejas. Mēs uzņemamies savu daļu atbildības par Eiropas Savienības attīstību, un, sākot pildīt ES Padomes prezidentvalsts pienākumus mēs paturējam to prātā. Es stingri uzskatu, ka mūsu prezidentūras pirmās sešas nedēļas pārlicinoši parādīja mūsu atbildības pilno pieeju.

Šajā forumā visiem tiem no klātesošajiem, kuri to nezināja vai negribēja zināt, es vēlētos arī skaļi un ļoti skaidri atgādināt savu pārliecību, proti, — mums nav bijusi un nav nekāda alternatīva dalībai Eiropas Savienībā, un mūsu valstī nav nevienas atbilstīgas politiskas kustības, kas spētu vai vēlētos iedragāt šo pozīciju. Tādēļ mēs nesam mēs bijām pārsteigti, kad izskanēja vairākkārtīgi un pieaugoši uzbrukumi čehiem, kuru pamatā bija pilnībā nepamatots pieņēmums, ka mēs ceram īstenot citādu integrācijas projektu, kas atšķiras no tā, kam mēs pievienojamies pirms sešiem gadiem. Taču tas tā nav.

Čehijas Republikas pilsoņi uzskatīja to pašu par sevi saprotamu, ka Eiropas integrācijai ir vajadzīgs un svarīgs uzdevums, ko kopumā viņi saprot šādi — pirmkārt, tas paredz likvidēt šķēršļus, kuri ir lieki un pasliktina situāciju attiecībā uz cilvēku brīvību un labklājību, kavējot personu pārvietošanos, kā arī preču un pakalpojumu apriti un apmaiņu ar idejām, politikas filozofiju, pasaules uzskatiem, kultūras normām un uzvedības modeļiem, un kuri laika gaitā ir izveidojušies Eiropas valstu starpā dažādu iemeslu dēļ, un, otrkārt, kopīgi rūpēties par sabiedrisko īpašumu, kam ir Eiropas nozīme, vai tādiem projektiem, kurus nav iespējams efektīvi īstenot tikai ar divpusējas sadarbības risinājumiem starp divām vai vairākām ES dalībvalstīm.

Centieni īstenot šos divus mērķus — likvidēt šķēršļus un izdarīt racionālu izvēli jautājumos, kas jārisina Eiropas līmenī — nav un nekad nebūs pilnībā pabeigti. Dažādas barjeras un šķēršļi pastāv joprojām, turklāt Briselē pilnīgi noteikti pieņem pārāk daudz lēmumu, nekā tam vajadzētu būt ideālā gadījumā. Pilnīgi noteikti

dažādu dalībvalstu iedzīvotāji vēlas, lai šādu lēmumu būtu mazāk. Jūs, dāmas un kungi, arī to noteikti zināt. Tādēļ es vēlētos jums uzdot retorisku jautājumu, proti, vai katru reizi, kad balsojat, jūs esat pārliecināti, ka lemjat par tādu jautājumu, par kuru lēmums jāpieņem Parlamentā, nevis tuvāk pilsoņiem jeb katrā konkrētā dalībvalstī? Saistībā ar šodienas politiski korekto retoriku tika apspriests vēl citas iespējamās sekas, ko varētu radīt Eiropas integrācija, tomēr tās drīzāk ir otršķirīgas un neatbilstīgas. Tās vairāk attiecas uz profesionālu politiķu un ar tiem saistīto personu ambīcijām, nevis dalībvalstu parasto iedzīvotāju interesēm.

Iepriekš es norādīju, ka čehiem mums nav bijusi un nebūs alternatīvas dalībai Eiropas Savienībā, — un es priecājos to atkal uzsvērt un izcelt, — tomēr tā ir tikai puse no tā, ko vēlējos pateikt. Otra puse ir pilnībā loģisks apgalvojums, ka ir virkne iespējamo un likumīgu alternatīvu attiecībā uz Eiropas integrācijas metodēm un veidiem, kā tas noticis pēdējā pusgadsimtā. Vēsturei nav pieliekams punkts. Sūdzēties par to, ka *status quo* jeb pašreizējā ES institucionālā kārtība ir dogma ārpus jebkuras kritikas, ir kļūdaina rīcība, kas diemžēl turpina izplatīties, lai gan tā ir tiešā pretrunā gan ar racionālo domāšanu, gan Eiropas civilizācijas vairāk nekā divus tūkstošus gadu ilgo vēsturisko attīstību. Pieņēmums, ka „cik vien iespējams tuvāka Eiropa” jeb visplašākā dalībvalstu politiskā integrācija, kāda jebkad bijusi, ir vienīgais iespējamais un pareizais Eiropas Savienības attīstības ceļš, ir līdzīga kļūda, kas jāpieņem *a priori* un tādēļ arī, līdzīgā veidā ir ārpus jebkuras kritikas.

Ne *status quo*, ne plašākas integrācijas postulātu, kas sniedz neapstrīdamus ieguvumus, nevar (un nevajadzētu) uzskatīt par Eiropas demokrātu svētumu. Viņi nespēj pieņemt, ka to izmanto personas, kas sevi uzskata par, citējot slaveno čehu rakstnieku *Milan Kundera*, Eiropas integrācijas „atlēgu glabātājiem”.

Turklāt ir acīmredzams, ka ES institucionālā kārtība pati par sevi nenozīmē beigas, bet ir līdzeklis, ar kura palīdzību tās tiks sasniegtas. Šīs beigas ir vismaz personīgā brīvība un ekonomikas pasākumi, kas nodrošinās labklājību. Citiem vārdiem runājot, — tirgus ekonomika.

Protams, to vēlas visu dalībvalstu iedzīvotāji, bet 20 gadu laikā kopš komunisma sabrukuma vairākas reizes ir apstiprinājies, ka lielāka šī vēlme un vairāk tas rūp tiem cilvēkiem, kuri ilgu laiku 20. gadsimtā ir piedzīvojuši tirāniju un cietuši no sekām, ko radījusi nefunkcionējoša, centralizēta un valsts pārvaldīta ekonomika. Šie cilvēki diezgan pamatoti ir jutīgāki un labāk pamana pazīmes vai tendences, kas liecina par cita veida beigām, kas nav ne brīvība, ne labklājība. Un pie šiem cilvēkiem pieder arī Čehijas Republikas pilsoņi.

Pašreizējā ES lēmumu pieņemšanas sistēma atšķiras no vēsturiski izmēģinātās un pārbaudītās parlamentārās demokrātijas metodes. Normālā parlamentārā sistēmā ir viena grupa, kas atbalsta valdību, bet otra — kas atbalsta opozīciju. Tomēr, ja vien es neklūdos, Eiropas Parlamentā tā tas nav. Šeit ir tikai viena alternatīva, bet tie, kas uzdrošinās apsvērt citas alternatīvas, ir Eiropas integrācijas ļaunākie ienaidnieki. Tajā Eiropas daļā, no kurienes nāku es, vēl salīdzinoši nesēn mēs dzīvojam tādā politiskā sistēmā, kur netika pieļautas nekādas alternatīvas un attiecīgi nebija parlamentārās opozīcijas. Caur rūgtu pieredzi mēs iemācījāmies, ka tad, ja nav opozīcijas, nav arī brīvības. Un tieši tādēļ politiskajām alternatīvām ir jābūt.

Bet tas nav viss. Attiecības starp dažādu dalībvalstu iedzīvotājiem un ES pārstāvjiem nav normālas attiecības, kādām būtu jābūt starp vēlētājiem un politiķiem, kuri pārstāv savus vēlētājus. Attālums starp ES pilsoņiem un viņu pārstāvjiem ir lielāks, nekā tas ir konkrētā dalībvalstī, un tas neattiecas tikai uz ģeogrāfisko aspektu. Bieži vien tiek izmantotas dažādas atsaucis — demokrātijas trūkums, demokrātiskās atbildības zudums, tas, ka lēmumus pieņem nevis ievēlēti, bet iecelti ierēdņi, lēmumu pieņemšanas procesa birokrātijas slogs utt. Ierosinātās izmaiņas attiecībā uz *status quo*, kas bija iekļautas noraidītajā Eiropas Konstitūcijā vai Lisabonas līgumā, kurš stipri neatšķīrās no Konstitūcijas, tikai vēl vairāk palielinās šo trūkumu.

Tā kā nav tādas Eiropas tautas, Eiropas nācijas, šo trūkumu nevar novērst, stiprinot Eiropas Parlamenta lomu. Tas tikai vēl vairāk padziļinās šo problēmu, un dalībvalstu pilsoņi sajūtīsies vēl atsvešinātāki no ES iestādēm. Risinājums nenozīmē mēģināt iedvest jaunu dzīvību pašreizējā Eiropas integrācijas sistēmā vai samazināt dalībvalstu nozīmi jaunas multikulturālas un multinacionālas Eiropas pilsoniskas sabiedrības izveidē. Šie ir mēģinājumi, kas jau iepriekš piedzīvojuši neveiksmi, jo tie neiekļāvās dabiskā vēstures attīstībā.

Baidos, ka mēģinājumi paātrināt un padziļināt integrāciju un pārveidot lēmumu pieņemšanu, kas aizvien vairāk ietekmē dalībvalstu iedzīvotāju dzīves līmeni Eiropas mērogā, var izraisīt tādas sekas, kas apdraud visu pozitīvo, kas Eiropā sasniegts pēdējā pusgadsimta laikā. Tādēļ nenovērtēsim par zemu daudzi dalībvalstu pilsoņu paustās bažas par to, ka lēmumus, kuri skar viņu dzīvi, pieņems kaut kur citur bez viņu iesaistīšanas un ka spēja ietekmēt lēmumu pieņemšanas procesu ir ļoti ierobežota. Līdz šim veiksmīgo ES darbību cita starpā noteicis tas, ka balsošanā vienlīdz vērtīgi bija visu dalībvalstu viedokļi un balsis, tādējādi tās nevarēja neņemt vērā. Es aicinu nepieļaut tādu situāciju, kad dalībvalstu iedzīvotāji dzīvo savu dzīvi, samierinoties, ka ES projekts nav viņu projekts, ka tas neattīstās tā, kā viņi gribētu, un ka viņu pienākums ir tikai samierināties

ar to. Mēs ļoti viegli un ļoti ātri atkal varam nonākt tādos dzīves apstākļos, ko parasti uzskatām par pagātnei piederīgiem.

Tas ir cieši saistīts arī ar labklājības jautājumu. Atklāti runājot, jāsaprot, ka ES pašreizējā ekonomiskā sistēma ietver ierobežojumus attiecībā uz tirgu, turklāt tā pastāvīgi stiprina centrāli kontrolētu ekonomiku. Lai arī vēsture ir pārliecinoši pierādījusi, ka tas nekur neved, mēs atkal ejam pa to pašu ceļu. Attiecībā uz tirgus procesu stihiskumu noteikto ierobežojumu līmenis un ekonomikai piemērojamā politiskā regulējuma līmenis pastāvīgi palielinās. Nesen šādu attīstību vēl vairāk pastiprināja pašreizējās finanšu un ekonomiskās krīzes cēloņu nepareiza interpretācija, novedot atbildību uz tirgu, nevis atzīstot patieso cēloņus, kas gluži pretēji bija politiskās manipulācijas tirgū. Un atkal ir jāatceras manas Eiropas daļas vēsturiskā pieredze un mācību stundas, ko mēs apguvām.

Daudzi no jums, protams, zinās 19. gadsimta franču ekonomista *Frederic Bastiat* vārdu un viņa slaveno Sveču ražotāju lūgumrakstu, kas vēl līdz pat šai dienai ir labi zināms standarta dokuments, kas ilustrē absurdo raksturu saistībā ar politisko iejaukšanos ekonomikā. Eiropas Komisija 2008. gada 14. novembrī apstiprināja īstu lūgumrakstu no sveču ražotājiem, kas nebija tikai *F. Bastiat* manierē veidota fikcija, un uzlika 66 % nodokli svecēm, kas importētas no Ķīnas. Es nevarēju noticēt, ka 160 gadus veca literārs sacerējums ir kļuvis par īstenību, taču tieši tas arī notika. Šādu pasākumu ieviešanas nenovēšamās sekas plašākā mērogā nozīmēs to, ka Eiropa piedzīvos ekonomisko lejupslīdi, un ekonomiskā izaugsme palēnināsies vai pat apstāsies. Vienīgo risinājumu piedāvā liberalizācija un ierobežojumu atcelšana Eiropas ekonomikā.

To visu es saku tāpēc, ka man rūp demokrātiska un pārticības pilna Eiropas nākotne. Es cenšos jums atgādināt pamatprincipus, kuri gadsimtiem un gadu tūkstošiem ilgi ir bijuši Eiropas civilizācijas pamatā. Tie ir principi, kuri ir mūžīgi un vispārīgi piemērojami un kurus tādēļ joprojām jāpiemēro šodienas Eiropas Savienībā. Es stingri uzskatu, ka dažādu dalībvalstu pilsoņi vēlas brīvību, demokrātiju un ekonomikas uzplaukumu.

Skaidrs, ka patlaban vissvarīgākais ir tas, lai mēs pārliecinātos, ka šo jautājumu atklāta apspriešana netiek pielīdzināta uzbrukumam pašai Eiropas integrācijas idejai. Mēs vienmēr esam uzskatījuši, ka tad, ja ir iespējams apspriest šos nopietnos jautājumus, esam uzklāsi, ja ir aizsargātas ikviena tiesības ierosināt alternatīvas vienam pareizajam viedoklim, neatkarīgi no tā, cik lielā mērā mēs tām nepiekrītam, — varam runāt par tieši tādu demokrātiju, kāda mums bija liegta četrus gadus desmitus. Piespiedu kārtā lielāko daļu savas dzīves esam pavadījuši, apliecinot, ka brīva ideju apmaiņa ir galvenais priekšnosacījums veselīgai demokrātijai, mēs ticam, ka šis priekšnosacījums tiks cienīts un ievērots arī turpmāk. Tā ir iespēja un neaizstājama izdevība, kas ļaus mums veidot brīvāku, demokrātiskāku un pārticīgāku Eiropas Savienību.

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi, prezidenta kungs, tā bija jūsu vēlme uzrunāt Eiropas Parlamentu. Mēs ar prieku ļāvām jums piepildīt šo vēlmi. Tomēr jūs, prezidenta kungs, kādā no iepriekšējiem Parlamenta sastāviem pilnīgi noteikti nevarētu uzstāties ar šādu runu.

(Aplausi)

Paldies Dievam, mēs dzīvojam tādā Eiropas demokrātijā, kurā mēs visi drīkstam izteikt savu viedokli.

(Aplausi un troksnis)

Dāmas un kungi, mēs esam viena Eiropas ģimene, un, kā jau ģimenē, arī pie mums pastāv viedokļu atšķirība. Prezidenta kungs, es piekrītu jums, kad teicāt — es tikai vēlos pateikt pāris komentārus, tomēr man tas ir jāpasaka — mēs esam cilvēku kopiena. Cilvēku kopiena raksturīgs tas, ka tai ir priekšrocības, stiprās puses, trūkumi un vājās puses. Mums visiem kopā jāstiprina šīs stiprās puses un jānovērš vājās puses. Esmu ar jums vienisprātis arī attiecībā uz to, ka mums ir jāpajautā, vai katru lēmumu, ko pieņemam, varbūt nevaram pieņemt citur. Tā tas ir, tomēr arī mūs valstu galvaspilsētas arī varētu pajautāt, vai daudzi lēmumi nebūtu jāpieņem mūsu pilsētās un pašvaldībās, nevis valsts līmenī.

(Aplausi)

Ļaujiet man vēl pateikt vienu beidzamo komentāru, kas attiecas uz Parlamenta izpratni par savu būtību — mēs pateicamies jums, ka atzināt, ka Eiropas Parlaments ir svarīga iestāde. Ja mēs nebūtu tik ietekmīgi, patlaban mēs nedarbotos kā likumdevējs 75 % gadījumu un kā viens no likumdevējiem 100 % gadījumos attiecībā uz Lisabonas līgumu, un tādā gadījumā lēmumus faktiski pieņemtu birokrātiskā veidā. Tomēr tagad šos lēmumus pieņem Eiropas Parlaments.

(Ilgstoši aplausi)

Paldies jums, prezidenta kungs, par šo apmeklējumu! Tā ilustrēja viedokļu dažādību Eiropā un mūsu Eiropas demokrātiju, bet demokrātijā galu galā svarīgs ir vairākums. Es vēlētos mudināt visus arī turpmāk kopīgi iestāties par šo demokrātiju, par Eiropu, vienotību un mieru!

(Ovācijas, deputāti pieceļas)

SĒDI VADA: D. WALLIS

Priekšsēdētāja vietniece

9. Balsošanas laiks (turpinājums)

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, pēdējo reizi, kad šeit valsts vai valdības vadītāja vizīte slaidā šādā veidā tika pausts viedoklis, Parlamenta priekšsēdētājs iejaucās ļoti stingri. Toreiz tas attiecās uz jautājumu, kas skāra viņu pašu personīgi, proti, jautājumu par Lisabonas līgumu. Šodien, kad prezidents, kurš ir suverēni ievēlēts valsts prezidents, uzstājās, bet viņu pārtrauc un nolamā sociāldemokrāti, priekšsēdētājs neko nedara. Vai jūs zināt, kas tas ir? Tā nav demokrātija, tas ir despotisms. Es pieprasu veikt atbilstīgus pasākumus.

Avril Doyle (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, manuprāt, tādējādi nopietni tiek pazemots Parlamenta, un patiešām arī Čehijas prezidentūras gods, ja prezidenta V. Klaus oficiālo vizīti šādi traucē, ļaujot izmantot izdevību un izplatīt materiālus, lai ietekmētu Lisabonas līguma ratifikācijas rezultātu. Ja tas ir pieļaujams — un es jums lūgšu šajā saistībā sniegt lēmumu — loģisks secinājums būtu pieņemt mērus, lai pārtrauktu šo haosu mūsu gaitēnos, kuros katrā pusē ir aizvien lielāks skaits to deputātu, kuri, konkurējot viens ar otru, agresīvi pārliecina par savu viedokļu pareizību. Lūdzu, nodrošiniet, lai Prezidijs to vairs nepieļautu!

(Dažāda reakcija)

Martin Schulz (PSE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, liels paldies! Es iesaku jums paklausīties, kas man ir sakāms, pirms jūs sākat savu klaigāšanu.

Tikko runāja godājamais deputāts, kurš bieži vien atceras, ka lietas notikušas pavisam citādi. Es vēlētos atgādināt jums, lūk, ko — kad premjerministrs J. Sócrates vēlējās šeit runāt par Eiropas pamattiesību hartas parakstīšanu, viņš to nevarēja izdarīt, jo viņu apklusināja klaigāšana. Prezidents V. Klaus varēja uzstāties netraucēts. Tā ir atšķirība starp mums un viņiem. Liels paldies!

(Aplausi)

Priekšsēdētāja. – Tagad mēs turpinām balsošanu.

9.1. Eiropas drošības stratēģija un EDAP (A6-0032/2009, Karl von Wogau) (balsošana)

9.2. NATO loma ES drošības sistēmā (A6-0033/2009, Ari Vatanen) (balsošana)

- Pirms balsojuma:

Ari Vatanen, referents. – Priekšsēdētājas kundze, es atvainojos, ka tērēju laiku, kas paredzēts mums visiem, un aizkavēju pusdienas, bet to es daru tikai vienreiz desmit gadu laikā, tāpēc varbūt jūs man to atļausiet. Patiesībā es esmu tāds pats kā viens Somijas parlamenta deputāts, kurš visu Somijas parlamentā pavadīto gadu laikā saņēms uzstāties tikai vienu reizi un pateica: „Vai jūs varētu aizvērt logu?”

Es vēlētos pateikt pāris vārdus saistībā ar šiem trim ziņojumiem, kuri visi iekļauti vienā paketē, kurā ietverti K. von Wogau un J. Saryusz-Wolski ziņojumi. Patlaban mēs meklējam finanšu krīzes risinājumus. To radījām mēs paši, turklāt mēs apgalvojam, ka šai krīzei nevajadzētu atkārtoties, bet — kā ar Eiropas Savienības *raison d'être*, lai novērstu karus un cilvēciskas krīzes? Arī tās nedrīkst atkārtoties, un tās neuzgāžas mums virsū kā Parlamenta ēkas jumts Strasbūrā. Tām nevajadzētu atkārtoties, bet tikai ar nosacījumu, ka mēs sadarbojamies.

Atgādinu jums, ka miers nav šīs Parlamenta puses monopols. Miers pieder visiem. Miera stiprināšana ir mūsu kopējs pienākums. Tas mazliet līdzinās mīlestībai. Tā ir beznosacījuma. Šajā dzīvē mums jābūt ideālistiem. Mums jālūkojas tālu uz priekšu, tāpat kā tad, kad skrienam pa mežu. Jūs neskatāties sev uz kājām, kad skrienat pa mežu. Jūs skatāties uz priekšu un tad, zinot, uz kuriem skrienat, automātiski liekat kāju pareizajā vietā.

Tā mums jārikojas arī tagad. Mums jābūt ārpriekšējiem un jāatceras, kāpēc ES tika izveidota — lai sekmētu mieru.

Vienīgais, ko tagad vēlos pateikt, — ja mums jāievēro *J. Monnet* un citu mūsu priekšteču mantojums, mums visiem jāiestājas vienā partijā, kas izveidota, lai sekmētu mieru, un saucas „Jā, es varu” partija. Tikai tad vēsture mums ļaus klausīties ilgstošas ovācijas. Un — logs ir vaļā!

– *Pirms balsojuma par 29. punktu:*

Ari Vatanen, *referents*. – Priekšsēdētājas kundze, es atvainojos par Parlamenta laika tērēšanu. Es vienkārši vēlos no 29. punkta svītrot šādu teikumu, kas attiecas uz ES operāciju štābu: „uzsver, ka priekšlikums par ES operāciju štāba izveidi atrisina šo problēmu;”.

(*Mutisko grozījumu pieņemšana.*)

– *Pirms balsojuma par 43. punktu:*

Vytautas Landsbergis, *PPE-DE grupas vārdā*. – Priekšsēdētājas kundze, man ir divi mutiski grozījumi attiecībā uz šo punktu. Pirmais paredz formulējumu „cilvēktiesībām un tiesiskumu” pārnest uz attiecīgā punkta sākumu, nevis atstāt beigās. Lūdzu, atbalstiet šo nostāju, kas eiropēiskāka!

Otrs mutiskais grozījums attiecas uz šī punkta otru daļu, kas runā par Krieviju kā demokrātisku valsti nenoteiktā nākotnē. Tā kā ir ļoti suverēna izpratne par demokrātijas nozīmi, būtu labāk papildināt šo punktu. Tādēļ ar savu mutisko grozījumu es vēlētos pēc vārda „demokrātisku valsti” papildināt šo punktu ar šādu formulējumu: „un atteiktos no militāra iebrukuma kā politiska līdzekļa attiecībā uz tās kaimiņiem”.

Tā kā mēs nevaram atbalstīt šādu politiku, lūdzu, atbalstiet šo grozījumu!

(*Mutisko grozījumu pieņemšana.*)

9.3. Barselonas process — Vidusjūras reģiona valstu savienība (A6-0502/2008, Pasqualina Napoletano) (balsošana)

9.4. Eiropas kaimiņattiecību un partnerības politikas instrumenta pārskatīšana (A6-0037/2009, Konrad Szymański) (balsošana)

9.5. Tādu darbību finansēšana, kuras nav saistītas ar oficiālo attīstības palīdzību valstīs, kam piemēro Regulu (EK) Nr. 1905/2006 (A6-0036/2009, Thijs Berman) (balsošana)

– *Pirms balsojuma:*

Thijs Berman, *referents*. – Priekšsēdētājas kundze, saskaņā ar Reglamenta 168. panta 2. punktu es vēlētos šo ziņojumu nodot atpakaļ komitejai. Gan šis demokrātiski ievēlētais Parlaments, gan Eiropas Komisija atzīst vajadzību īstenot vienkāršāku sadarbību starp ES un jaunattīstības valstīm, pasākumus, kas strikti neuzsver nabadzības mazināšanu, piemēram, apmaiņas programmas starp mūsu un viņu universitātēm.

Attīstībai paredzētais budžets nav domāts šāda veida sadarbībai, tomēr dažas dalībvalstis uzstāj uz juridiska pamata izmantošanu, kas liks mums finansēt šos pasākumus no attīstības budžeta, lai gan, izstrādājot šo ziņojumu, tieši no tā mēs vēlamies izvairīties.

Mēs nepanācām vienošanos. Ja pieņemtu grozījumu Nr. 1, tad šis ziņojums kļūtu nesakarīgs un nonāktu pretrunā ar pasaules nabadzīgāko cilvēku interesēm. Tādēļ es uzskatu, ka mums šis ziņojums jānodod atpakaļ Attīstības komitejai, lai vienotos par tādu juridisko pamatu, ko atbalsta Parlamenta vairākums.

Michael Gahler (PPE-DE). – (*DE*) Priekšsēdētājas kundze, interpretācija patiešām ir atšķirīga. Attīstības komitejas juridiskā interpretācija ir pretēja Ārlietu komitejas, Juridiskā komitejas un Iekšējā tirgus komitejas interpretācijai, turklāt tā ir pretēja Parlamenta juridisko dienestu juridiskajai interpretācijai, Eiropas Kopienas Tiesas praksei, kā arī Padomes un Komisijas viedoklim, un tādēļ mēs, pārstāvot vairākumu, uzstājam, ka jāizmanto tas juridiskais pamats, ko nosaka šis grozījums.

Tādēļ es pieprasu atsaukt noteikumu par nodošanu atpakaļ komitejai. Attiecībā uz šī ziņojuma būtību viedokļu atšķirību nav. Mēs piekrītam attiecībā uz tā būtību; viedoklis atšķiras tikai par juridisko interpretāciju un nodošanu atpakaļ komitejai nemainīs šīs atšķirības.

Ana Maria Gomes (PSE). - Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos atbalstīt referentu. Pēc vakardienas debatēm, ņemot vērā arī Komisijas ieguldījumu, es patiešām piekrītu, ka mums vajadzīgas plašākas apspriedes un ka mums jāatrod atbilstīgs juridiskais pamats tām darbībām, kuras nav saistītas tikai ar oficiālo attīstības palīdzību (OAP) — bet ir ļoti svarīgas attīstības sadarbībai ar jaunattīstības valstīm — un kuras tādējādi neatbilst citiem instrumentiem, kas attiecas uz sadarbību ar industrializētām valstīm, vai pašreizējo instrumentu sadarbībai attīstības jomā.

Ļoti svarīgi ir arī iesaldēt naudu, kas paredzēta instrumentam sadarbībai attīstības jomā atbilstīgi OAP kritērijiem, tādēļ es atbalstu mūsu kolēģi *T. Berman* un viņa prasību piešķirt vairāk laika šī jautājuma apsvēršanai.

(Parlaments šo pieprasījumu apstiprināja.)

9.6. Eiropas Savienības Oficiālo publikāciju biroja struktūra un darbība (A6-0426/2008, Hanne Dahl) (balsošana)

10. Balsojumu skaidrojumi

(Balsojumu mutiskie skaidrojumi)

- Rezolūcijas priekšlikums (B6-0100/2009): Eiropas Savienības loma Tuvajos Austrumos

David Sumberg (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, es vēlos paskaidrot, ka es biju viens no tikai pieciem EP deputātiem, kuri nobalsoja pret šo rezolūciju. Šādi es rīkojos ne tāpēc, ka nevēlos, lai finanšu atbalsts tiek piešķirts tiem, kuri ir traģiski cietuši šajā krīzē, un tāpēc viņiem piešķirta palīdzība — tas ir pilnīgi pareizi, bet vienkārši tāpēc, ka šī rezolūcija, tāpat kā citas rezolūcijas par Tuvajiem Austrumiem, ir nepilnīga. Tā ir nepilnīga, jo tā, analizējot situāciju, neatdala taisnību no netaisnības, un tādēļ šī rezolūciju nevar un nedrīkst pieņemt.

Jautājumā par Gazas joslu mēs esam tur, kur esam, un tas ir dēļ *Hamas* grupējuma, kurš ir nometis bumbas un raidījis raķetes uz suverēnu valsti, kurai — tāpat kā visām suverēnām valstīm — ir tiesības reaģēt un aizsargāt savu tautu. Kamēr Parlamenta rezolūcijās nebūs ieviesta skaidrība attiecībā uz to, kam jāuzņemas atbildība par šo krīzi, tikmēr šīs rezolūcijas nevar stāties spēkā. Ir pienācis laiks, lai Parlaments pateiktu *Hamas* grupējumam, lai tas „atzīst Izraēlas Valsti, risina sarunu par to, pārtrauc antisemitisko viedokļu paušanu, un tad mēs varam uzsākt miera nostiprināšanas procesu”.

- Ziņojums: Glenys Kinnock (A6-0039/2009)

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, ir svarīgi, lai pieaugušie uzņemtos lielāku atbildību par apstākļiem, ar ko saskaras viņu bērni, un iespējām, kas viņiem tiek piedāvātas dzīvē. Es, piemēram, domāju par bruņotajiem konfliktiem, kuros ir iesaistīti bērni, kur viņi bieži vien tiek iesaukti piespiedu kārtā, pret savu gribu, kur viņiem jāsaskaras ar nāves briesmām un badu un kur viņiem trūkst medicīniskā aprūpe. Tomēr es nobalsoju pret šo ziņojumu, jo tas atbalsta abortus. Jo īpaši pret dabiski šķiet darboties bērnu interesēs, patiesībā sekmējot iniciatīvas, kas noliedz šo bērnu pamattiesības uz dzīvību.

Syed Kamall (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, ievērojama filozofe *Whitney Houston* reiz teica: „Es ticu, ka bērni ir mūsu nākotne. Māciet viņus kārtīgi un ļaujiet iet savu ceļu! Parādiet viņiem visu skaisto, kas mīt viņos!”

Attiecībā uz šo ziņojumu ir interesanti atklāt, ka pirmo reizi mēs daudzējādā ziņā aplūkojam jautājumus par savas nākotnes attīstības priekšnoteikumiem. Jo īpaši mēs aplūkojam jautājumu par bērna attīstību un izglītību, turklāt tas attiecas ne tikai uz meiteņu izglītību — ja jūs mācāt sievieti, jūs mācāt visu ģimeni —, bet arī pamatizglītību.

Mūsu domāšanā par pamatizglītību ir viens vienkāršs trūkums — mēs vienmēr, šķiet, domājam, ka risinājumu sniegs valsts. Es mudinu visus Parlamenta kolēģus paskatīties uz risinājumiem, ko piedāvājusi Nūkāslas universitātes *E. G. West* centrs, kas piedāvā privātizglītību trūcīgajiem. Gadījumos, kad valsts nav spējusi

nodrošināt izglītību trūcīgiem bērniem, vecāki ir apvienojušies un savākuši finansējumu privātai izglītībai, un tādējādi spēj arī atbalstīt nestrādājošos trūcīgos iedzīvotājus. Es mudinātu ikvienu palūkoties plašāk, tālāk par valsts piedāvājumiem risinājumiem, lai palīdzētu trūcīgākajiem mūsu sabiedrībā.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Priekšsēdētājas kundze, ar smagu sirdi es nobalsoju pret G. Kinnock ziņojumu, jo ziņojumā aplūkotas problēmas ir ļoti nopietnas. Tragēdijas notiek visā pasaulē, bet viņas ziņojuma pamatā ir izmantota ANO Bērna tiesību konvencija, un mēs virzāmiem tālāk, mēs darām aizvien vairāk un vairāk, pamatojoties uz šo konvenciju, kurā ir ļoti daudz trūkumu.

Šī saruna vienmēr ir bijusi kompromiss, tajā vienmēr bijuši dažādi viedokļi. No vienas puses, tajā ir daudz labu lietu, bet, no otras puses, tajā ir pilnīgi nepiemērotas daļas. Konvencija tika izstrādāta 1989. gadā, laikā, kad mēs vēl nezinājām par „plēsoņām”. Piemēram, tajā laikā bija tiesības plašsaziņas līdzekļiem visos saziņas veidos piekļūt bērniem un otrādi.

Tādējādi šī ziņojuma pamatā ir izmantota konvencija ar daudziem trūkumiem, kas par vienīgo bērnu interešu arbitru atzīst valsti, nostādot to pret ģimeni, kur vecāki ir audzinātāji un aizbildņi, bet ne tiesību noteicēji. Tāpēc man bija jābalso pret to. Turklāt tas ietver punktu par abortiem, bet tiem nav vietas bērnu tiesībās.

Daniel Hannan (NI). – Priekšsēdētājas kundze, es uzskatu, ka mūsu vēlētāji būtu ieinteresēti uzzināt, cik tālu mēs esam pāvirzījušies šajās jomās. Irījas referenduma sagatavošanas laikā, un jo īpaši pēc tā, mūs informēja par to, ka Eiropas Savienība nav īpaši pāvirzījusi uz priekšu kopējās ārpolitikas jomā un ka tā noteikti neiejaucas attiecībā uz noteikumiem par abortiem, un tomēr tagad šie abi jautājumi ir iekļauti vienā ziņojumā. Par spīti saviem solījumiem attiecībā uz cilvēku uzklauššanu un mūsu politikas pielāgošanu viņu vajadzībām, mēs neko neesam mainījuši savā darbībā.

To ļoti skaidri ilustrēja šorīt sniegtā Čehijas Republikas prezidenta uzruna. Viņa runa kaut kādā ziņā bija triviāla. Ļoti banāls un neapstrīdams bija izteikums par to, ka valdības ir labākas, ja tajās ir opozīcija un ka mums ir jāciena citi viedokļi. Kāda bija Parlamenta reakcija, kad viņš norādīja, ka mums ir jāciena citi viedokļi? PSE un PPE-DE grupu pārstāvji pagriezās un izgāja ārā. Viņi ne tikai ne tikai neatbildēs uz alternatīviem viedokļiem, bet pat neuzklausa tos. Vai varat sniegt vienkāršāku piemēru, kas raksturo Parlamenta attieksmi pret savu elektorātu? Ja uzskatāt, ka es kļūdus, pierādiet to — noorganizējiet sevis apsolītos referendumus, nododiet Lisabonas līgumu sabiedrībai! *Pactio Olisipiensis censenda est!*

- Ziņojums: Jean Louis Cottigny (A6-0023/2009)

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, Direktīvas 2002/14/EK transponēšana, kas attiecas uz Eiropas uzņēmumu padomēm un darbinieku uzklauššanu, ir īpaši svarīga krīzes laikā, kad ir jānodrošina, ka pārvaldība tiek cieši saskaņota ar sociālo atbildību un gadījumā, ja nav iespējams saglabāt darbavietas, darbiniekiem ir jānodrošina apmācība un viegla pāreja uz jaunajām darbavietām. Pamatdirektīva jāisteno dalībvalstīs, un tas jā dara abām iesaistītajām pusēm. Tādēļ es nobalsoju par J. L. Cottigny ziņojumu.

- Ziņojums: Patrizia Toia (A6-0015/2009)

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, sociālai ekonomikai ir būtiska nozīme vietējā un reģionālā attīstībā. Kā noteikts Lisabonas stratēģijā, tā ir neatņemama daļa nodarbinātības politikā. Statistika ir parādījusi, ka tā ir ietekmīga ekonomikas nozare, kas rada jaunas darbavietas Eiropas Savienībā, nodrošinot darbu 11 miljoniem cilvēku, kas ir gandrīz 7 % no visa darbaspēka. Ir vērts uzsvērt arī sociālās ekonomikas nozīmi lauku reģionos, kur tā sekmē ekonomisko attīstību, atjaunojot rūpniecības lejupslīdes reģionus, izveidojot un sekmējot jaunu darbavietu izveidi.

Tādējādi mēs varam redzēt, ka sociālā ekonomika ir kļuvusi par nepieciešamu nosacījumu, lai nodrošinātu stabili un ilgtspējīgu ekonomisko izaugsmi, pateicoties tās svarīgajai nozīmei saistībā ar jaunu sociālo problēmu risināšanu. Tās nozīme ir pieaugusi arī tradicionālajās nozarēs, piemēram, tirdzniecībā, lauksaimniecībā un rūpniecībā. Tādēļ ir būtiski sociālo ekonomiku iekļaut visās stratēģijās, kuru mērķis ir sekmēt rūpniecisko un sociāli ekonomisko attīstību.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, ne tikai krīze ir bijis iemesls tam, ka tagad jānosaka tirgus daļa asociācijām, fondiem, kooperatīviem un visa sociālā ekonomika, kura ietver iedzīvotājus kā iesaistītās personas un kurā ir gan sociālā, gan izmērāma ekonomiskā dimensija attiecībā uz ieguldījumu IKP palielināšanā. Tomēr tagad jo īpaši katrai jaunai darbavietai, katram jaunam uzlabojumam sociālo pakalpojumu kvalitātē ir īpaša vērtība. Es atbalstu šo ziņojumu un ceru, ka Eiropas Komisija izmantos jaunu

pieeju, kas ietver organizatorisko un finanšu atbalstu sociālai ekonomikai, kas paredz, piemēram, administratīvu procedūru vienkāršošanu saistībā ar ES līdzekļu apgūšanu. Tādēļ es nobalsoju par šo ziņojumu.

Syed Kamall (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, rūpīgi izlasot šo ziņojumu, es nonācu pie sociālās ekonomikas definīcijas un man bija interesanti to izlasīt. Tajā ir divas lietas, kas mani pārsteidza — pirmkārt, tā ir sociālo mērķu prioritāte pār kapitālu un, otrkārt, — solidaritātes un atbildības principi. Turklāt tajā minēta uzņēmuma biedru veikta demokrātiska kontrole. Savukārt nav pieminēts brīvprātības princips un brīva apmaiņa starp pircēju un pārdevēju, lai gūtu ādu peļņu, ko iespējams pēc tam atkārtoti ieguldīt jaunu darbavietu izveidē. Kas gan var būt vairāk sociāls par tādas peļņas gūšanu, ko pēc tam paredzēts atkārtoti ieguldīt jaunu darbavietu izveidē sabiedrības labā?

Ja mēs sākam pievērst uzmanību tā sauktajām sociālajām vajadzībām, nevis vajadzībai gūt peļņu un vajadzībai nodrošināt jaunu darbavietu izveidi un vairot bagātību visā ekonomikā, mēs nokļūsim slazdā, par ko slavenais Austrijas ekonomists *F. Hayek un Ayn Rand* brīdināja pagājušā gadsimta sākumā, norādot, ka, aizmirstot par peļņu, mēs riskējam nokļūt verdzībā. Tādēļ es nobalsoju pret šo ziņojumu.

- Ziņojums: **Evangelia Tzmpazi (A6-0034/2009)**

Avril Doyle (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, es priecājos, ka mēs turpinām nopietni pievērsties jautājumam par garīgo veselību, Parlamentā piešķirot tam zināmu prioritāti. Šis jautājums kā viens no pirmajiem arī turpmāk jāiekļauj ES veselības politikas darba kārtībā, jo viena ceturtdaļa cilvēku vismaz vienreiz mūžā ir saskārusies ar garīgās veselības problēmām, un līdz 2020. gadam tā būs visizplatītākā slimība jaunattīstības valstīs.

Tomēr man žēl, bet dalībvalstīs, arī manā valstī, mums ir tikai teorija, jo mēs vienkārši pļāpājam. Mūsu garīgās veselības politika ir izklāstīta dokumentā „Redzējums par izmaiņām”, un daudzi no aicinājumiem, kas pausti referenta ziņojumā, ir ietverti mūsu valsts politikā un patiešām iekļauti arī mūsu tiesību aktos.

Tomēr mani māc bažas, ka garīgās veselības pakalpojumi, kuri tiek sniegti, raujoties melnās miesās, arī turpmāk būs pilnībā neatbilstīgs izvirzītajiem mērķiem. Starp teoriju un ziņojumiem ir milzīgas atšķirības, un mēs — jo īpaši manā valstī — vienmēr rīcības plānu esam atdalījuši no darbības. Baidos, ka garīgās veselības pakalpojumi un to sniegšana cilvēkiem, kam tie ir vajadzīgi, joprojām ir ”Pelnušķītes” joma lielākajā daļā garīgās veselības politikā visās ES dalībvalstīs. Šī situācija ir jāmaina.

Neena Gill (PSE). – Priekšsēdētājas kundze, viena ceturtdaļa cilvēku vismaz vienreiz mūžā ir saskārusies ar garīgās veselības problēmām. Astoņi no desmit galvenajiem invaliditātes iemesliem ir saistīti ar garīgi veselību, un garīgās veselības problēmas ļoti ietekmē tos, kurus tās neskar nav tiešā veidā. Tādēļ mums steidzami jāatjaunina garīgās veselības tiesību akti, kas var pienācīgi palielināt informētību par labu garīgo veselību.

Savā vēlēšanu apgabalā, Rietummidlendā, es mēģinu pateikt, ka visām vietām — plašsaziņas līdzekļiem, internetam, skolām un darbavietām — ir būtiska nozīme sabiedrības informēšanā.

Tomēr mums jāveic vairāk pētījumu par garīgo veselību un saikni starp garīgām un fiziskām veselības problēmām, kā arī jāizskaidro, kādas ir iespējas finansēt garīgās veselības iniciatīvas no Eiropas Sociālā fonda un Eiropas Reģionālās attīstības fonda līdzekļiem. Turklāt tas jādara steidzīgi!

Arī darba devējiem jāpopularizē veselīga darba atmosfēra, pievēršot uzmanību ar darbu saistītam stresam, garīgo traucējumu cēloņiem darbavietā un cīņai ar šiem cēloņiem. Tādēļ es ar prieku atbalstīju par šo ziņojumu.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, 90 % pašnāvību izraisa garīgās veselības problēmas. To cilvēku skaits, kas saslimuši ar depresiju vai citām ar civilizāciju saistītām slimībām, ko rada stress un dzīves temps, ievērojami pieaug. ES iedzīvotāju novecošanās ir saistīta ar biežāku tādu saslimšanu sastopamību, kas saistītas ar vecumu. Centieni novērst un diagnosticēt garīgās veselības problēmas, cīnīties pret izstumtību un stigmatizāciju un nodrošināt atbalstu slimniekiem un viņu ģimenēm, ir būtiski soļi virzībā uz mūsu sabiedrības veselības aizsardzību. Tādēļ es no visas sirds atbalstu *E. Tzampazi* ziņojumu.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Priekšsēdētājas kundze, es nobalsoju par šo ziņojumu, tomēr, man šķiet, ka šeit — komitejā — ir palaista garām viena iespēja, proti, elektrošoka iespēja, kas reizi par visām reizēm paredz iekļaut aizliegumu izmantot vismokošākās ārstniecības metodes, ko joprojām izmanto daudzās Eiropas valstīs.

Vēl man ir nopietni jautājumi par aizvien izplatītāko praksi, kurai atbilstīgi tiek novērtēta visu mazu bērnu garīgā veselība un atbilstīgi piemērota ārstēšana ar zālēm. Lai gan šajā ziņojumā diemžēl šis jautājums nav

apskatīts tik plaši, tajā ir nejausa atsauce uz bērnu veselības stāvokļa novērtēšanu. Daudzi bērni, ja jūs viņus vērtējat kā bērnus, nešķitīs normāli, un tomēr viņu attīstība ir pilnīgi normāla. Galvenais jautājums, kas mums sev jāuzdod saistībā ar aizvien lielākajām garīgās veselības problēmām, ir šāds — kāpēc situācija pasliktinās, jo īpaši attiecībā uz pašnāvībām? Vai mēs liedzam cilvēkiem pastāvēt tādā veidā, kas ļauj viņiem attīstīties un dzīvot normālu, veselīgu dzīvi? Ja garīgā veselība pasliktinās, mums nopietni jāapdomā, kādu sabiedrību mēs veidojam.

- Rezolūcijas priekšlikums B6-0097/2009: Iespējamā CIP veiktā Eiropas valstu izmantošana, lai pāravadātu un nelikumīgi turētu apcietinājumā gūstekņus

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, es iebilstu pret šo rezolūciju un es nobalsoju pret tās pieņemšanu šādu iemeslu dēļ:

- 1) patlaban ir krīze un ES, kā arī citas institūcijas, saskaras ar nopietnām problēmām, kam jāpievērš uzmanība;
- 2) iespējamo lidojumu izmeklēšanas izmaksas, ko sedza ES, sasniedza vairākus miljonus eiro, un atklājās gadījumi, kuros iesaistīti tie, kas necilvēcīgi slepkavo, un iepriekš noslepkavojuši, nevainīgus cilvēkus, arī ES pilsoņus, bet mūsu pienākums ir aizsargāt savus pilsoņus un sniegt palīdzību terorisma upuriem.

Ārkārtīgi emocionālai attieksmei pret šiem lidojumiem, acīmredzamai vēl viena dārga politiska skandāla sarīkošanai nav pievienotās vērtības, turklāt izmaksas jāsedz Eiropas nodokļu maksātājiem. Viņi apgalvo, ka mācību stundām ir sava cena, un mēs to esam samaksājuši. Tādēļ, turpmāk risinot līdzīgas problēmas, mums jāpatur tas prātā.

- Ziņojums: Miguélez Ramos (A6-0016/2009)

Avril Doyle (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, es ļoti atzinīgi vērtēju — un arī iepriekš patiešām atbalstīju — R. Miguélez Ramos ziņojumu par lietišķiem pētījumiem kopējās zivsaimniecības politikas jomā.

Ziņojumā aicināts kvalitatīvāk un vairāk izmantot lietišķos pētījumus. Jautājums par mūsu zivju krājumu saglabāšanu un apsaimniekošanu ir ļoti svarīgs, turklāt tajā ir grūti panākt līdzsvaru un novērtēt par labu esam. Mums saistībā ar šo uzdevumu var palīdzēt vienīgi modernāko zinātnes sasniegumu izmantošana.

Tomēr, lai arī es atzinīgi novērtēju šo ziņojumu, es tikpat lielā mērā vēlos brīdināt, ka šajos spiedīgajos ekonomiskajos apstākļos mums jāuzmana, vai nedublējas pasākumi un jāizvairās no tā. Tā jārikojas, lai nodrošinātu, ka Kopienas līmenī mēs neveicam tādus pasākumus, kurus vislabāk būtu atstāt dalībvalstu kompetencē.

Syed Kamall (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, ja aplūkojam jautājumu par lietišķiem pētījumiem, es vēlētos noskaidrot, vai mēs pievēršamies kopējās zivsaimniecības politikas trūkumiem. Neaizmirsīsim, ka vairāk nekā 40 gadus mums bija tāda kopējā zivsaimniecības politika, kas paredzēja pastāvīgu Eiropas komerciālo zveju, bet tai neizdevās nodrošināt ne vides ilgtspējību, ne zivsaimniecības nozares attīstību.

Šis jautājums mums jāskata arī pretstatā valstu (piemēram, Jaunzēlandes) pieejai, kuras pamatā ir īpašumtiesības, kad valdība atzina, ka, radot cilvēkos ieinteresētību saglabāt resursus, šie cilvēki cīnīsies, lai šos resursus aizsargātu. Mēs varam palūkoties arī uz Islandi, kur tiek izmantota veiksmīga uz tirgu orientēta pieeja ar atsevišķām tirdzniecībā izmantojamām kvotām.

Protams, mēs varam izmantot jaunās tehnoloģijas un jauno pētniecību, kas vien ir pieejama visā pasaulē, bet ja mēs nemainīsim savu sistēmu, par spīti visiem jauninājumiem, valdības precīzi pasaka katram zvejniekam, cik viņam ir atļauts nozvejot, tad visi lietišķie pētījumi būs veltīga laika izšķiešana. Ir pienācis laiks kopējās zivsaimniecības politikā atteikties no visa liekā.

- Ziņojums: I. van den Burg (A6-0047/2009)

Neena Gill (PSE). – Priekšsēdētājas kundze, pašreizējā sarežģītajā ekonomiskajā klimatā šis ziņojums ievieš sava veida vienotu domāšanu, kas tik ļoti ir nepieciešama. PVN samazinājumi palīdzēs lielākajai daļai cilvēku, kam šī palīdzība vajadzīga visvairāk, proti, cilvēkiem ar mazākiem ienākumiem. Uzskatu, ka šis ziņojums attiecas arī uz jaunu darbavietu izveidi, un tāpēc es to atbalstu. Tas paredz nodrošināt to, ka darbavietas nepazūd ēnu ekonomikā. Ceru, ka to izdosies ātri īstenot, jo īpaši manā reģionā — Rietummidlendā.

Jāuzsver arī tas, ka mums jāļauj dalībvalstīm samazināt PVN likmes atsevišķās pozīcijās, lai apkarotu klimata pārmaiņas. Mudinot cilvēkus iepirkties videi nekaitīgā veidā, tiek izmantots tieši tāds turgus instruments, kas

sniegs vislielākos ieguvumus. PVN samazinājumus visā pasaulē izmanto, lai mudinātu cilvēkus iegādāties energoefektīvus un videi nekaitīgus ledusskapjus, saldētavas un citas preces, kas nepatērē daudz enerģijas, un lētākas cenas šīm precēm palīdzēs trūcīgākajai sabiedrības daļai.

Manas valsts, proti, Apvienotās Karalistes, valdība ir uzņēmusies vadošo lomu, līdz 2010. gadam paredzot samazināt PVN līdz 2,5 %, un es ceru, ka citas dalībvalstis arī sekos šim paraugam.

Astrid Lulling (PPE-DE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, vienīgās cīņas, kur mēs noteikti zaudēsim, ir tās, kurās mēs neiesaistāties.

Atkārtoti iesniedzot savus grozījumus, kas paredz nodrošināt godīgāku PVN likmes piemērošanu — jo īpaši attiecībā uz bērnu apģērbu jaunajās dalībvalstīs, lai šajā jomā vecajās un jaunajās dalībvalstīs ieviestu vienlīdzīgus nosacījumus — mēs vēlējamies nosūtīt pārliecinošu vēstījumu Komisijai un Padomei.

Visādā ziņā mums tas izdevās, tomēr ir viens izņēmums. Mūsu grozījums, kas paredzēja restorānu pakalpojumos novērst birokrātijas slogu, ko nosaka divu dažādu PVN likmju piemērošana vienā rēķinā, tika gandrīz atcelts.

Mūsu grupa vēlas, lai dalībvalstis, kuras izvēlas samazinātu likmi, pašas varētu izvēlēties, vai piemērot šādu likmi restorānu pakalpojumiem. Komisijas priekšlikums to nepieļauj, jo šis dokuments nosaka, ka jāpiemēro dažādas likmes atkarībā no tā, vai jūs vietējā restorāna apkalpošanā tiek piedāvāta glāze alus vai vīna. Kā gan to iespējams saprast?

Es atzīstu, ka daži godājamie deputāti nav pareizi sapratuši mūsu grozījuma nozīmi, tomēr Parlaments joprojām sūta pārliecinošu vēstījumu. Bija vērts censties. Priekšsēdētājas kundze! Man ir liels prieks, ka man un manai grupai ir izdevies būt neatlaidīgiem cīņā pret kreiso apsēstību ar konfiskācijas nodokļiem. Mums ir jāpieliek punkts šai „nodokļu mānijai”.

- Rezolūcijas priekšlikums B6-0097/2009: Iespējamā CIP veiktā Eiropas valstu izmantošana, lai pārvadātu un nelikumīgi turētu apcietinājumā gūstekņus

David Sumberg (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, brīvai sabiedrībai šis, iespējams, ir vissarežģītākais jautājums. Kā brīva sabiedrība cīnās ar tiem, kas vēlas to sagraut? Šāds lēmums mums ir jāpieņem. Tam jābūt līdzsvarotam. Protams, mums jāaizsargā cilvēktiesības, un, protams, visupirms jāievēro tiesiskais process, bet reizēm pasaulē, kurā mēs dzīvojam, ir jāveic ārkārtas pasākumi. Eiropā un ES valstīs mēs nevaram paļauties tikai uz to, ka ASV to izdarīs.

Patlaban manā valstī tiek tiesāti astoņi cilvēki, kuri ir apsūdzēti par mēģinājumu uzspridzināt astoņas lidmašīnas. Viņiem tas neizdevās. Es nezinu, vai viņi ir vainīgi, bet šis plāns neizdevās. Mums jānodrošina, ka brīvai sabiedrībai ir tiešie instrumenti un pasākumi, kuru var izmantot, lai cīnītos pret tiem, kas vēlas sagraut šo sabiedrību un sakautu viņus. Ja mēs to neizdarīsim, mēs pievilsim tos cilvēkus, kurus mēs šeit pārstāvam.

- Ziņojumi: Karl von Wogau (A6-0032/2009) un Ari Vatanen (A6-0033/2009)

Colm Burke (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, saviem deleģētajiem pārstāvjiem Īrijā es ieteicu atturēties balsojumos par *K. von Wogau* un *A. Vatanen* ziņojumiem, jo Īrija saglabāja savu neitralitāti.

Mūsu nostāja, kas saistīta ar to un mūsu iesaistīšanos Eiropa Savienībā, ir ierakstīta protokolā. Īrijā ir trīskārša sistēma, kas attiecas uz militāro spēku izvietojumā citās valstīs — tai jāatbilst ANO mandātam un tā jāapstiprina valdībai un *Oireachtas*, Īrijas parlamentam. Tā tas būs arī pēc Lisabona slīguma stāšanās spēkā.

Tas nenozīmē, ka Īrija nav gatava uzņemt savu daļu atbildības, jo īpaši attiecībā uz miera uzturēšanu. Mēs, piemēram, ļoti plaši iesaistījāmies Čadā, gūstot lielus panākumus. Tas notika atbilstīgi ANO mandātam — ANO nevarēja nodrošināt karaspēku, un Eiropas Savienība uzņēmas atbildību. Šī mandāta termiņš beidzas 2009. gada 15. martā. No miera uzturēšanas viedokļa tie bijuši ļoti veiksmīgi 12 mēneši, un es vēlētos, lai šī prakse vēl ilgi turpinātos. Īrija arī turpmāk sniegs savu ieguldījumu miera uzturēšanas jomā, neatkarīgi no tā, vai to paredzēs ANO vai Eiropas Savienības mandāts.

- Ziņojums: Ari Vatanen (A6-0033/2009)

Tunne Kelam (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, es balsoju par *Vatanen* kunga ziņojuma 43. pantu vienīgi tāpēc, ka mūsu kolēģis *Landsbergis* izteica tā mutisku grozījumu, ko Parlaments galā apstiprināja. Es joprojām dodu priekšroku un apstiprinu savu atbalstu 43. panta sākotnējai versijai, kas beidzas šādi: „drošības

noļīgumi, kurus nesen ierosināja Krievija, pamatīgi veicinātu ES drošības sistēmas viengabalainību un arī radītu plaisu ES un ASV attiecībās". Pēc tam, kad es apmeklēju ES un Krievijas sadarbības komitejas sēdi šonedēļ, es nonācu pie secinājuma, ka mēs nevaram ignorēt, ko mūsu kolēģis *Vatanen* kungs dēvē par „brutālu realitāti”, proti, ka diemžēl Krievijas Federācijas stratēģiskais mērķis joprojām ir iedalīt ES partnerus labajos un sliktajos partneros, kā arī vājināt NATO.

David Sumberg (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, es atzinīgi vērtēju īsumā izteikties par šo ziņojumu, jo Čehijas Republikas prezidents mums teica lielisku uzrunu. Viņš mums atgādināja par viņa un daudzu citu valstu, īpaši Austrumeiropas valstu, vēsturi, kuras okupēja nacisti un pēc tam komunisti. Tas patiešām pierāda NATO un tās uzturēšanas lielo nozīmīgumu.

Eiropas Savienībai ir loma sabiedrībā, taču galvenais Rietumvalstu aizstāvis joprojām ir NATO, jo tā ir mūsu alianse ar Amerikas Savienotajām Valstīm.

Viena no šī Parlamenta satraucošākajām iezīmēm, ko es vēroju tik daudzos jautājumos, ir slēptas un dažreiz arī ļoti atklātas antiamerikāniskas izjūtas. Tās bija Amerikas Savienotās Valstis, kas nodrošināja, ka mēs šeit runājam kā brīvas tautas, un NATO garantē šādu svarīgu aliansi arī turpmākos gadus.

Syed Kamall (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, lielāko daļu pagājušā gadsimta un līdz šim arī lielāko daļu šī gadsimta NATO ir palīdzējusi uzturēt mieru. Tomēr šajā Parlamentā ir tādi deputāti, kas cenšas mazināt šīs organizācijas nozīmi, kaut tā ir devusi mums iespēju sadarboties ar Amerikas, Kanādas un daudzu ES valstu kolēģiem.

Kā mēs varam to mazināt? Ne tikai uzbrūkot NATO, bet arī dublējot tās sistēmu. Tagad ir vērojama situācija, kad ASV un Kanādas kolēģi var sēdēt vienā telpā ar ES ekspertiem zem NATO lietussarga. Pēc tam būs tieši tāda pati sapulce bez mūsu ASV un Kanādas kolēģiem, kas ir daļa no ES drošības sistēmas. Kāda nevajadzīga resursu un laika izniekošana!

Mums ir jāatceras par to svarīgo lomu, kādu NATO ir spēlējusi, taču mēs arī nedrīkstam aizmirst, ka daļa NATO nes visu smagumu. Ja mēs apstiprināsim drošības sistēmu, kas balstās vienīgi uz ES, tad šo smagumu nesīs galvenokārt Lielbritānija un Francija, kamēr citas valstis slēpsies aiz šīm divām. Neaizmirsīsim to lielo lomu, kādu NATO ir spēlējusi un kaut tas turpinātos vēl ilgi.

Colm Burke (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, es tikai vēlos piebilst pie tā, ko es jau teicu iepriekš. Mēs gaidām, kad Īrija apstiprinās Lisabonas līgumu. Mēs saglabāsim savu neitralitāti arī pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā. Lisabonas līgums nemainīs mūsu nostāju attiecībā uz šo jautājumu. Mēs turpināsim iesaistīties miera uzturēšanas pasākumos, ja tie tiks īstenoti saskaņā ar ANO mandātu un ja Eiropas Savienība iesaistīsies. Mēs esam gatavi un kādreiz jau esam piedalījušies miera uzturēšanas misijās.

John Attard-Montalto (PSE). – Priekšsēdētājas kundze, es vēlos paskaidrot, ka attiecībā uz Grozījumu Nr. 17, kam bija jāseko pēc Grozījuma Nr. 45, gan es, gan man blakus sēdošais kolēģis *Grech* kungs, vēlējamies balsot par kosmosa demilitarizāciju, taču diemžēl mūs tajā brīdī netīši iztraucēja trešā puse, tādēļ mēs nebalsojām tā, kā vēlējamies.

- Ziņojums: Pasqualina Napoletano (A6-0502/2008)

Sebastiano (Nello) Musumeci (UEN). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Četrpadsmit gadus pēc Barcelonas konferences un Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu partnerattiecību uzsākšanas, rezultāts šķiet ļoti neapmierinošs.

Vai mēs izvērtēsīm rezultātus, kādi ir sasniegti līdz šim attiecībā uz apņemšanos attiecībā uz finansēm? Es uzskatu, ka to darīt ir Parlamenta likumīgās tiesības un Komisijas pienākums. Vai mēs izliksimies, ka nezinām, ka Eiropas, Āfrikas un Āzijas reģionā pilsonisko tiesību ievērošana ir pilnībā neaizsargāta? Ka vienlīdzīgas iespējas joprojām netiek nodrošinātas? Ka reliģijas brīvības ievērošana joprojām ir sapnis? Ka ekonomiskā un sociālā izaugsme joprojām atpaliek no laika, kamēr cilvēku tirdzniecība palielinās satraucošā ātrumā, palielinot nelegālās imigrācijas plūsmu, īpaši manā dzimtajā reģionā – Itālijas dienvidu daļā un Sicīlijā? Šādos apstākļos brīvās tirdzniecības zonas izveidošana drīzāk uzsvērs atšķirību starp bagātajiem un nabadzīgajiem reģioniem, nekā sniegs iespējas.

Priekšsēdētājas kundze, nobeigumā es vēlos teikt, ka, lai gan mēs šaubāmies par 29. un 36. pantu, mana grupa balsoja par ziņojumu par Barcelonas procesu, tādējādi paužot cerības, par spīti lielai skepsei.

- Ziņojums: Konrad Szymanski (A6-0037/2009)

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, Austrumu partnerība ir ļoti svarīgs projekts, tādēļ es vēlos redzēt, kā tā kļūst par vienu no galvenajām Eiropas Savienības ārpolitikas prioritātēm. Es vēlos minēt četrus aspektus, uz kuriem, pēc manām domām, mums vajadzētu vērst pasākumus.

Pirmkārt, mums ir nepieciešams veicināt demokratizāciju un cilvēktiesību ievērošanu, jo tas nodrošinās lielāku politisko stabilitāti tajās valstīs un garantēs pamata tiesību ievērošanu. Otrkārt, mums ir nepieciešams koncentrēties uz ekonomisko integrāciju un brīvās tirdzniecības zonas izveidi. Tas iesaistītajām pusēm nodrošinās lielāku piekļuvi jaunam tirgum, tādējādi palielinot pieprasījumu, kas ir tik svarīgi krīzes laikā.

Treškārt, mums ir nepieciešams vērst uzmanību u drošības un stabilitātes nodrošināšanu Eiropā. Šajā gadījumā es runāju vienīgi par energoapgādes drošību. Lai novērstu vēl vienu gāzes piegādes blokādi ES un izvairītos no vilinājuma izmantot monopola eksportētājus, mūsu galvenā prasība ir lielāka dažādība attiecībā uz enerģijas avotiem un tranzīta tīkliem. Ceturtkārt, mums ir nepieciešama palielināta mobilitāte un apmaiņa kultūras un izglītības jomā. Šīs divas pasākumu jomas ir savstarpēji saistītas un papildina viena otru. Tās ietekmē pozitīva ES tēla veidošanu Austrumos un palielina savstarpējo tolerance un sadarbību pētniecības un attīstības jomā.

Eiropas Parlamentā ir nepieciešamas atsevišķas debātes par Austrumu partnerību.

- Ziņojums: Hanne Dahl (A6-0426/2008)

Richard Corbett, PSE grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, es ar lielu prieku balsoju par šo ziņojumu un es vēlu patīkamu dekrēta atvaļinājumu *Dahl* kundzei. Diemžēl šodien viņa nevarēja šeit ierasties.

Galvenais ir, ka būdama IND/DEM grupas locekle, viņa vēlējas būt referente, lai ieņemtu svarīgu lomu mūsu Parlamenta darbā, nevis tā kā viņas kolēģi no tā sauktās Lielbritānijas Neatkarības partijas, kas es uzskatu, un es nekļūdos, nekad nav bijuši referenti nevienam ziņojumam šajā Parlamentā četru ar pusi gadu laikā kopš šo ākstu komanda 12 cilvēku sastāvā tika ievēlēta Eiropas Parlamenta vēlēšanās. Vienīgais, ko viņi māk, ir vērot no aizmugures, parasti izturoties ignorējoši, jo viņi nevēlas iesaistīties īstā darbā, ko mēs šajā Parlamentā veicam attiecībā uz plaša spektra politiskiem jautājumiem, lai nodrošinātu, ka Eiropas Savienības tiesību akti un politika tiek rūpīgi izskatīti un taisnīgi aizstāv mūsu dažādo dalībvalstu intereses un dažādos politiskos viedokļus. Vienīgais, ko viņi vēlas, ir paust negatīvu attieksmi un oponent it visam. Kāds kontrasts starp viņiem un viņu kolēģi.

(Rakstiski balsojumu skaidrojumi)

- Ziņojums: Gérard Onesta (A6-0027/2009)

John Attard-Montalto (PSE), rakstiski. – Viens no vissvarīgākajiem ieročiem Eiropas pilsoņu tiesību arsenālā ir lūgumraksts. Mēs esam pieņēmuši sekojošus procesuāla raksturs pasākumus.

- Ja lūgumrakstu ir parakstījušas vairākas fiziskas vai juridiskas personas, parakstītāji ieceļ pārstāvi un viņa aizstājējus, kurus, piemērojot turpmākos noteikumus, uzskata par lūgumraksta iesniedzējiem.

- Lūgumraksta iesniedzējam tiek piešķirtas tiesības atsaukt savu atbalstu lūgumrakstam.

- Lūgumrakstiem un sarakstei ar lūgumrakstu iesniedzējiem var izmantot citas dalībvalstī lietotās valodas, piemēram, basku vai galisiešu.

- Atbildīgajai komitejai ir jānosaka, vai lūgumraksti ir pieņemami. Lūgumrakstu atzīst par pieņemamu ar nosacījumu, ka to pieprasa vismaz ceturtdaļa komitejas locekļu.

- Ja iespējams, var ieteikt alternatīvus pārsūdzības līdzekļus.

- Lūgumraksti pēc reģistrācijas parasti kļūst par publiskiem dokumentiem.

Slavi Binev (NI), rakstiski. – (BG) Dāmas un kungi, es atbalstu *Onesta* kunga ziņojumu, taču aicinu jūs pasvērt divus jautājumus attiecībā uz lūgumrakstiem. Pirmais jautājums attiecas uz faktu darīšanu zināmu un otrais attiecas uz faktu, ka vienīgi lūgumraksta iesniedzējs var vērstie pie Komisijas, bet atbildētājam nav šādu tiesību. Lūgumrakstā Nr. 0795/2007 fakti ir iesniegti neobjektīvā un tendenciozā veidā, un atbildētājam – Bulgārijas Ortodoksālajai baznīcai – nelūdza iesniegt savu nostāju. Faktu izpētes misijā, kas tika īstenota Bulgārijā no 2008. gada 27. līdz 30. oktobrim, Komisija nelūdza Bulgārijas Ortodoksālās baznīcas viedokli.

Tādējādi mēģinājumi zākāt Bulgārijas Svēto ortodoksālo baznīcu un mazināt tās tiesības uz neatkarību tiek veicināti pieņemot nepareizu lēmumu par lūgumrakstu, ko iesniedza „Alternatīvā sinode”, kas tādā veidā rada apstākļus Komisijas locekļu maldināšanai.

Lūgumrakstu iesniedzēji cenšas izšķirt Bulgārijas Ortodoksālās baznīcas likteni nevis izmantojot baznīcas kanonus, kas ir veidojušies gadsimtiem ilgi, bet gan izmantojot laicīgas iestādes – Eiropas Kopienu tiesas Strasbūrā – iejaukšanos.

Pēc šķelšanās baznīcā, ko atrisināja kanoniskajā procesā 1998. gadā, Eiropas Kopienu tiesa Strasbūrā ir pieņēmusi spriedumu par to pašu iekšējo baznīcas problēmu lietā, kurā Bulgārijas ortodoksālā baznīca pat nebija atbildētājs. Patiesībā nevienai laicīgai iestādei nav tiesību vai spēju izšķirt baznīcas strīdus.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par, jo es atbalstu Reglamenta pārskatīšanu attiecībā uz lūgumrakstu procedūru, tādēļ, ka es uzskatu, ka šī pārskatīšana uzlabos lūgumrakstu izvērtēšanu un klasificēšanu. Jaunie noteikumi veicinās lūgumrakstu apstrādi, tādējādi atbalstot pilsoņu intereses.

Viena no svarīgākajām izmaiņām lūgumrakstu procedūrā ir, ka tajā ir uzsvērtas personas privātās dzīves aizsardzība un konfidencialitāte. Privātās dzīves aizsardzība attiecas uz lūgumraksta iesniedzēja vārdu un personas datiem; konfidencialitāte attiecas uz lūgumraksta iesniedzēja izvirzītā jautājuma būtību. Jaunie noteikumi paredz, ka lūgumraksta iesniedzējam būs tiesības lemt par atteikšanos no personas privātās dzīves neaizskaramības vai konfidencialitātes, vai abām.

Turklāt es uzskatu, ka lūgumrakstu pieņemamības deklarēšana pamatojoties uz kvalificētā vairākuma lēmumu, ir ļoti svarīgs noteikums, jo tiesības uz lūgumrakstiem ir svarīgas pilsoņu tiesības, kas balstās uz pamata tiesību aktiem, un šīs tiesības nedrīkst ierobežot, pieņemot politiski motivētu lēmumu. Saskaņā ar pārskatītajiem noteikumiem, ja atbildīgā komiteja nevar panākt vienprātīgu lēmumu par lūgumraksta pieņemamību, šo lūgumrakstu atzīst par pieņemamu ar nosacījumu, ka to pieprasa vismaz ceturtdaļa komitejas locekļu.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es balsoju par *Onesta* kunga ziņojumu par Reglamenta pārskatīšanu attiecībā uz lūgumrakstu procedūru.

Es piekrītu viņam, ka netiek uzskatīts par nepieciešamu paredzēt būtiskas izmaiņas noteikumos, drīzāk mums vajadzētu uzlabot komitejas lietot noteikumu pārredzamību un skaidrību. Es arī uzskatu, ka mums ir nepieciešams uzsvērt komunikāciju tehnoloģijas, kas ir neizmērojami progresējuši pēdējos gados, faktoru, taču tas ir vienlīdz svarīgi kā ievērot cilvēktiesības un personas privātās dzīves aizsardzības noteikumus.

- Ziņojums: Riera Madurell (A6-0007/2009)

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Kopienas tiesiskā regulējuma, ko piemēro Eiropas pētniecības infrastruktūrai, mērķis ir veicināt tā sauktās piektās brīvības ievērošanu, kas ir pētnieku brīva pārvietošanās Eiropas Savienībā, un koncentrējas uz tādiem kritērijiem kā konkurence, sasniegumi un zinātniskās pētniecības piemērošanu kapitāla izvēlei un mērķiem, kā to nosaka ES anti pamata vajadzību, anti nodarbinātības Lisabonas stratēģija.

„Brīva piekļuve” katras valsts pētniecības infrastruktūrai sniedz iespēju tieši izmantot katra dalībvalsts finansētā pētniecības pasākumu kapitālu, lai ar ES un monopoli sistēmu ierobežotu pētniecības kontroli un programmas un lai veicinātu izcilības ideju pamatojoties uz tirgus, nevis zinātniskiem kritērijiem un koncentrētu pētniecību arvien mazāk un mazāk pētniecības centros/ uzņēmumos.

Intelektuālā īpašuma kritērija piemērošana, tieša saikne starp pētniecību un ražošanu caur uzņēmuma speciālistiem, centru darbība saskaņā ar finanšu kritērijiem privātajam sektoram un nepieciešamību pēc to finansēšanas no uzņēmumu un sponsoru puses, ievieto pētniecību maksimālajā peļņas loģiskajā pamatojumā.

Pētniecību vajadzētu īstenot izmantojot vienīgi valsts finansējumu. To vajadzētu tainīgi sadalīt starp zinātnes nozarēm un vērēt uz pamata vajadzību apmierināšanu un mūsu nodarbināto personu dzīves uzlabošanu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Ziņojumā ir aplūkots viens no EPT 2007. gadā izstrādātās Zaļās grāmatas mērķiem: „Pasaules līmeņa pētniecības infrastruktūras veidošana”. Padomes uzdevumā Eiropas Pētniecības infrastruktūru stratēģijas forums (ESFRI) 2002. gada aprīlī sāka izstrādāt saskaņotu pieeju politikas izveidei pētniecības infrastruktūru jomā. Lai gan piedāvātā regulējuma mērķis ir atvieglot šo infrastruktūru izveidi, pieredze rāda, ka lielāko labumu gūst attīstītākās valstis.

Pēc manām domām nav šaubu par to, ka ir svarīgi veicināt pasaules līmeņa pētniecības infrastruktūru izveidi Eiropā un ka šīs infrastruktūras nodrošina pievienoto vērtību Eiropas Pētniecības zonai, jo tiek pilnveidota pētniecības un izglītības joma, pieaug publisku un privātu pētnieku savstarpējā sadarbība, kā arī kopumā pozitīvi tiek ietekmēta sociāli ekonomiskā situācija.

Taču mēs nepiekrītam, ka liela mēroga infrastruktūras izveide vienīgi paplašinās iespējas īstenot augsta līmeņa pētījumu vairākās jomās, kas nozīmē, ka vienīgi dažas valstis būs galvenās labuma guvējas šajā procesā. Mēs vēlamies, lai labumu gūst visas valstis, pat tās, kas nespēj izveidot izcilības centrus, nodrošināt pētniecības demokratizāciju visdažādākajās jomās. Tādēļ mēs nolēmām atturēties.

Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Ir ļoti daudz iemeslu, kuru dēļ Eiropas Savienībā būtu jāvienkāršo sadarbības iespējas pētniecībā pāri valstu robežām. Priekšlikums par jaunu kopēju juridisko struktūru varētu būt viens no soļiem šajā virzienā, un priekšlikuma formulējums liecina, ka Komisija labi apzinās pētniecības svarīgumu un ar to saistītos īpašos darba apstākļus.

Tomēr attiecībā uz nodokļu politikas jautājumu jūnija saraksts ir negrozāms. Nodokļu bāzes kontrole ir svarīgs jautājums, kas ir tikai un vienīgi valstu ziņā. Tādēļ es nobalsoju pret Komisijas priekšlikumu un ziņojumu.

Adrian Manole (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Pētniecības infrastruktūrai ir arvien svarīgāka loma zināšanu un tehnoloģiju attīstībā, jo tā lietotājiem dažādās valstīs nodrošina unikālus pētniecības pakalpojumus.

Viens no aspektiem, ko var uzskatīt par ārkārtīgi svarīgu, ir tas, ka šie pakalpojumi, dodot iespēju pilnībā īstenot katra ES reģiona potenciālu, zinātnei piesaistīs jauniešus, tādējādi radot efektīvu vidi pētījumiem un jauninājumiem.

Tomēr mazāk attīstītās valstīs — un kad es to saku, es domāju arī par Rumāniju, — ierobežotie resursi un tehnisko un organizatorisko aspektu sarežģītība rada lielas grūtības attiecībā uz Eiropas pētniecības infrastruktūras izveidi. Tādēļ, tā kā šīs struktūras spēš attīstīties tikai attīstītajās valstīs, mums ir jānodrošina, lai mums nebūtu jāpiedzīvo jauna intelektuālā potenciāla aizplūšana uz šiem centriem no dažādām Eiropas Savienības vietām.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es nobalsoju par priekšlikumu Padomes regulai par Kopienas tiesisko regulējumu, ko piemēro Eiropas pētniecības infrastruktūrai (EPI), jo es uzskatu, ka dalībvalstīm ir jāīsteno koordinēta pieeja vienotas politikas izstrādē pētniecības jomā, tā kā pašreizējais valstu un starptautiskais normatīvais regulējums neatbilst Savienības tālejošajiem mērķiem šajā nozarē.

Es arī domāju, ka ir ļoti svarīgi rīkoties, lai uzlabotu saskarni starp rūpniecību un akadēmisko pētniecību, kura dažās ES valstīs, tostarp Itālijā, joprojām ir pārāk vāja. Visbeidzot, šai pētniecībai, manuprāt, ir nepieciešamas labākas savstarpējās saiknes starp publiskā sektora un privātajiem pētniekiem, jo tad, ja visi iesaistītie strādās kopā, būs iespējams panākt reālu un līdzsvarotu tehnoloģisko progresu.

- Ziņojums: Philippe Morillon (A6-0009/2009)

Ian Hudghton (Verts/ALE), rakstiski. – Es nobalsoju par Morillon kunga ziņojumu par grozījumiem Ziemeļaustrumu Atlantijas konvencijā. Tomēr es neuzskatu, ka Eiropas Savienībai jābūt šīs konvencijas līgumslēdzējai pusei — pēc manām domām atsevišķajām zvejniecības tautām Ziemeļaustrumu Atlantijā jāpievienojas Krievijai, Islandei un Norvēģijai kā neatkarīgām līgumslēdzējām pusēm.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es nobalsoju par Morillon kunga ziņojumu par grozījumiem Konvencijai par daudzpusējo sadarbību Ziemeļaustrumu Atlantijas zvejniecībā.

Ziemeļaustrumu Atlantijas zvejniecības komisijai, kas izveidota ar minēto konvenciju, ir svarīga loma zvejniecības resursu saglabāšanā un optimālā izmantošanā, un tās mērķis ir arī veicināt sadarbību starp valstīm, kas noslēgušas konvenciju.

Es atzinīgi vērtēju konvencijai veiktos grozījumus, jo ar tiem tiek noteiktas procedūras strīdu izšķiršanai un tie ļaus uzlabot zvejniecības resursu apsaimniekošanu. Tas tādēļ ir noderīgs rīks zvejniecības nozares attīstībai.

- Ziņojums: Glenys Kinnock (A6-0039/2009)

John Attard-Montalto (PSE), rakstiski. – Runājot par priekšlikumu EP rezolūcijai par īpašu vietu bērniem ES ārējās darbībās, es atbalstu ziņojumu, jo tas attiecas uz vismazāk aizsargāto sabiedrības locekļu, proti, bērnu, tiesībām, taču šajā sakarā es nepiekrītu konkrētām klauzulām, kas varētu attaisnot abortu izdarīšanu.

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, es nobalsoju par ziņojumu. Bērnu nākotnē ir jautājums, kam ir nepieciešama un kas ir pelnījis mūsu uzmanību. Arī paši bērni lūdz, lai ar viņiem apspriežas, un vēlas, lai viņu viedokļi un perspektīvas, viņu cerības un sapņi būtu daļa no centieniem veidot viņiem piemērotu pasauli.

Īstenojot Tūkstošgades attīstības mērķus, mums ir visās mūsu stratēģijās, iniciatīvās un lēmumos par finansējumu lielāka uzmanība jāpievērš prioritātēm, ko bērni noteikuši bērniem. Kā EP deputātam man ir iespēja doties uz jaunattīstības valstīm un strādāt ar tādām lielām bezpeļņas organizācijām kā UNICEF, un es zinu, ka ir daudz steidzamu jautājumu, ko nepieciešams risināt.

Ja mēs vēlamies sasniegt ilgtspējīgus uzlabojumus bērniem, tad mums ir jāpievērš uzmanība galvenajiem iemesliem, kuru dēļ tiek pārkāptas viņu tiesības, taču vissvarīgāk ir sadarboties ar visām brīvprātīgo organizācijām, kas gadu laikā ir nostiprinājušās šajās zemēs, kuras kultūras, ekonomikas, struktūras un politikas ziņā ļoti atšķiras no Eiropas.

Louis Grech (PSE), rakstiski. – Runājot par priekšlikumu EP rezolūcijai par īpašu vietu bērniem ES ārējās darbībās, mūsu delegācija atbalsta ziņojumu, jo tas attiecas uz vismazāk aizsargāto sabiedrības locekļu, proti, bērnu, tiesībām. Lai gan rezolūcijā aborti netiek tieši minēti, es vēlos precizēt, ka mēs neatbalstām dažas klauzulas, kas varētu attaisnot abortu izdarīšanu.

Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Es uzskatu, ka ES ir vērtību savienība, un atbalstu vairākus ziņojuma formulējumus, ar kuriem mūsu uzmanība tiek vērsta uz bērnu neaizsargāto stāvokli visā pasaulē. Ir skaidrs, ka sabiedrībai ir jāuzņemas atbildība par bērnu tiesību aizsardzību, bērnu mirstības samazināšanu nabadzīgajās valstīs un visa veida bērnu ekspluatācijas apkarošanu.

Tomēr ziņojumā ir arī formulējumi, ko man ir grūti atbalstīt, tostarp priekšlikums iecelt ES īpašo pārstāvi „redzamības un vadības nodrošināšanai bērnu tiesību jomā”. Jautājumi par to, kādi pasākumi nepieciešami bērnu tiesību aizsardzībai, ir un tiem arī turpmāk jāpaliek valstu parlamentu ziņā. Ja tiek uzskatīts, ka ir nepieciešama starptautiskā sadarbība, tad tā jāveido Apvienoto Nāciju Organizācijā, nevis saistībā ar Eiropas Savienību.

Neraugoties uz šīm iebildēm, es izvēlējos balsot par ziņojumu.

Mairead McGuinness (PPE-DE), rakstiski. – Es atturējos no galīgā balsojuma par šo ziņojumu, jo man rada bažas 44. punkta formulējums. Kopumā šis ziņojums ir vērtējams ļoti labi, jo tajā tiek uzsvērta nepieciešamība ES ārējās darbībās veltīt bērniem īpašu uzmanību. Tādēļ es atbalstu lielāko daļu šī ziņojuma punktu, taču saistībā ar bažām par 44. punktu es atturējos.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es nobalsoju par Kinnock kundzes ziņojumu par īpašu vietu bērniem ES ārējās darbībās.

Nav šaubu, ka bērnu aizsardzība — gan Kopienā, gan ārpus tās robežām — ir ārkārtīgi svarīgs Eiropas Savienības mērķis. Gadu laikā Kopienas iestādes bērnu tiesībām ir pievērsušas arvien lielāku uzmanību, un tās ir jāņem vērā politikas izstrādē. Es tādēļ piekrītu, ka gadījumos, kad tiek pieņemti tos ietekmējoši lēmumi, bērni ir vairāk jāiesaista, sākot no vietējā līmeņa, kurā tiem ir vairāk iespēju sniegt savu ieguldījumu attiecībā uz šādiem jautājumiem.

Turklāt es apgalvotu, ka, lai bērniem dotu iespējas pilnībā īstenot savas tiesības, ir jārikojas arī globālā līmenī šādās jomās: nabadzības samazināšana, diskriminācijas apkarošana un izglītības līmeņa un kvalitātes uzlabošana. Lai sasniegtu šādus tālejošus mērķus, būs svarīgi šajā virzienā ieguldīt vairāk intelektuālo un finansiālo līdzekļu.

Anna Záborská (PPE-DE), rakstiski. – (SK) Es nobalsoju pret šo rezolūcijas priekšlikumu.

Viens no iemesliem šādai rīcībai ir tas, ka Komisijai nav vispārēju pilnvaru pamattiesību jomā, tostarp attiecībā uz bērnu tiesībām saskaņā ar starptautiskajiem līgumiem vai īstenojot EK Tiesas jurisdikciju (COM(2006)

367, 1.3. punkts, 3. lpp.). Otrs iemesls ir tas, ka Eiropas Savienība vēlas izmantot šo rezolūciju, lai uzņemtos pilnvaras, kuru tai nav.

Rezolūcijā netiek atzīta jaunattīstības nāciju suverenitāte ētikas jomā. Tas ir pretrunā 1995. gadā Pekinā notikušās Pasaules ceturtais sieviešu konferences Ricības platformas 9. pantam, kurā teikts „Šīs ricības programmas īstenošanai, tostarp ieviešot dažādu valstu likumdošanas sistēmās, kā arī izstrādājot stratēģijas, politikas virzienus, programmas un attīstības prioritātes, ir katras valsts suverēna atbildība saskaņā ar visām cilvēktiesību un pamatbrīvību normām, un dažādu reliģisku un ētisku vērtību, kultūras mantojuma, kā arī personu un viņu kopienu filozofiskās pārliecības ņemšana vērā un stingra ievērošana varētu palīdzēt sievietēm pilnībā izmantot savas pamattiesības, lai panāktu vienlīdzību, attīstību un mieru”.

Visbeidzot, ziņojumā ir minēts arī atbalsts seksuālajai un reproduktīvajai veselībai — termins, kas ES nav definēts. PVO un dažas nevalstiskās organizācijas šo terminu izmanto, lai atbalstītu abortu izdarīšanu. Rezolūcijas 44. pantā tiek izteikts nepārprotams atbalsts seksuālajai un reproduktīvajai veselībai, taču šis jēdziens netiek definēts un netiek ievērota Eiropas Savienības kompetence šajā jomā. Tas ir nepieņemami.

- Ziņojums: Jean Louis Cottigny (A6-0023/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), rakstiski. – (LT) Pašreizējās krīzes universālais raksturs nozīmē, ka tā dalībvalstis ietekmēs neatkarīgi no to ekonomiskās struktūras, un referents tādēļ uzskata, ka mums ir no jauna jāizvērtē darbinieku tiesības tikt informētiem un uzklausiētiem. Šīs tiesības — pretēji tam, kā parasti uzskata, — nav procedūra, kas uzņēmumam liedz reaģēt uz pārmaiņām. Iesaistītajām pusēm, darba devējiem, algotajiem darbiniekiem un valsts iestādēm, ir jāsaprot, ka šī procedūra var vislabāk tiem palīdzēt paredzēt ekonomiskās un sociālās sekas, ko radīs pārmaiņas uzņēmuma apstākļos.

Šī iemesla dēļ visiem Eiropas darba devējiem un algotajiem darbiniekiem ir jāzina par šo Eiropas sociālā modeļa procedūru un tā jāatzīst. Ikvienam uzņēmumam, kas darbojas Eiropas Savienības teritorijā un saskaras ar šādām pārmaiņām savos ekonomiskajos apstākļos, ir jāizmanto tie paši agrīnās brīdināšanas un sagatavošanas pasākumi, ko izmanto tā konkurenti Eiropas Savienībā, un tas vienlaikus veicinās godīgu konkurenci starp uzņēmumiem saskaņā ar iekšējā tirgus noteikumiem.

Proinsias De Rossa (PSE), rakstiski. – Es atbalstu šo ziņojumu, ko sagatavoja pēc Sociāldemokrātu grupas iniciatīvas. Ziņojums ir par darbinieku informēšanu un uzklausiēšanu. Dalībvalstis tajā tiek aicinātas labāk īstenot 2002. gada pamatdirektīvu, tostarp:

- ieviešot iedarbīgas, proporcionālas un preventīvas sankcijas;
- nodrošinot, ka informācija tiek nosūtīta savlaicīgi, lai darbinieku pārstāvji varētu rīkoties pirms jebkāda galvenās vadības lēmuma pieņemšanas;
- paplašinot darbaspēka lieluma robežvērtības neatkarīgi no vecuma vai darba līguma veida, lai aptvertu visus darbiniekus,

Tajā Komisija tiek aicināta arī sākt pārkāpuma procedūras pret dalībvalstīm, kas šo tiesību aktu neīsteno, un nodrošināt, lai visas direktīvas par informēšanu un uzklausiēšanu būtu saskaņotas, un vajadzības gadījumā ierosināt pārskatīšanu.

Mums ir jādod darbiniekiem lielākas iespējas paust savu viedokli sava uzņēmuma lēmumu pieņemšanas procesā. Tas ir vēl svarīgāk krīzes laikā, lai mazinātu vai novērstu darbavietu zaudēšanu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Debatēs par šo ziņojumu mēs mēģinājām uzlabot aizsardzību, kas tajā paredzēta visu nozaru darbinieku tiesībām. Mēs tādēļ atzinīgi vērtējam to, ka tika pieņemts mūsu priekšlikums, kad tagad šādā veidā ir iekļauts Eiropas Parlamenta rezolūcijā:

„jāgarantē iespēja valsts pārvaldes iestāžu darbinieku pārstāvjiem, kā arī valsts un finanšu sektora darbiniekiem izmantot tādas pašas tiesības uz informēšanu un uzklausiēšanu, kādas ir nodrošinātas pārējiem darbiniekiem”.

Mēs ceram, ka dalībvalstis to ņems vērā, tādējādi visiem darbiniekiem garantējot vienādas tiesības uz informēšanu un uzklausiēšanu.

Šis ziņojums kopumā ir vērtējams pozitīvi, jo tajā tiek uzsvērtā nepieciešamība stiprināt tiesības uz informēšanu un uzklausiēšanu dažādajās dalībvalstīs. Mēs arī ceram, ka Eiropas Komisija iesniegs novērtēšanas ziņojumu par rezultātiem, kas, piemērojot Direktīvu 2002/14/EK, sasniegti attiecībā uz sociālā dialoga stiprināšanu.

Attiecībā uz uzņēmumu apvienošanu un pārņemšanu ziņojumā varēja būt paredzēti plašāki pasākumi atbilstoši tam, kas noticis agrāk, jo īpaši tad, kad pieņēma mūsu priekšlikumu. Tā mērķis ir nodrošināt, lai visā uzņēmumu, jo īpaši rūpniecības uzņēmumu, pārstrukturēšanas procesā darbinieku pārstāvjiem būtu pieejama informācija un būtu iespēja iesaistīties lēmumu pieņemšanas procesā, tostarp veto tiesības, gadījumos, kad uzņēmumi neievēro savus līgumiskos pienākumus.

Malcolm Harbour (PPE-DE), rakstiski. – Konservatīvie pilnībā atbalsta principus, kas paredz darbinieku uzklauššanu un viņu iesaistīšanu sekmīgu uzņēmumu vadībā.

Taču mēs nedomājam, ka tā ir piemērota joma rīcībai ES līmenī.

Lai gan mēs kopumā atbalstām ES tiesību aktu konsekventu un efektīvu transponēšanu, mēs tomēr uzskatījām, ka šajā balsojumā būtu vietā atturēties.

David Martin (PSE), rakstiski. – Es atbalstu šo ziņojumu, kurā visas valstis, kas to vēl nav izdarījušas, tiek aicinātas nodrošināt, lai tiktu piemērota 2002. gada direktīva, kuras mērķis ir stiprināt darbinieku informēšanas un uzklauššanas procesu Eiropas Savienībā. Ziņojumā Komisija tiek aicināta nekavējoties rīkoties, lai nodrošinātu direktīvas efektīvu transponēšanu un uzsāktu pārkāpuma procedūras pret dalībvalstīm, kas direktīvu nav transponējušas vai kas to nav izdarījušas pareizi. Ziņojumā tiek aicināts nodrošināt, lai darbiniekiem būtu iespēja pārbaudīt sniegto informāciju, lai informācija tiktu sniegta pietiekami savlaicīgi pirms uzklauššanas un lai procesā tiktu iesaistītas arodbiedrības, lai tādējādi stiprinātu sociālo dialogu.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es nobalsoju par *Cottigny* kunga ziņojumu par darbinieku informēšanu un uzklauššanu Eiropas Kopienā.

Direktīva 2002/14/EK bija liels solis uz priekšu tādā ziņā kā darbinieku demokrātiska iesaistīšana lēmumu pieņemšanā attiecībā uz uzņēmumiem, kuros tie strādā, jo īpaši tādā laikā kā tagad, kad ekonomisko grūtību dēļ daudziem uzņēmumiem nākas pieņemt kritiskus lēmumus, piemēram, par pārstrukturēšanu vai darbības pārcelšanu.

Tomēr tika pamatoti norādīts, ka daudzās valstīs direktīva nav pareizi transponēta un tās pieņemušas šaurākus noteikumus. Taču ir svarīgi saskaņot Savienības dalībvalstu tiesību aktus, lai Eiropas uzņēmumu rīcībā būtu vienādi rīki, ar kuriem novērst pārmaiņas, kas paredzamas ekonomiskajā vidē, kurā tie strādā, un lai tām sagatavotos.

Šī paša iemesla dēļ būtu vēlams paplašināt direktīvas darbības jomu, to attiecinot uz visiem Eiropas MVU, tostarp vismazākajiem pēc tajos nodarbināto cilvēku skaita, lai neviens nenonāktu neizdevīgā stāvoklī.

Anna Záborská (PPE-DE), rakstiski. – (SK) Es atbalstu šo iniciatīvu, ar ko tiek sniegts atbalsts darbiniekiem, jo darbinieku informēšana un uzklauššana ir sociālas tirgus ekonomikas svarīgas sastāvdaļas. To nedrīkst uzskatīt par šķērslī uzņēmējdarbības attīstībai. Pašreizējā situācijā, ko ietekmējusi finansiālā krīze, mums ir jāstiprina darbinieku demokrātiskās tiesības tikt iesaistītiem lēmumu pieņemšanā, jo vairāk tādēļ, ka ir paredzama uzņēmumu pārstrukturēšana un apvienošana, kā arī darbības pārcelšana.

Es uzskatu, ka darbinieku uzklauššana ir sevišķi svarīga un pamatota divās jomās: darba un privātās dzīves līdzsvars un svētdienas kā atpūtas dienas aizsardzība, kas ir Eiropas sociālā modeļa svarīgi pilāri un daļa no Eiropas kultūras mantojuma.

Es pati atbalstīju prasību par svētdienu kā brīvdienu bez jebkāda piespiedu darba, ko iesniedza rakstveida deklarācijā 0009/2009, kura pašlaik ir parakstīšanas stadijā Eiropas Parlamentā.

Jautājumam par darba un privātās dzīves līdzsvaru es nesēn pievērsos savā ziņojumā par paaudžu solidaritāti. Es citēju: „ir nepieciešams rast politiku un līdzekļus „labu darbavietu” apvienošanai ar sieviešu un vīriešu sadzīves pienākumiem, un ģimenes plānošanu, privāto dzīvi un karjeras plānus var līdzsvarot tikai tad, ja attiecīgās personas spēj brīvi pieņemt ekonomiskus un sociālus lēmumus un ja tām tiek sniegts atbalsts ar politisku un ekonomisko atbalstu Eiropas un vietējā līmenī, neradot neizdevīgu stāvokli.”

- **Ziņojums: Patrizia Toia (A6-0015/2009)**

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, es piekrītu un visnotaļ atbalstu *Toia* kundzi, kura ir izcēlusi sociālās ekonomikas lomu attiecībā uz darbavietu radīšanu, kā arī attiecībā uz sociālās, ekonomiskās un reģionālās kohēzijas stiprināšanu, veicinot aktīvu pilsonību, solidaritāti un tādu ekonomikas

redzējumu, kura pamatā ir demokrātijas vērtības, kurās pirmā vieta ir cilvēkam un ar kurām tiek atbalstīta ilgtspējīga attīstība un tehnoloģiskie jauninājumi.

Labi apzinādamies, ka sabiedrības labklājība un stabilitāte ir atkarīga no tās dažādības un ka sociālā ekonomika šajā ziņā sniedz būtisku ieguldījumu, tādējādi stiprinot Eiropas sociālo modeli un nodrošinot tās uzņēmējdarbības modeli, kas veicina stabilu un ilgstošu izaugsmi sociālajā ekonomikā, es atbalstu referentes apgalvojumu, ka sociālā ekonomika visu tās potenciālu varēs īstenot tikai tad, ja tai tiks nodrošināti labvēlīgi politiskie, tiesiskie un darbības apstākļi un priekšnosacījumi.

Ņemot vērā to, ka Komisija jau ir vairākkārt atzinusi sociālās ekonomikas koncepciju, es atkārtotā *Toia* kundzes aicinājumā Komisijai jaunajās politikas programmās veicināt sociālo ekonomiku un aizstāvēt sociālās ekonomikas jēdzienu „atšķirīga pieeja uzņēmējdarbībai”, kuras galvenais dzinējs nav peļņa, bet sociāls labums.

Šarūnas Birutis (ALDE), rakstiski. – (LT) Sociālā ekonomika palīdz īstenot ES nodarbinātības politikas četrus galvenos mērķus: uzlabot rezidentu iespējas atrast darbu, veicināt uzņēmējdarbību, jo īpaši veidojot vietējas darbavietas, uzlabot uzņēmumu un darbinieku spēju pielāgoties, jo īpaši modernizējot darba organizāciju, un stiprināt vienādu iespēju politiku, galvenokārt ar sabiedriskās politikas pasākumiem, kas palīdz panākt līdzsvaru starp darbu un ģimenes dzīvi. Sociālās ekonomikas uzņēmumi sabiedrībai var dot daudz papildu labumu, proti, iesaistīt cilvēkus Eiropas sabiedrības ekonomiskajā attīstībā, palielināt uzņēmējdarbības demokrātiju ar sabiedrības locekļu un darbinieku līdzdalību, kā arī nodrošināt sociālās atbildības un vietējo pakalpojumu sniegšanas principu piemērošanu.

Ir svarīgi sociālo ekonomiku saistīt ar sociālās kohēzijas un aktīvas pilsonības mērķiem, ņemot vērā vietējās sociālās ekonomikas raksturu un tās lomu aktīvas līdzdalības veicināšanā. Pieminētās darbības parasti palīdz stiprināt sociālās attiecības, un tās ir sevišķi svarīgas pasaulē, kurā palielinās sociālā izolācija un nošķiršana.

Proinsias De Rossa (PSE), rakstiski. – Es atbalstu šo ziņojumu, kurā Komisija tiek aicināta jaunajās politikas programmās veicināt sociālo ekonomiku un aizstāvēt sociālās ekonomikas jēdzienu „atšķirīga pieeja uzņēmējdarbībai”, kuras galvenais dzinējs nav peļņa, bet sociāls labums, un nodrošināt, ka likumdošanā tiek pietiekami ņemti vērā sociālajai ekonomikai raksturīgi elementi. Tajā Komisija un dalībvalstis tiek arī aicinātas izstrādāt tiesisku regulējumu, kurā sociālā ekonomika tiktu atzīta par trešo sektoru, kā arī paredzēt skaidrus noteikumus, lai noteiktu, kuras struktūras var likumīgi darboties kā sociālās ekonomikas uzņēmumi.

Sociālās ekonomikas uzņēmumus raksturo uzņēmējdarbības forma, kas atšķiras no kapitāluzņēmumu uzņēmējdarbības formas. Tie ir privāti un no publiskās pārvaldes neatkarīgi uzņēmumi, kas apmierina to biedru vajadzības un prasības, kā arī darbojas vispārējo interešu vārdā. Sociālo ekonomiku veido kooperatīvi, savstarpējās sabiedrības, asociācijas un fondi, kā arī citi uzņēmumi un organizācijas, ko vieno sociālās ekonomikas pamatvērtības.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Piedaloties debatēs Nodarbinātības un sociālo lietu komitejā, mēs izdarījām vairākus ieguldījumus un iesniedzām dažādus priekšlikumus ar mērķi uzlabot referentes sākotnējo nostāju. Taču mums neizdevās visos gadījumos panākt, lai mūsu viedokļi tiktu pieņemti, un rezolūcijas galīgā redakcija tādēļ nav pilnībā apmierinoša.

Tomēr mēs atzīstam sociālās ekonomikas dažādo formu svarīgo nozīmi, tās institūciju lielo dažādību un arī tās specifiskās iezīmes ar atšķirīgām vajadzībām. Tādēļ mēs aicinām tās atbalstīt. Tomēr mēs uzskatām, ka tas nedrīkst kaitēt sabiedrisko pakalpojumu kvalitātei, jo īpaši jomās, kurās arī sociālajai ekonomikai ir svarīga nozīme.

Mēs atzīstam, ka sociālā ekonomika var palīdzēt stiprināt ekonomisko un sociālo attīstību un palielināt demokrātisko līdzdalību, jo īpaši tad, ja pastāv apstākļi atbalstam un to neizmanto, lai kaitētu universāliem sabiedriskiem pakalpojumiem, kuri pieejami visai sabiedrībai. Nedrīkst aizmirst, ka sociālā ekonomika nevar aizstāt sabiedrisko pakalpojumu resursus un publisko pārvaldību, bet var būt svarīgs papildinājums.

Malcolm Harbour (PPE-DE), rakstiski. – Mani Apvienotās Karalistes konservatīvie kolēģi un es ļoti atbalstām ieguldījumu, ko Eiropas ekonomikai sniedz šīs organizācijas un uzņēmumi, kas strādā „bezpeļņas” nozarē. Konservatīvie ļoti augstu vērtē, piemēram, ieguvumus, ko sniedz kopienu sadarbība, labdarības organizāciju darbu un brīvprātīgā darba nozari kopumā un nesen pasūtīja plašu pētījumu veikšanu šajā jomā.

Tomēr šajā ziņojumā ir vairāki ieteikumi attiecībā uz jauniem Eiropas pasākumiem, ko mēs nevaram pieņemt.

Tādēļ mēs nolēmām atturēties.

Anna Ibrisagic (PPE-DE), rakstiski. – (SV) Mēs šodien balsojam pret *Toias* kundzes patstāvīgo ziņojumu (A6-0015/2009) par sociālo ekonomiku. Mēs piekrītam, ka sociālajai ekonomikai mūsdienu sabiedrībā ir svarīga nozīme, bet mēs nevaram piekrist, ka tai piemēro nevis tos pašus noteikumus, kuri attiecas uz citiem uzņēmumiem, bet atšķirīgus. Nav iespējams skaidri nošķirt dažādos uzņēmējdarbības veidus, un mēs nedomājam, ka kooperatīviem un savstarpējām sabiedrībām būtu jārada labāki apstākļi nekā maziem uzņēmumiem, piemēram, attiecībā uz iespējām saņemt finansējumu un citus palīdzības veidus.

Livia Járóka (PPE-DE), rakstiski. – (HU) Es vēlos apsveikt *Toia* kundzi par viņas ziņojumu par sociālo ekonomiku, kurā uzsvēta sociālās ekonomikas uzņēmumu svarīgā nozīme darba tirgus integrācijā, jo, pateicoties to ciešajai saiknei ar vietējām kopienām, šie uzņēmumi var sniegt lielu ieguldījumu attīstībā un sociālās kohēzijas īstenošanā. Turklāt sociālās ekonomikas dalībnieki savā darbībā var integrēt ražošanas procesus ar sociālās labklājības mērķiem, un tie var arī veicināt pašpārvaldi. Tādējādi sociālās ekonomikas jeb trešā sektora efektīva darbība ir sevišķi svarīga tad, kad runa ir par personām, kas atrodas neizdevīgākā stāvoklī. Tas ietver jautājumu par romu tautības iedzīvotāju nodarbinātību, kuri visā Eiropā saskaras ar nepieņemami augstu bezdarba līmeni.

Sociālās ekonomikas efektīvai darbībai ir nepieciešams atbilstošs tiesiskais regulējums, ar kuru tiek juridiski atzītas tās sastāvdaļas, kas var būt gan, fondi, gan kooperatīvi, gan cita veida apvienības. Ir svarīgi nodrošināt vieglāku piekļuvi kredītam, nodokļu atvieglojumus, kā arī stimulus šādām organizācijām. Būtu ieteicams apsvērt vienotu Kopienas finansējumu uzņēmumiem, kuri ir visefektīvākie sociālās kohēzijas jomā.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es nobalsoju par *Toia* kundzes ziņojumu par sociālo ekonomiku.

Es piekrītu referentes nostājai, ka sociālā ekonomika pašreizējos ekonomikas apstākļos kļūst arvien svarīgāka, jo tagad parādās daudz tādu vajadzību, ko tradicionālie uzņēmēji nevar apmierināt. Sociālajai ekonomikai katrā ziņā ir svarīga loma tādu ES mērķu īstenošanā kā nodarbinātības un sociālās kohēzijas uzlabošana un vienādu iespēju politikas stiprināšana.

Es piekrītu arī tam, ka sociālajai ekonomikai tomēr būtu jāiesaistās pastāvīgi mainīgajā tirgus attīstībā, lai varētu nākt klajā ar efektīvām stratēģijām šo mērķu sasniegšanai. To var sasniegt, izveidojot tīklus starp ieinteresētajām pusēm, kā arī ar lielāku sadarbību un pieredzes apmaiņu visos līmeņos — vietējā, valsts un starptautiskajā.

Andrzej Jan Szejna (PSE), rakstiski. – (PL) Sociālā ekonomika atbilst Eiropas sociālā modeļa pamatprincipiem. Tā galvenie aspekti un vērtības ir saistīti ar cilvēku un sociālo mērķu nostādīšanu virs kapitāla, apvienojot tās dalībnieku intereses ar vispārēju izdevīgumu un ieviešot demokrātiskas kontroles sistēmu, ko piemēro tās dalībnieki. Kopumā tā atbilst 10 % Eiropas uzņēmumu un 6 % darba tirgus.

Sociālā ekonomika, kas tiek dēvēta arī par solidaritātes ekonomiku un trešo sektoru, ir svarīgs instruments Lisabonas mērķu sasniegšanai. Tam ir ievērojams darbavietu radīšanas potenciāls, un to var efektīvi izmantot, lai sasniegtu ekonomiskās izaugsmes mērķi.

Trešajai nozarei ir vadošā loma Eiropas ekonomikā, jo tā apvieno peļņas gūšanu un solidaritāti.

Ņemot vērā finanšu krīzi, ko mēs pašlaik ar lielu satraukumu novērojam un nesekmīgi mēģinām pārvarēt, mums ir ārkārtīgi svarīgi nodrošināt finansiālo stabilitāti. Eiropieši baidās zaudēt savas darbavietas un vēlas, lai pret viņiem izturas pienācīgi. Eiropas Savienībai un dalībvalstīm ir jāreaģē uz reālām vajadzībām, jārada jaunas iespējas un jāveido jaunas cerības visu Eiropas iedzīvotāju labā.

Solidaritātes ekonomikas veicināšana ir viens no veidiem situācijas uzlabošanai.

Es atbalstu referentes nostāju. Eiropas Komisijai ir ne vien jāveicina sociālā ekonomika, bet arī reāli jārīkojas, lai izstrādātu tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru kooperatīvi, savstarpējās sabiedrības, asociācijas un fondi var darboties, kā arī jāizstrādā programma, kas paredz finansiālo atbalstu, konsultācijas un apmācību pastāvošajiem uzņēmumiem un tiem, kurus vēl izveidos.

Michel Teychenné (PSE), rakstiski. – (FR) Sociālajai ekonomikai vairāk nekā jebkad ir nepieciešams konkrēts tiesiskais regulējums, un *Toia* kundzes ziņojums ir solis pareizajā virzienā.

Eiropas Komisija ir atsaukusi divus priekšlikumus, kas bija paredzēti, lai ieviestu Eiropas savstarpējo sabiedrību un asociāciju statūtus. Laikā, kad ir skaidri redzamas kapitālisma sistēmas plaisas, ir dīvaini atsaukt priekšlikumus, ar kuriem tiek veicināti alternatīvi un efektīvi ekonomiskās organizācijas tipi.

Sociālā ekonomika, kuras pamatā ir savstarpīguma un savstarpējās atkarības principi, paredz jaunu uzņēmējdarbības prakses koncepciju, kura ir cilvēcīgāka un atšķiras no kapitālisma pieejas, proti, tikai un vienīgi peļņas gūšanas. Pēdējo gadu laikā tā ir sekmīgi attīstījusies un šodien atbilst 10 % uzņēmumu un 6 % darba vietu Eiropas Savienībā.

Komisijas attieksme varētu izraisīt nožēlu, taču varam priecāties par Parlamenta balsojumu. Aicinājums Eiropas politikas izstrādē ņemt vērā sociālās ekonomikas aspektus ir vērtējams atzinīgi, tāpat kā prasība atjaunot īpašu budžeta pozīciju.

Anna Záborská (PPE-DE), rakstiski. – (SK) Rezolūcijā par sievietēm un nabadzību Eiropas Savienībā (A6-0273/2005) es pieminēju un tagad no jauna uzsveru to, ka ir nepieciešams steidzami atbalstīt jaunas Eiropas veidošanu, kuras pamatā būtu kultūru un mentalitāšu radoša līdzāspastāvēšana un pilnīga atšķirību respektēšana. Tai jābūt tādai Eiropai, kurā atbildības pilna brīvība neaprobežotos tikai ar brīvu kapitāla kustību un kurā pilsoņi neatkarīgi no sava sociālā stāvokļa apvieno savas spējas. Tādai Eiropai, kurā tiek izmantots radošums un kurā katra pilsoņa cieņa tiek aizsargāta kopējo mērķu labā. Es pieminēju arī jaunās nabadzības un sociālās atstumšanas formas, kurām jāveicina radoša pieeja no to personu puses, kuras tā skārusi.

Toiā kundzes ziņojumā tiek atbalstīta šī pieeja. Es to vērtēju atzinīgi un nobalsoju par ziņojumu.

Tā kā sociālās tirgus ekonomikas vērtības parasti atbilst ES universālajiem mērķiem attiecībā uz sociālo iekļaušanu, tām būtu jāietver nodarbinātības, speciālistu apmācības un reintegrācijas iekļaušana darba tirgū. Sociālā ekonomika ir pierādījusi, ka tā spēj būtiski uzlabot mazāk aizsargātu cilvēku stāvokli. Var minēt, piemēram, mikroaizdevumu uzņēmumus, ko ieviesa Nobela prēmijas laureāts *Muhammad Junus*, kurš uzlaboja sieviešu stāvokli un palielināja viņu ietekmi, dodot tām iespēju uzlabot savu finansiālo un ģimenes stāvokli. Sociālie jauninājumi sniedz atbalstu cilvēkiem ar invaliditāti, ļaujot rast piemērotus risinājumus viņu sociālajām problēmām un nodrošinot darba un privātās dzīves līdzsvaru, vienādas iespējas vīriešiem un sievietēm, ģimenes dzīves kvalitāti un iespēju rūpēties par bērniem, vecākiem cilvēkiem un invalīdiem.

- Ziņojums: *Evangelia Tzampazi* (A6-0034/2009)

Liam Aylward (UEN), rakstiski. – Garīgās slimības skar ārkārtīgi lielu skaitu cilvēku, proti, vienu no četriem. Joprojām pastāv aizspriedumi un diskriminācija pret cilvēkiem, kas cieš no garīgām slimībām. Ir paredzams, ka 2020. gadā depresija būs visbiežāk sastopamais slimību cēlonis pasaules attīstītajās valstīs. Pašlaik Eiropas Savienībā no pašnāvības katru gadu mirst apmēram 58 000 pilsoņu — vairāk nekā ceļu satiksmes negadījumos vai slepkavību dēļ.

Tādēļ ir svarīgi īstenot informācijas kampaņas skolās, kas kalpotu par platformu visām pārējām dzīves jomām. Mums kā likumdevējiem un sociālajiem darbiniekiem, kam ir pienākumi savās kopienās, ir jāpievērš uzmanība agrīnai diagnosticēšanai un agrīnai pasākumu veikšanai, lai apkarotu stigmatu.

Pētījumos, kas ir svarīgi mūsu dienestiem, mēs esam noskaidrojuši, ka garīgā veselība tiek ļoti ietekmēta mūža pirmajos piecos gados. Tādēļ bērnu garīgās veselības veicināšana ir ieguldījums nākotnē.

Jau tagad ir īstenoti sekmīgi ES projekti, risinot tādas problēmas kā māšu pēcdzemdību depresija, uzlabojot vecāku prasmes, rīkojot medmāsu mājas vizītes, lai palīdzētu topošajiem un jaunajiem vecākiem, un nodrošinot resursus skolām. Pētījumi liecina, ka resursu nodrošināšana skolām mūsu jaunajiem skolēniem var uzlabot bērnu attīstību un samazināt iebiedēšanu, uztraukumu un depresīvus simptomus.

Charlotte Cederschiöld, Gunnar Hökmark un Anna Ibrisagic (PPE-DE), rakstiski. – (SV) Mēs, zviedru konservatīvie, šodien balsojam par *Tzampazi* kundzes sagatavoto patstāvīgo ziņojumu (A6-0034/2009) par garīgo veselību. Mēs respektējam dalībvalstu lēmumu noslēgt ziņojumā minēto Eiropas pakto par garīgo veselību un labklājību. Mēs uzskatām, ka tas ir tikai dabīgi, ka dalībvalstīm ir patstāvīgi jāsadarbojas un jāmainās ar pieredzi šajā jomā.

Tomēr mēs esam pret to ziņojuma daļu, kurā tiek aicināts izstrādāt Eiropas pamatnostādnes par garīgo slimību atainošanu plašsaziņas līdzekļos. Mēs nepiekrītam viedoklim, ka tas būtu jādara Eiropas līmenī, bet dodam priekšroku plašsaziņas līdzekļu brīvības un neatkarības saglabāšanai.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Ierosinātā garīgās veselības sistēmas pārstrukturēšana kalpo kapitāla, kapitālisma pārstrukturēšanas un veselības aizsardzības komercializācijas interesēm, nevis pacientu interesēm. Lielākā daļa veselības pakalpojumu vai vismaz tie, kas rada peļņu kapitālam, saskaņā ar Lisabonas stratēģiju tiek privatizēti.

Ļoti liels garīgo slimību pacientu skaits psihiatriskajās slimnīcās un citās labklājības iestādēs saskaras ar nožēlojamiem un pilnībā pazemojošiem dzīves apstākļiem, un pastāv būtiski trūkumi primārās un sekundārās aprūpes līmenī.

NVO, sponsoru un citu „filantropu”, kas nav privātais kapitāls, iesaistīšanās veselības aprūpes nozarē kalpo par alibi un vienlaikus arī tiltu pakalpojumu pilnīgai privatizācijai.

Papildus garīgo slimību pacientiem cietušie privātajā vai tā sauktajā „sociālajā” infrastruktūrā ir darba ņēmēji, kuru darba tiesības tiek pārkāptas un kuri strādā pagaidu darbu pakļauti pastāvīgiem atļaušanas draudiem.

Mēs atbalstām to, ka tiek atcelta necilvēcīgā patversmju tipa psihiatriskā aprūpe, ko izmanto buržuāziskās valdības, ka tiek izveidots integrēts garīgās veselības pakalpojumu tīkls, kas pieder vienotai, publiskai un bezmaksas veselības un labklājības sistēmai, un ka tiek izskaustas visas komerciālās darbības, kas neatbilst pacientu, kā arī viņu ģimeņu un visu pārējo cilvēku reālajām vajadzībām.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šī ziņojuma mērķis ir pievērst uzmanību garīgajai veselībai, kas, kā norāda referente, ietekmē mūsu ikdienas dzīvi un ir viens no faktoriem, kurš veicina labklājību un sociālo taisnīgumu. No otras puses, garīgās slimības mazina cilvēku un viņu ģimeņu dzīves kvalitāti un rada sekas veselības, ekonomikas, izglītības, sociālās drošības, krimināltiesību un juridiskajā jomā.

Pašlaik arvien vairāk nostiprinās priekšstats par to, ka nevar būt veselības bez garīgās veselības. Mums ir jāņem vērā daži skaitļi, kas minēti ziņojumā, proti:

- viens no četriem cilvēkiem vismaz reizi dzīvē piedzīvos kaut kādas garīgās veselības problēmas;
- depresija ir viena no visbiežāk sastopamajām problēmām, kas ietekmē sesto daļu sieviešu Eiropā, un tiek lēsts, ka 2020. gadā tā būs visizplatītākā slimība attīstītajās pasaules valstīs un otrais izplatītākais invaliditātes cēlonis;
- ES ik gadu tiek izdarīts apmēram 59 000 pašnāvību, no kurām 90 % ir saistāmas ar garīgām saslimšanām;
- iespēja, ka ar garīgās veselības problēmām sastapsies neaizsargātas grupas, piemēram, bezdarbnieki, imigranti, cilvēki ar invaliditāti, no vardarbības cietušie un psihoaktīvo vielu lietotāji, ir lielāka nekā citām sabiedrības grupām.

Saskaņota pieeja problēmām, ko rada garīgā veselība, ir ļoti svarīga, un tai jāpievēršas tikpat nopietni kā fiziskajai veselībai.

Françoise Grossetête (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es nobalsoju par ziņojumu par garīgo veselību, kura mērķis ir nodrošināt, lai šī problēma paliek viena no Eiropas Savienības politiskajām prioritātēm veselības jomā.

Ziņojumā tiek aicināts veikt pasākumus, lai novērstu depresiju un pašnāvības, veicinātu garīgo veselību starp jauniešiem un izglītības sistēmā, kā arī darbavietās un starp gados vecākiem cilvēkiem. Tajā tiek uzsvērta arī nepieciešamība apkarot stigmatizāciju un sociālo atstumtību. Dokumentā Komisija tiek arī aicināta ierosināt kopējus indikatorus, lai uzlabotu datu salīdzināmību un sekmētu apmaiņu ar labas prakses piemēriem un dalībvalstu sadarbību un tādējādi uzlabotu garīgo veselību.

Visbeidzot, mani iepriecina tas, ka ziņojumā tiek skaidri nošķirtas neirodeģeneratīvas saslimšanas, piemēram, Alcheimera slimība, un garīgās slimības. Alcheimera slimība tiešām ir ļoti īpaša veida slimība, ko nevar ārstēt tādā pašā veidā kā garīgās slimības.

Ian Hughton (Verts/ALE), rakstiski. – Tzampazi kundzes ziņojums attiecas uz svarīgu veselības problēmu. Tā kā ceturtdaļa cilvēku kādā dzīves posmā piedzīvo nopietnu garīgās veselības problēmu, tad gandrīz visiem no mums vai nu nāksies pašiem piedzīvot garīgās veselības problēmu, vai arī atrasties līdzās kādam, kam tas notiek. Diemžēl garīgās slimības joprojām ir saistītas ar stigmām, un ir katrā ziņā nepieciešams, lai dalībvalstis sadarbotos šīs stigmatas izskaušanā un veiktu pasākumus taisnīgas un vienlīdzīgas attieksmes nodrošināšanai.

Adrian Manole (PPE-DE), rakstiski. – PVO statistika liecina, ka pašlaik apmēram 450 miljoni cilvēku saskaras ar kādu garīgu, uzvedības vai psiholoģisku problēmu un tas atbilst 12 % pasaules iedzīvotāju.

Tiek arī teikts, ka 2010. gadā depresija būs kļuvusi par visbiežāk sastopamo slimību mūsdienu sabiedrībā.

Piemēram, Rumānijā tikai vienā slimnīcā, proti klīniskajā psihiatriskajā slimnīcā „Dr Alexandru Obregia”, 2008. gadā tika reģistrēti 22 000 pacienti, kas lielākajā daļā gadījumu slimoja ar depresiju un šizofrēniju.

Iespēja, ka ar depresiju saskarsies neaizsargātas un marginalizētas sabiedrības grupas, piemēram, bezdarbnieki un imigranti, kā arī cilvēki ar invaliditāti un no vardarbības cietušie, pašreizējās ekonomiskās krīzes apstākļos ir lielāka nekā citām sabiedrības grupām.

Visas valstis saskaras ar to, ka trūkst tādu medicīnas darbinieku, kuri būtu specializējušies garīgo slimību pacientu ārstēšanā. Vidējais skaits nabadzīgās valstīs ir 0,05 psihiatri uz 100 000 iedzīvotājiem. Ļoti daudzās valstīs šo problēmu pastiprina medicīnas speciālistu migrācija. Es domāju, ka mums cilvēku garīgās veselības problēmai pirmkārt jāpievēršas daudz ciešāk un ka visām dalībvalstīm būs jāizstrādā kopīgas programmas, lai ar visiem iespējamajiem līdzekļiem ierobežotu šīs problēmas izplatīšanos.

David Martin (PSE), rakstiski. – Es atbalstu šo ziņojumu, kurā dalībvalstis tiek aicinātas izstrādāt informētības palielināšanas kampaņas, apkarot stigmā un sociālo atstumtību un uzlabot tiesību aktus garīgās veselības jomā. Ceturtā daļa cilvēku vismaz reizi dzīvē piedzīvos garīgās veselības problēmas, taču ar garīgajām slimībām joprojām ir saistīta stigmā. Šajā ziņojumā tiek kodificēti galveni politikas principi, vērtības un mērķi garīgās veselības politikai, kas nepieciešama visā Eiropā, lai veicinātu labāku izpratni.

Mairead McGuinness (PPE-DE), rakstiski. – Es nobalsoju par šo ziņojumu, un mani sevišķi uztrauc tas, ka pašreizējā ekonomiskā krīze rada spiedienu pret indivīdiem un ģimenēm un varētu izraisīt garīgās veselības problēmu pieaugumu.

Viens no četriem cilvēkiem vismaz reizi dzīvē piedzīvos kaut kādas garīgās veselības problēmas.

Depresija ir viens no visizplatītākajiem traucējumiem, kas skar katru sesto sievieti Eiropā. Tiek lēsts, ka 2020. gadā depresija būs kļuvusi par visbiežāk sastopamo slimību mūsdienu sabiedrībā. ES ik gadu tiek izdarīts apmēram 59 000 pašnāvību, no kurām 90 % ir saistāmas ar garīgām saslimšanām.

Mums ir jāpievēršas garīgās veselības problēmām tikpat lielā mērā kā fiziskajai veselībai.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es atzinīgi vērtēju Tzampazi kundzes ziņojumu par garīgo veselību.

Es piekritu referentei, ka ir svarīgi atzīt to, ka garīgā un fiziskā veselība ir vienlīdz svarīgi faktori, kas ietekmē dzīves kvalitāti. Rūpēm par garīgo veselību ir jāattiecas uz jauniešiem, pieaugušajiem un gados vecākiem cilvēkiem, īpašu uzmanību pievēršot pēdējiem, kas pakļauti lielākam deģeneratīvo slimību riskam, un sievietēm, ko ietekmē depresija.

Lai nodrošinātu, ka attiecīgie mērķi tiek sasniegti, mums ir jo īpaši jāveic pasākumi, lai apkarotu sociālo atstumtību un marginalizāciju, kas var veicināt garīgās veselības problēmas, paralēli pasākumiem, lai stiprinātu garīgo veselību darbavietās, kur cilvēki ir pakļauti dažāda veida spiedienam un stresa situācijām, kas var izraisīt arī garīgās veselības problēmas.

Anna Záborská (PPE-DE), rakstiski. – (SK) Es atzinīgi vērtēju šīs rezolūcijas rezultātu. Grupā par aprūpes darbiniekiem mēs esam bieži apsprieduši ES iespējas piedalīties šajā politikā, vienlaikus respektējot subsidiaritātes un dalībvalstu lēmumu prioritātes principus. Es atbalstu aicinājumu īstenot sadarbību starp Eiropas iestādēm valstu, reģionālā un vietējā līmenī, kā arī starp sociālajiem partneriem garīgās veselības atbalsta piecās prioritārajās jomās. Cilvēki ir jāaizsargā pret stigmatizāciju un sociālo atstumtību neatkarīgi no vecuma, dzimuma, etniskās izcelsmes un sociālekonomiskās grupas. Viņu cilvēka cieņa ir galvenā prioritāte, un šī iemesla dēļ cilvēkiem ar garīgās veselības problēmām, viņu ģimenēm un tiem, kas viņus aprūpē, jānodrošina vairāk palīdzības un atbilstoša terapija.

Garīgā veselība ir atkarīga no vairākiem faktoriem, un šī iemesla dēļ es savā ziņojumā par paaudžu solidaritāti uzsvēru izglītošanas uzdevumu, kas vecākiem jāīsteno attiecībā uz turpmākajām paaudzēm. Es iekļāvu arī palīdzību gados vecākiem cilvēkiem vai ģimenes locekļiem ar invaliditāti un to sieviešu un vīriešu neaizstājamo lomu, kuri nodrošina aprūpi, kas nepieciešama kopīgo interešu veicināšanai. Tas būtu jāatzīst arī nozaru politikā. Sievietēm un vīriešiem, kuri brīvprātīgi nolemj rūpēties par slimiem ģimenes locekļiem, ir jāsaņem finansiāla kompensācija. Karjeras pamešanai, lai rūpētos par radniekiem ar garīgās veselības problēmām, nedrīkstētu būt negatīvas ietekmes uz karjeru vai uz savas ģimenes finansiālo vajadzību nodrošināšanu.

Es aicinu dalībvalstis atbalstīt sistēmas atvaļinājumu izmantošanai, kas nodrošinās risinājumu arī šādiem gadījumiem.

- Ziņojums: András Gyürk (A6-0030/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), rakstiski. – (LT) Efektīvai enerģijas izmantošanai ir jābūt vienam no jaunveidojamās ES enerģētikas politikas stūrakmeņiem. Palielinot enerģijas izmantošanas efektivitāti Eiropā, mēs nodrošinātu lielāku energoapgādes drošību. Tā kā netiek veikti būtiski pasākumi, Eiropas atkarība no importētas enerģijas (pašlaik tiek importēti apmēram 50 % no mūsu enerģijas) nākamo 20–30 gadu laikā var sasniegt 70 % un dažas dalībvalstis var nonākt vēl lielākā atkarībā. Enerģijas pārdomātāka izmantošana samazinātu vides piesārņojumu. Efektīvāka enerģijas izmantošana ir viens no visefektīvākajiem veidiem, kā samazināt gāzu emisijas, kas rada siltumnīcas efektu, un kā nodrošināt, lai tiktu īstenoti ES klimata politikas plāni. Turklāt pasākumiem šajā jomā ir liela ietekme uz Eiropas rūpniecības konkurētspēju un iespēju sasniegt Lisabonas stratēģijas mērķus. Efektīvāka enerģijas izmantošana varētu samazināt nastu, kas gulstas uz mazāk aizsargātiem patērētājiem, un palīdzētu izskaust enerģijas nabadzību.

Carlos Coelho (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Energoefektivitātei ir liela nozīme, ja ES vēlas samazināt savus izdevumus par enerģiju. Tā ir vērtīgs instruments, kas var palīdzēt samazināt mūsu atkarību no naftas.

Ikvienu nācija var daudz iegūt, daloties ar katras dalībvalsts pieredzi šajā jomā, salīdzinot metodoloģijas un stratēģijas, kurām tomēr pienācīgi jāatbilst katra reģiona kontekstam.

Runājot par Portugāli, man jāizsaka nožēla, ka veiktie pasākumi nav tikuši īstenoti saskaņā ar konsekventu un vispusīgu rīcības plānu, kas likumā paredzētajā termiņā iesniegts Komisijai. Tas nozīmē, ka mana valsts ir viena no tām dažām valstīm, kas to nav izdarījušas, un tā tādēļ nevar izmantot iespējas, ko sniedz dalīšanās ar risinājumiem.

Pirmais valstu rīcības plānu novērtējums ir atskaites punkts dialogam Eiropas Savienībā un noderīgs rīks, kas energoefektivitātes principu dalībvalstīm ļauj pārvērst pragmatiskos pasākumus, kuri līdz 2020. gadam sniegs iecerētos rezultātus.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Vairākas dalībvalstis ir izstrādājušas rīcības plānus, taču pastāv problēmas attiecībā uz energoefektivitātes mērķu noteikšanu. Tādēļ priekšlikums uzsvērt tādu pasākumu efektīvu īstenošanu, kuri vērsti uz energoefektivitāti, tostarp labas prakses piemēru un sinerģijas attīstību un gala lietotāju plašāku informēšanu un konsultēšanu, šķiet atbilstošs. Tomēr nedrīkst aizmirst par atbalstu, kas jāsniedz tiem, kam ir lielākas finansiālās grūtības.

Šķiet arī, ka saistībā ar rīcības plānu pārskatīšanu 2009. gadā ir sīki jāpārbauda tas, cik lielā mērā šie plāni aptver visas taupīšanas iespējas energoefektivitātes jomā, neapšaubot katras dalībvalsts suverenitāti. Šāda analīze jāizmanto, lai uzraudzītu grūtības un vajadzības gadījumā veiktu atbilstošus atbalsta pasākumus, kas paredzēti, lai sasniegtu ierosināto energoefektivitātes mērķi.

Šķiet svarīgi arī atbalstīt noteikumus, kas pastiprina publiskā sektora paraugu un ar ko tiek atzīts, ka ēku energoefektivitātes palielināšanai ir milzīgs potenciāls attiecībā uz siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanu un cīņu pret klimata pārmaiņām gan tādā ziņā kā pielāgošanās klimata pārmaiņām, gan attiecībā uz to cēloņu novēršanu.

David Martin (PSE), rakstiski. – Eiropas Savienība neefektivitātes dēļ izšķiež vairāk nekā 20 % no savas enerģijas, kas atbilst 400 miljoniem naftas ekvivalenta tonnu mazāk enerģijas un ļautu arī ievērojami samazināt emisijas. Es atbalstu šo ziņojumu, jo tajā ir uzsvērta nepieciešamība palielināt energoefektivitāti. Ziņojumā tiek izvirzīts mērķis līdz 2016. gadam ietaupīt 9 % no zaudētās enerģijas.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es nobalsoju par Gyürk kunga ziņojumu par valstu energoefektivitātes rīcības plānu īstenošanas uzraudzību.

Eiropas energoapgādes problēma tagad ir vispārēji atzīta, un tā ir cieši saistīta ar energoefektivitāti. Eiropas Savienībā izšķiestā enerģija ir greznība, ko mēs nevaram atļauties, un mums šī problēma ir jārisina pēc iespējas ātrāk, lai nākotnē nebūtu jācieš no vēl sliktākām sekām.

Es piekrītu, ka pašreizējie valstu rīcības plāni ir īstenoti tikai daļēji, un tas nozīmē, ka arī rezultāti ir bijuši dažādi. Es tādēļ uzskatu, ka ir nepieciešamas stingrākas saistības gan no publiskā, gan privātā sektora puses, kā arī no atsevišķu pilsoņu puses.

Ņemot vērā MVU lielo nozīmi Eiropā, ir svarīgi tos iesaistīt rīcības plānos — tā kā tos vairāk ietekmē pieaugošās enerģijas cenas, tie arī gūtu vairāk labuma no lielākas energoefektivitātes un to ieguldījums būtiski veicinātu vispārējo mērķu sasniegšanu.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE) rakstiski. – (PL) Enerģijas patēriņa racionalizācija ir ārkārtīgi svarīga darbība. Sabiedrībai ir jāzina, ka tas ir visekonomiskākais veids, kādā cīnīties pret klimata pārmaiņām. Taču labumu gūs ne tikai vide. Jo labāk mēs izmantosim pieejamo enerģiju, jo mazāk enerģijas mums būs vajadzīgs, un tādējādi mēs būsīm mazāk atkarīgi no importētās enerģijas. Pašreizējā situācijā, kad enerģiju izmanto kā politisku instrumentu, šo apstākli nevar novērtēt par zemu.

Mēs enerģiju izmantojam arvien racionālāk. Šīs politikas sekas var izteikt konkrētos skaitļos. Kopš 1990. gada enerģijas ražošana ES ir palielinājusies par 40 % un ienākumi *per capita* par 1/3, bet pieprasījums pēc enerģijas ir pieaudzis tikai par 11 %. Tādējādi enerģijas racionālāka izmantošana ir veicinājusi ekonomikas izaugsmi visās dalībvalstīs.

Energoefektivitātei un pasākumiem enerģijas taupīšanai ir jābūt svarīgiem soļiem attiecībā gan uz pieprasījuma ierobežošanu, gan uz sadedzinātās degvielas apjoma samazināšanu.

Siltumnīcefekta gāze emisiju samazināšana, plašāka „zaļās” enerģijas izmantošana un ekonomiskāka enerģijas izmantošana — tas viss sniegs iespējas samazināt apjomu, kādā mēs esam atkarīgi no importētas gāzes un naftas. Eiropas ekonomikā ir jāklūst mazāk neaizsargātai pret enerģijas cenu svārstībām un inflāciju, kā arī pret risku, kas saistīts ar šo resursu ģeopolitisko atrašanās vietu.

- Ziņojums: **Miguel Ramos (A6-0016/2009)**

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström un Åsa Westlund (PSE), rakstiski. – (SV) Mēs, zviedru sociāldemokrāti, nolēmām atturēties. Protams, mēs neesam pret pētījumiem un plašākām zināšanām par zivsaimniecību un ar to saistītajām nozarēm. Tomēr mēs pirmkārt uzskatām, ka attiecībā uz zivsaimniecības politiku Eiropas Savienībai savi vārdi ir jāpārvērš konkrētā rīcībā. Eiropas Savienībai ir steidzami jārikojas, lai izbeigtu problēmas, kas saistītas ar pārmērīgi lielo nozveju un apdraudētajiem krājumiem. Tam jābūt kopējās zivsaimniecības politikas sākumpunktam un galvenajam aspektam.

John Attard-Montalto (PSE), rakstiski. – Nav iespējams par zemu novērtēt to, cik svarīgi ir pievērst īpašu uzmanību zivsaimniecības un akvakultūras konkrētajām problēmām. Tas ir acīmredzami, ja ņem vērā šīs nozares ekonomisko, sociālo un politisko nozīmi Eiropas Savienībā. Manā valstī, Maltā, gan zvejniecībai, gan akvakultūrai tiek pievērsta īpaša uzmanība.

Es pilnībā piekrītu Zivsaimniecības komitejas ieteikumam, ka jūras zinātniskās pētniecības jomā priekšroka dodama ne vien pētniecībai, kuras mērķis ir noskaidrot zivju krājumu stāvokli, bet arī tirdzniecības, ekonomiskiem un sociāliem aspektiem, kuri nosaka zvejas pārvaldību, jo tie visi ir ļoti svarīgi. Mums ir jānodrošina, lai zvejniecības un akvakultūras jomā priekšroka tiktu dota lietīšķiem pētījumiem.

Diemžēl īstermiņā starp zvejnieku un zinātnieku interesēm pastāv skaidrs konflikts. Ilgtermiņā mērķi būs vienotāki.

Pētījumi ir jāveic saistībā ar izsīkstošajiem krājumiem. Tas var novest pie veselu sugu izzušanas. Tādēļ ir svarīgi šajā nozarē panākt vispusīgu sadarbību starp zinātniekiem, zvejniekiem un akvakultūras uzņēmējiem.

Charlotte Cederschiöld, Gunnar Hökmark un Anna Ibrisagic (PPE-DE), rakstiski. – (SV) Mēs, zviedru konservatīvie, šodien balsojam par *Miguel Ramos* kundzes sagatavoto patstāvīgo ziņojumu (A6-0034/2009) par lietīšķiem pētījumiem kopējās zivsaimniecības politikas jomā. Mēs piekrītam šī ziņojuma pamatdomai, ka zivsaimniecības politikai ir nepieciešama zinātniska bāze un ka vienprātība starp zvejniekiem un pētniekiem ir bāze politikai, kura vērsta uz ilgtspējību.

Tomēr mēs uzskatām, ka Septītajai pamatprogrammai ar visām tās prioritātēm un ierobežojumiem ir jāpaliek savā vietā.

Lena Ek (ALDE), rakstiski. – (SV) Es nolēmu balsot par *Miguel Ramos* ziņojumu par lietīšķiem pētījumiem kopējās zivsaimniecības politikas jomā.

Ir svarīgi atbalstīt lielākus ieguldījumus pētījumos par zivsaimniecības politikas ietekmi uz zivju krājumiem, ekosistēmām un bioloģisko daudzveidību. Man tādēļ ir ļoti kritiska attieksme pret noteiktām ES zivsaimniecības politikas daļām. Taču *Miguel Ramos* uzsver, ka ir svarīgi, lai politisko lēmumu pamatā būtu zinātne un ilgtermiņa ilgtspēja, nevis galvenokārt zvejniecības nozares īstermiņa interesēm, un es to uzskatu par pozitīvi vērtējamu apstākli.

Tomēr man ir kritiska nostāja attiecībā pret ziņojuma iespējamām interpretācijām, kas varētu novest pie tā, ka vairāk naudas tiktu tērēts finansiāla atbalsta sniegšanai Eiropas zvejniecības nozarei un šīs nozares statusa paaugstināšanai. Visos pētījumos zivsaimniecības nozarē ir jāņem vērā konkrēta vides perspektīva.

Duarte Freitas (PPE-DE), rakstiski. – (PT) 2006. gada decembrī Eiropas Parlaments un Padome pieņēma svarīgu lēmumu par Eiropas Kopienas septīto pamatprogrammu pētniecībai, tehnoloģiju attīstībai un demonstrējumu pasākumiem (2007. līdz 2013. gads). Es atzinīgi vērtēju to, ka tolaik norādīju, ka ir ļoti svarīgi nodrošināt lielāku un labāku tehnoloģisko attīstību zvejniecības un akvakultūras jomā.

Es tādēļ uzskatu, ka šis patstāvīgais ziņojums ir savlaicīgs un ārkārtīgi svarīgs attiecībā uz kopējās zivsaimniecības politikas (KZP) jaunās reformas mērķu sasniegšanu.

KZP ir viena no tām Kopienas politikām, kura ir visvairāk atkarīga no zinātniskiem pētījumiem, ko saskaņā ar KZP veikto pasākumu uzticamības pamatā ir augstas kvalitātes zinātniskie atzinumi.

Turklāt kuģu, zvejas rīku un līdzekļu tehnoloģiskā attīstība var nodrošināt nozares ilgtspējīgu attīstību nākotnē, tādējādi labāk aizsargājot vidi un nodrošinot flotēm lielāku konkurētspēju.

Es nobalsoju par šo ziņojumu.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Zinātniski pētījumi zivsaimniecības jomā ir svarīgi, lai nodrošinātu atbilstošu zivsaimniecības pārvaldības politiku, kurā jāņem vērā sociālie, vides un ekonomiskie aspekti, kas raksturīgi šai darbībai, kura ir svarīgs pārtikas avots.

Pētījumos ir ne vien jānovērtē zivju krājumu stāvoklis un jāveido modeļi, kas ļauj paredzēt to izmaiņas, bet ir arī jāpalīdz uzlabot zvejas rīki, kuģi, darba un drošības apstākļi zvejniekiem, kā arī novērtēt ietekmi, kas dažādajām zvejniecības pārvaldības sistēmām un instrumentiem ir uz zvejniecības kopienu nodarbinātību un ienākumiem.

Tomēr, lai zinātniskie pētījumi zivsaimniecības jomā sasniegtu izvirzītos mērķus un apmierinātu norādītās vajadzības, ir svarīgi, lai ES un ikviena dalībvalsts nodrošinātu nepieciešamos resursus, tostarp arī finansējumu. Tādēļ mēs atbalstam ieteikumus, kas šajā ziņā iekļauti ziņojumā.

Tomēr mēs uzskatām, ka zinātnisko pētījumu attīstībai ir katrā ziņā nepieciešams, lai tiktu atzīta iesaistīto cilvēkresursu vērtība. Tas nozīmē nodrošināt šo darbinieku tiesības attiecībā uz darba līgumiem, apkarojot nedrošās nodarbinātības attiecības, ar kurām saskaras daudzi no šiem pētniekiem, attiecībā uz taisnīgu samaksu un piekļuvi sociālās drošības sistēmām papildus daudzām citām darba tiesībām, ko var izmantot darba ņēmēji.

Ian Hudghton (Verts/ALE), rakstiski. – Es nobalsoju par *Miguel* kundzes ziņojumu par pētījumiem zivsaimniecības jomā. Es esmu pret kopīgo zivsaimniecības politiku un uzskatu, ka zvejniecības pārvaldībai jābūt Eiropas jūras nāciju kompetencē, kuras strādātu, sadarbojoties viena ar otru. Šai sadarbībai būtu nepieciešami kopīgi pasākumi zinātnes un pētījumu jomā, un tā ir joma, kurā ES var sniegt pievienoto vērtību.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es nobalsoju par *Miguel* Ramos kundzes ziņojumu par lietišķiem pētījumiem kopējās zivsaimniecības politikas jomā.

Dabas resursu pārdomāta un atbildīga izmantošana kļūst arvien svarīgāka, ņemot vērā šo resursu acīmredzamo un nepieņemamo samazināšanos gadu laikā gan kvalitatīvā, gan kvantitatīvā ziņā.

Tādēļ attiecībā uz jūras vidi ir svarīgi domāt par tās aizsardzību un ievērot tādu pieeju, kuras pamatā būtu ekosistēmu rūpīgs novērtējums, vispusīgā veidā ņemot vērā visas darbības, kas attiecas uz Eiropas jūrām. Ir skaidrs, ka šāda veida pieeja var pozitīvi ietekmēt gan ekonomikas, gan sabiedrības līdzsvarotu attīstību, kā arī sistēmas vispārējo konkurētspēju vidējā un ilgākā laikā.

Es tādēļ uzskatu, ka ir svarīgi, lai lietišķie pētījumi zivsaimniecības jomā saņemtu vairāk finansējuma, tostarp finansējumu no septītās pētniecības pamatprogrammas, kā agrāk bija noteikts iepriekšējās pamatprogrammās. Mums ir jāveicina pētniecības centru tīkla izveide, kas varētu dalīties ar specializētu infrastruktūru un nodrošināt lietderīgas informācijas un datu apmaiņu.

Olle Schmidt (ALDE), rakstiski. – (SV) Mēs nolēmām balsot par *Miguel* Ramos ziņojumu par lietišķiem pētījumiem kopējās zivsaimniecības politikas jomā.

Ir svarīgi atbalstīt lielākus ieguldījumus pētījumos par zivsaimniecības politikas ietekmi uz zivju krājumiem, ekosistēmām un bioloģisko daudzveidību. Vides apsvērumu dēļ mums ir ārkārtīgi kritiska attieksme pret noteiktām ES zivsaimniecības politikas daļām. Taču *Migueloz Ramos* uzsver, ka ir svarīgi, lai politisko lēmumu pamatā būtu zinātne un ilgtermiņa ilgtspēja, nevis galvenokārt zvejniecības nozares īstermiņa interesēm, un mēs to uzskatām par pozitīvi vērtējamu apstākli.

Tomēr mums ir kritiska nostāja attiecībā pret ziņojuma iespējamām interpretācijām, kas varētu novest pie tā, ka vairāk naudas tiktu tērēts finansiāla atbalsta sniegšanai Eiropas zvejniecības nozarei un šīs nozares statusa paaugstināšanai. Visos pētījumos zivsaimniecības nozarē, kam tiek piešķirti papildu līdzekļi, ir jāņem vērā konkrēta vides perspektīva.

- Ziņojums: Charlotte Cederschiöld (A6-0029/2009)

Bairbre de Brún (GUE/NGL), rakstiski. – es nobalsoju par *Cederschiöld* kundzes ziņojumu, jo uzskatu, ka Eiropas pilsoņu iespējas strādāt un dzīvot citā dalībvalstī ir svarīgas tiesības. Es atbalstu ziņojumā pausto ieceri atvieglot darbinieku mobilitāti un garantēt patērētāju drošību.

Tomēr ir daži *Cederschiöld* kundzes ziņojuma aspekti, ko es pilnībā neatbalstu, piemēram, formulējumus, kas attiecas uz šķēršļu likvidēšanu personu un pakalpojumu brīvai aprītei, ko varētu interpretēt kā izteikumu pret kolektīviem līgumiem darba tirgū. Attiecībā uz veselības aprūpes darbinieku iekļaušanu nolīgumā es saskatu risku, ka varētu tikt atcelts veselības aprūpes nozares tiesiskais regulējums.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), rakstiski. – (PL) Viena no ES iekšējā tirgus pamatbrīvībām ir pārvietošanās brīvība, kas ļauj mums ne tikai brīvi ceļot tās robežās, bet arī stāties darbā. Pastāvīgi pieaug to cilvēku skaits, kuri izmanto šo iespēju, un vislabāk to raksturo jaunu dalībvalstu, arī Polijas, darba ņēmēju mobilitāte pēdējos gados. Pašlaik aptuveni 2 % ES iedzīvotāju dzīvo un strādā dalībvalstīs, kas nav viņu izcelsmes valstis.

Neraugoties uz to, ka ir likvidēti šķēršļi tālākai kopēja iekšējā tirgus attīstībai, viens no galvenajiem traucēkļiem, ar ko saskaras daudzi darba meklētāji dažādās dalībvalstīs, ir bailes, ka netiks atzītas citā dalībvalstī iegūtās kvalifikācijas. Šīs bažas ir veicinājis šodienas ziņojums, kas aicina radīt Eiropas profesionālo karti pakalpojumu sniedzējiem. Šādas kartes ieviešana varētu veicināt dažādu profesiju pārstāvju mobilitāti, vienlaikus piedāvājot darba devējiem pārlicību par kartes īpašnieka kvalifikāciju un paaugstinot ne tikai kvalifikāciju pārredzamību, bet arī to atzīšanu un salīdzināmību.

Tādēļ man ir prieks, ka Eiropas Parlaments ir pieņēmis ziņojumu, kas noteikti pozitīvi ietekmēs nākotnes debātes par Eiropas profesionālās kartes radīšanu.

Jens Holm un Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), rakstiski. – Eiropas pilsoņu spēja strādāt un dzīvot citās dalībvalstīs ir svarīgas tiesības, un es atbalstu nodomus atvieglot profesionāļu mobilitāti un garantēt patērētāju drošību. Tomēr *C. Cederschiöld* ziņojumā ir aspekti, kurus es pilnībā neatbalstu, piemēram, formulējumi attiecībā uz šķēršļu novēršanu personu un pakalpojumu brīvai aprītei, ko varētu interpretēt kā paziņojumu pret koplīgumiem darba tirgū. Attiecībā uz veselības aprūpes profesionāļu iekļaušanu nolīgumā es saskatu veselības aprūpes nozares regulējumu samazināšanās risku. Tāpēc es atturējos galīgajā balsojumā par šo ziņojumu.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL), rakstiski. – Eiropas pilsoņu spēja strādāt un dzīvot citās dalībvalstīs ir svarīgas tiesības, un es atbalstu nodomus atvieglot profesionāļu mobilitāti un garantēt patērētāju drošību. Tomēr *C. Cederschiöld* ziņojumā ir aspekti, kurus es pilnībā neatbalstu, piemēram, formulējumi attiecībā uz šķēršļu likvidāciju personu un pakalpojumu brīvai aprītei, ko varētu interpretēt kā paziņojumu pret koplīgumiem darba tirgū. Attiecībā uz veselības aprūpes profesionāļu iekļaušanu nolīgumā es saskatu veselības aprūpes nozares regulējumu samazināšanās risku. Tāpēc es atturējos galīgajā balsojumā par šo ziņojumu.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es atbalstīju šo iniciatīvu par Eiropas profesionālās kartes pakalpojumu sniedzējiem izveidi, balsojot par to, jo tā piedāvā jaunu veidu, kā nodrošināt personu un pakalpojumu brīvu aprīti. Mums ir jāveicina darbaspēka migrācija un jāatvieglo profesionālā mobilitāte, cik vien iespējams, paātrinot informācijas apmaiņu starp izcelsmes dalībvalsti un uzņēmēju dalībvalsti.

Saskaņā ar statistiku par SOLVIT saņemtajām sūdzībām 2007. gadā, 20 % no tām attiecās uz regulējamā profesijā vajadzīgo profesionālo kvalifikāciju atzīšanu. Eiropas profesionālās kartes pakalpojumu sniedzējiem izveide likvidēs daļus no šiem šķēršļiem, kas vēl joprojām apgrūtina Eiropas pilsoņus, kuri vēlas izmantot ioneisīgu nodarbinātību kādā citā dalībvalstī.

Turklāt šajā profesionālajā kartē ietvertā informācija sniegs atbalstu gan darba devējiem, gan patērētājiem, un būs noderīga arī neregulētajām un nesaskaņotajām profesijām.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Es balsoju par *Cederschiöld* kundzes ziņojumu par Eiropas profesionālās kartes izveidi pakalpojumu sniedzējiem.

Es to darīju tādēļ, ka, manuprāt, neraugoties uz Direktīvas 2055/36/EK esamību, kuras mērķis ir veicināt profesionālo mobilitāti, šis tirgus būtībā joprojām ir valsts iekšējais tirgus. Vispārīgāk runājot, darba ņēmēju mobilitāte Eiropas Savienībā paliek ļoti zema, veidojot šķērslī sekmīgai iekšējā tirgus darbībai, kā arī Lisabonas mērķu sasniegšanai izaugsmei un nodarbinātībai.

Ņemot to vērā, es domāju, ka ir izšķiroši izveidot Eiropas profesionālās kartes, kas jau pastāv dažiem gadījumiem, lai ietvertu visas profesijas, ieskaitot tās, kas nav regulētas. Tas veicinās to atzišanu dalībvalstīs un tādējādi palielinās iespējas patērētājiem vieglāk piekļūt ārvalstu pakalpojumu sniedzējiem, tā veicinot viņu integrāciju Eiropas iekšējā tirgū.

EN- Ziņojums: Elspeth Attwooll (A6-0025/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), rakstiski. – (LT) Es uzskatu, ka, ņemot vērā komerciālo vaļu medību sāpīgo pagātni un neseno apdraudējumu pastiprināšanos vaļu populācijām – tādu kā nejauša vaļu nomedīšana zvejas laikā, sadursmes ar laivām, globālās klimata pārmaiņas un okeānu akustiskais piesārņojums – starptautiskos forumos ES ir konsekventi un saskaņoti jānodrošina visstiprākā vaļu aizsardzība globālā līmenī. Es aicinu jūs pretoties jebkuram priekšlikumam, ko varētu izmantot, lai legalizētu jebkādas vaļu medības zinātniskiem mērķiem un komerciālas vaļu medības piekrastē un citur, vai arī atļautu starptautisku tirdzniecību ar vaļu produktiem.

Duarte Freitas (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Neraugoties uz veiktajiem pasākumiem un IWC (Starptautiskās Vaļu medību komisijas) iniciatīvām, situācija attiecībā uz daudzām vaļveidīgo sugām joprojām ir satraucoša, jo daudzām no tām draud iznīkšana. Viss jautājums par vaļu ķeršanu zinātniskiem nolūkiem joprojām ir „aizsegs” šo zīdītāju medībām, tādēļ ES ir jāiejaucas, lai panāktu šīs starptautiskās nostājas pārskatīšanu.

Moratorija saglabāšanas atbalsts, visu priekšlikumu par jauniem vaļu medību veidiem noraidīšana, atzīšana, ka visas vaļu medību darbības, ko veic IWC dalībvalstīs, ir jāpakļauj IWC kontrolei un priekšlikumu atbalstīšana par „zinātnisku vaļu medību” izbeigšanu ārpus IWC kontroles ir dažas no šī ziņojuma premisām, kuras es uzskatu par būtiskām.

Nodrošināt, ka ES definē savu politisko nostāju šajā jautājumā, un uzņemas vadību centienos sasniegt mērķus saistībā ar bioloģisko daudzveidību un mūsu planētas ilgtspējīgu attīstību, ir fundamentāli mērķi, kas Eiropas Savienībai ir jāpieņem.

Tādēļ es balsoju par šo ziņojumu.

Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Tāpat kā referente, es atbalstu komerciālo vaļu medību globālo moratoriju un vaļu produktu starptautiskas tirdzniecības aizliegumu. Ir arī pamatoti iemesli centieniem panākt tā saukto „zinātnisko vaļu medību” izbeigšanu.

Kad šos jautājumus izskata starptautiskā līmenī ir jāmeklē sadarbība Starptautiskās Vaļu medību komisijas ietvaros, nevis ES.

Neraugoties uz šo iebildumu principa dēļ, es esmu izlēmis balsot par ziņojumu.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es balsoju par *Attwooll* kundzes ziņojumu par Kopienas rīcību attiecībā uz vaļu medībām.

Es atzīstu nepieciešamību aizliegt šo apdraudēto zīdītāju medības un to, ka ir vajadzīga stingra rīcība, lai nodrošinātu viņu izdzīvošanu. Pašreizējais vaļu medību moratorijs jau ir devis labus rezultātus vaļveidīgo populāciju pieauguma veidā, lai gan daudzas svarīgas valstis nav to ratificējušas, kas nozīmē, ka vaļu medības turpinās. Tādēļ es atzinīgi vērtēju aicinājumu Komisijai izvirzīt jaunus priekšlikumus, lai veicinātu šo rezultātu tālāku uzlabošanu.

Es arī domāju, ka noteiktā atšķirība starp komerciālām vaļu medībām un medībām pārtikas iegūšanai, ko joprojām praktizē dažas iezemiešu tautas, ir svarīga. Pēdējās ir pamatoti izslēgtas no moratorija tāpat kā vaļu zinātniskā pētniecība ar noteikumu, ka tā ņem vērā nepieciešamību aizsargāt sugas.

EN- Ziņojums: Ivo Belet (A6-0027/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, es balsoju par ziņojumu. Viens no galvenajiem iemesliem dalībai Observatorijā ir apsvērums, ka Observatorijas darbības palīdz stiprināt Kopienas audiovizuālās nozares konkurētspēju. Piemēram, audiovizuālo preču izplatīšanu pārāk bieži traucē zināšanu trūkums par atšķirībām valstu tiesību aktos. Observatorija palīdz pārvarēt šos šķēršļus, sniedzot ekspertu slēdzienus un sistemātisku informāciju iesaistītajiem operatoriem.

Tomēr diemžēl bieži Eiropas Kopienas pieņemtie tiesību akti nav pietiekami popularizēti Itālijā. Šī iemesla dēļ ir vajadzīga labāka juridiskā pārskatāmība, īpaši par autortiesībām un patērētāju tiesību juridisko aizsardzību, kā arī par nodokļu un darba tiesībām. Beidzot, ir būtiski palielināt Observatorijas spēju pārraudzīt dažādus jaunumus kā jaunus audiovizuālo produktu patēriņa modeļus, piemēram, videospēles un internetu.

Šarūnas Birutis (ALDE), rakstiski. – (LT) Viens no galvenajiem iemesliem Eiropas Kopienas dalībai Observatorijas darbībā ir priekšnoteikums, ka veicot darbu, Observatorija palīdzēs nostiprināt Kopienas audiovizuālās nozares konkurētspēju. Audiovizuālo preču izplatīšanā bieži rodas problēmas saistībā ar nepietiekamām zināšanām par atšķirībām valstu tiesību aktos. Apgādājot iesaistītos operatorus ar tehnisko ekspertīzi un speciālo informāciju, Observatorija palīdz pārvarēt šo šķērslī, tādēļ Kopienas dalību var vērtēt atzinīgi. Speciāli iepērkot informāciju un reklamējot savas publikācijas, Observatorija ir kļuvusi par galveno informācijas avotu ekonomiskās un juridiskās informācijas jomā, kas aptver dažādus audiovizuālās nozares segmentus, ko izmanto dalībnieki gan sabiedriskajā, gan privātajā sektorā. Turklāt Komisija norāda, ka viena no Observatorijas lielākajām vērtībām ir tās spēja veidot un pārraudzīt zinātnisku partneru tīklus. Šie tīkli palīdz uzlabot Observatorijas ekonomisko un juridisko analīžu kvalitāti.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), rakstiski. – Es balsoju par šo ziņojumu, jo Eiropas Audiovizuālā observatorija ir vienīgā visas Eiropas sabiedrisko pakalpojumu organizācija, kas veic informācijas vākšanu un izplatīšanu par Eiropas Audiovizuālo nozari. Tai ir būtiska nozīme, piedāvājot detalizētu informāciju par nozari gan sabiedriskajām, gan privātajām struktūrām šajā jomā.

Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Es balsoju pret šo ziņojumu par Kopienas dalību Eiropas Audiovizuālajā observatorijā. Tā ir dalībvalstu kompetence iesaistīties Eiropas Audiovizuālajā observatorijā un to finansēt.

Iosif Matula (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par ziņojuma projektu par Kopienas dalību Eiropas Audiovizuālajā observatorijā, par šo PPE-DE grupas atbalstīto projektu vairāku iemeslu dēļ.

Pirmkārt, es uzskatu, ka ir būtiski svarīgi, lai būtu maksimāla audiovizuālā tirgus pārredzamība, un, lai tiktu nodrošināts, ka pēc iespējas daudzas iestādes gūtu pieeju šajā jomā aktuālai informācijai. Tas ir vienīgais veids, kā mēs varam nodrošināt reālu konkurenci un sasniegt ekonomiskās izaugsmes mērķus, kas noteikti Lisabonas stratēģijā.

Otrkārt, man šķiet svarīgi, ka Observatorija apvieno gan ES dalībvalstis, gan Eiropas valstis, kas ir ārpus Kopienas, piedāvājot svarīgu kohēzijas faktoru visu Eiropas valstu līmenī. Tas ļaus mums ne tikai savstarpēji sasaistīt visu kontinentu, bet arī veicināt audiovizuālās nozares preču un pakalpojumu brīvu apriti, tādējādi ievērojami paplašinot šo tirgu.

Tomēr mums ir jāņem vērā jauno tehnoloģiju parādīšanās un attīstība, lai paaugstinātu Observatorijas efektivitāti.

Es personīgi atbalstu tādu noteikumu piemērošanu, kas paplašina Observatorijas darbības jomu, lai sniegtu par to labāku pārskatu un piegādātu pat vēl vērtīgāku informāciju, kas ir noderīga no ekonomikas viedokļa, bet arī Eiropas sociālā un kultūras konteksta izpratnei.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es balsoju par Belet kunga ziņojumu par Kopienas dalību Eiropas Audiovizuālajā observatorijā.

Manuprāt, Observatorijas darbs ir ļoti svarīgs, tā ir vienīgā organizācija, kas vāc un izplata informāciju par Eiropas audiovizuālo nozari un tādējādi veicina progresu audiovizuālajā jomā, kas pēdējos gados ir kļuvusi arvien nozīmīgāka, paplašinoties digitālās tehnoloģijas izmantošanai. Turklāt ar saviem pētījumiem un tirgus analīzēm Observatorija sniedz vērtīgu palīdzību gan politikas veidotājiem, gan pašai audiovizuālai nozarei.

Es arī piekrišu, ka Observatorijas darbība ir tālāk jāpaplašina, lai ietvertu nodokļu un darba tiesību pētījumus attiecībā uz audiovizuālo nozari, tādējādi nostiprinot tās sadarbību ar dalībvalstīm.

EN- Ziņojums: Claudio Fava (A6-0026/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström un Åsa Westlund (PSE), rakstiski. – (SV) Mēs, Zviedrijas sociāldemokrāti Eiropas Parlamentā esam par labvēlīgu imigrācijas politiku, kas pamatota uz cilvēku vajadzībām. Tas nozīmēja, ka mēs galu galā nolēmām atbalstīt Fava kunga ziņojumu, jo tas pauž skaidru vēstījumu par to, ka ir nepieļaujami darba devējiem ekspluatēt migrantu bez dokumentiem neaizsargāto stāvokli, un arī tādēļ, ka tas dod zināmas tiesības migrantiem bez dokumentiem, kādu tiem pašlaik nav dažās ES dalībvalstīs. Mūsu balsojuma par ziņojumu priekšnoteikums bija tas, ka Padome apstiprināja Parlamenta paziņojumu, ka 9. pantu nākotnē nevarēs izmantot par precedentu, jo tas varētu apgrūtināt kopēju noteikumu pieņemšanu attiecībā uz līgumslēdzēju atbildību par saviem apakšuzņēmējiem.

Mums ir skaidrs, ka līgumslēdzējiem ir jābūt atbildīgiem par to, lai viņu apakšuzņēmēji ievērotu visus noslēgtos koplīgumus Darba devēji nedrīkst izvairīties no darba tiesību aktu piemērošanas, izmantojot sarežģītu apakšuzņēmēju ķēdi. Šajā direktīvā tomēr atbildība ir ierobežota ar pirmo apakšuzņēmēju līmeni, ko mēs neuzskatām par pieņemamu. Tomēr ir svarīgi atcerēties, ka nekas neliedz dalībvalstīm ieviest pilnīgākus tiesību aktus.

Mēs esam principā pret to privātpersonu, kas izmanto cilvēkus bez dokumentiem savos mājas darbos, atbrīvošanu no sankcijām. Mēs uzskatām, ka cilvēki bez dokumentiem ir tikpat neaizsargāti arī tad, ja viņi strādā privātpersonu labā.

Alin Lucian Antochi (PSE), rakstiski. – (RO) Direktīva, par kuru mēs tikko balsojām, iezīmē vēl vienu soli virzienā uz kopēju noteikumu un pasākumu izstrādāšanu un piemērošanu, lai reglamentētu imigrantu stāvokli, īpaši to trešo valstu darba ņēmēju stāvokli, kuri nelegāli uzturas Eiropas Savienībā.

Izredzes uz labāku dzīves līmeni, ko rada iespējas atrast darbu, ir viens no galvenajiem faktoriem, kas veicina nelegālo imigrāciju. Vienlaikus darba devēju gūto labumu sekas ietver valsts līdzekļu izšķērdēšanu un izkropļotu konkurenci ekonomikas nozarē, atņemot nelegālajiem darba ņēmējiem jebkādu sociālo apdrošināšanu vai tiesības uz pensiju.

Tādēļ šī direktīva attiecas uz imigrācijas politiku un sankcijas ir vērstas pret darba devējiem, bet ne pret darba ņēmējiem no trešām valstīm. Īpaša uzmanība ir jāpievērš arī jauno dalībvalstu valstspiederīgajiem, kuri, lai gan viņiem ir Eiropas pilsoņa statuss, joprojām ir pakļauti starptautiskiem nodarbinātības noteikumiem, kas ierobežo viņu brīvu piekļuvi veco dalībvalstu darba tirgum.

Tādi pasākumi kā prasība darba devējiem pārbaudīt trešo valstu darba ņēmēju uzturēšanās atļaujas un darba devējiem paredzētie finanšu un kriminālie sodi raksturo Kopienas un dalībvalstu centienus koordinēt viņu imigrācijas un nelegālā darba politikas īstenošanu, laikā, kad Eiropas Savienībā ir novērojama pieaugoša iedzīvotāju sakaita samazināšanās, mums ir jāatceras, ka risinājums nav izraidīt, bet gan reglamentēt šo darba ņēmēju stāvokli. Ar šo cerību es balsoju par šo ziņojumu.

Lena Ek (ALDE), rakstiski. – (SV) Es balsoju par šo ziņojumu par sankcijām darba devējiem, kas nodarbina trešo valstu valstspiederīgos, kuri uzturas nelegāli.

Priekšlikuma mērķis ir novērst to trešo valstu valstspiederīgo ekspluatāciju, kuri uzturas nelegāli, un nostiprināt darba ņēmēju tiesības. Persona, kura tiks sodīta nelegālas nodarbinātības gadījumā, ir darba devējs, kas pārkāpj likumu, nevis darba ņēmējs.

Dažās ES valstīs nav šāda veida tiesību aktu. Citās valstīs ir tiesību akti, bet tie netiek piemēroti vai ievēroti. Tādēļ ES noteikumi, lai novērstu to darba ņēmēju ekspluatāciju, kas uzturas nelegāli, ir viens no veidiem, kā pacelt latiņu daudzās ES valstīs.

Priekšlikumam, par kuru mēs šodien balsojam, ir daudzi trūkumi. Ja es pieņemtu lēmumu, tā daudzas daļas būtu citādas. Man būtu patīcis redzēt, piemēram, lielāku aizsardzību mājas darbos nodarbinātajām sievietēm. Tomēr alternatīva ir tāda, ka mums nebūs nekādas direktīvas, un tādēļ mazāka aizsardzība četriem līdz astoņiem miljoniem nelegāli mītošu trešo valstu valstspiederīgo, kas ES strādā nelegāli un kurus viņu ļoti neaizsargātajā stāvoklī atkārtoti ekspluatē darba devēji.

Lai gan ir svarīgi novērst nelegālo imigrāciju un nelegāli mītošo trešo valstu valstspiederīgo ekspluatāciju, mums ir arī jānodrošina, ka mēs palielinām iespējas cilvēkiem apmesties un meklēt darbu uz likumīgiem pamatiem. Tas tiek reglamentēts citās direktīvās, ko mēs Eiropas Parlamentā apspriežam pēdējā gadā.

Glyn Ford (PSE), rakstiski. – Es atbalstu C. Fava ziņojumu par sankcijām darba devējiem, kas nodarbina nelegāli mītošus trešo valstu darba ņēmējus. Daži negodīgi darba devēji ir gatavi ekspluatēt šos nelegālos darba ņēmējus ar atļaujumu zem oficiālā minimuma, drausmīgos apstākļos ar garām darba stundām. Ja viņi tiek pieķerti, viņiem ir jāsaņem nopietns sods.

Tomēr problēma ir tā, ka pastāv netikumīga konspirācija, lai ekspluatācija netiktu atklāta. Darba devēji gūst peļņu, ko viņi negrib atdot, bet darba ņēmēji, ja viņi atklāj ekspluatāciju, ir pakļauti izraidīšanai. Ja mums ir nopietni nodomi, mums ir vajadzīga politika, kas piešķir amnestiju tiem, kas atklāj ekspluatatorus. Tas mainītu spēku līdzsvaru starp darba ņēmējiem un darba devējiem tādā veidā, kas praktiski novērstu problēmu.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Vispārēju aizliegumu izmantot neregistrētus darba ņēmējus, lai apturētu nelegālo imigrāciju, var vērtēt tikai atzinīgi tāpat kā sankcijas pret darba devējiem, kas piesaista šādus darba ņēmējus – bieži, lai viņus ekspluatētu – var vērtēt tikai atzinīgi; šādi darba devēji nav nekas cits kā mūsdienu vergturi.

Tomēr man ir daži iebildumi. Kārtējo reizi Eiropas Savienība izmanto jautājumu, kas pakļaujas Kopienas juridiskajam pamatam, pirmajam pilāram, lai paplašinātu savas kompetences attiecībā uz dalībvalstu krimināllikumiem. Īrija un Apvienotā Karaliste, kas ir nodrošinājušas līgumos atzītas tiesības atteikties, veido ievērojamu izņēmumu.

Nāk prātā arī notikumi pēc streika modernā restorānā Neijī, ko iecienījis Sarkozy kungs. Tā administrācija apalvo, ka tā ir tāda darba tirgus upuris, kas ir pārāk stingrs vai darba ņēmējus aizsargājošs; viņiem tiek maksāta oficiālā minimālā alga un kā darba ņēmējiem ir lielākas iespējas regularizācijai. Direktīva tās tālāk nostiprinās, ļaujot nelegālam darba ņēmējam nokārtot savu statusu, vienkārši paziņojot savu darba devēju.

Baidos, ka praksē tādās valstīs, kas ir tik paviršas šajā ziņā kā Francija, tas viss neko nedos nelegālās imigrācijas ierobežošanai.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Neatkarīgi no tā, ka jānostiprina procedūras, kuru mērķis ir nelegālo darba ņēmēju izmantošanas novēršana, ir nepieņemami, ka šī direktīva soda gan pārkāpēju, gan upurus.

Šīs direktīvas mērķis ir papildināt apkaunojošo „Atgriešanās” direktīvu – ko sociālistu valdība Portugālē ir pieņēmusi – piemērojot sankcijas darba devējiem, kas nodarbina nelegāli mītošus darba ņēmējus, un nosakot kā vispārēju un automātisku noteikumu šo darba ņēmēju izraidīšanas procedūru, ar retiem izņēmumiem.

Izraidīšana nedrīkst būt alternatīva nelegāli mītošu migrantu darba ņēmēju pārmērīgai ekspluatācijai.

Šī direktīva nepieņem to migrantu darba ņēmēju aizsardzības un nodrošināšanas principu, kas, būdami spiesti strādāt nepieņemamos apstākļos, ziņo par tiem. Turklāt direktīva pilnībā neaizsargā šo darba ņēmēju tiesības, jo tā nosaka, ka „ja darba devējs nemaksā nokavētās izmaksas, dalībvalstīm nav pienākums pildīt šīs saistības”.

Neaizsargājot nelegāli mītošu migrantu darba ņēmēju tiesības, turklāt neparedzot vispār viņu regularizāciju un tā vietā pakļaujot viņus izraidīšanas draudiem, šī direktīva padarīs šos darba ņēmējus vēl neaizsargātākus un veicinās nelegāla darba situācijas, kas ir vēl apslēptākas.

Šī ir vēl viena direktīva, kas atmasko ES nehumāno imigrācijas politiku, tāpēc mēs varam to tikai noraidīt.

Carl Lang (NI), rakstiski. – (FR) Lai gan šis ziņojums ir interesants vairākos punktos un ieskicē cīņas plānu pret nelegālo imigrāciju, tajā ir daži milzīgi klupšanas akmeņi. Nav īpašu pasākumu ES iekšējo un ārējo robežu aizsardzībai. Nav pasākumu saistībā ar politiku, kas attiecas uz nelegālo imigrantu izraidīšanu atpakaļ uz viņu izcelsmes valstīm. Tas vienkārši definē personu, kas ir nelegāli ieradies ES teritorijā, par nelegālu imigrantu, kuram ir tiesības.

Īstenībā Eiropas iestādes ir apmulsušas šajā jautājumā. No vienas puses, drošības un tiesiskuma vārdā tās prasa, lai obligātie Eiropas tiesību akti novērstu nelegālo imigrāciju, un, no otras puses, savu noteikumu vārdā, kas jau ir pārvērtušies par dogmu – ultraliberālisma un brīvas pārvietošanās dogmu – tās grib, lai ES teritorija kļūst par vietu, kas uzņem un pievelk perspektīvu imigrantu miljonus.

Mēs noraidām šo filozofiju, kas ir bīstama Eiropas cilvēkiem un nācijām. Mēs atbalstām viņu tiesības aizsargāt sevi un palikt par tiem, kas viņi ir.

Adrian Manole (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Ir zināma lieta, ka vīzu piešķiršanas un stingru imigrācijas noteikumu politika ir vienmēr bijusi sekmīga tikai nelielā mērā nelegālās imigrācijas ierobežošanā. Jebkurā gadījumā tie ir tikai veicinājuši nelegālu imigrantu cilvēku tirdzniecības tīklu attīstību.

Priekšlikums sodīt darba devējus, kas nodarbina nelikumīgus pilsoņus, ir savlaicīgs. Tomēr mums ir jā rūpējas par to, lai nezaudē efektivitāti, jo cilvēku migrācijas cēloņi paliek tie paši, neatkarīgi no tā, vai mēs ieviešam sodus pret darba devējiem vai nē. Tiešām, ierosinātās pārbaudes spiedis imigrantus bez dokumentiem izvēlēties arvien sliktākus darbus, saņemot pat zemākas algas, īpaši pašreizējās ekonomikas krīzes apstākļos.

Ir acīmredzami, ka pasākumi piedāvā tikai daļēju, nepilnīgu nelegālās imigrācijas un neregistrētā darba spēka problēmas risinājumu. ES dalībvalstīm jau tagad jāsāk īstenot kopēju saskaņotu politikas nelegālās imigrācijas jautājumā.

David Martín (PSE), rakstiski. – Es atbalstu šo ziņojumu, kas nosaka bargus pasākumus pret darba devējiem, kas nodarbina nelegālos imigrantus Eiropā. Viens no faktoriem, kas mudina nelegālos imigrantus ierasties ES, ir izredzes atrast darbu. Es atbalstu šo tiesību aktu, jo tas radīs taisnīgāku sistēmu likumīgiem Eiropas darba ņēmējiem.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Izredzes atrast darbu Eiropā ir pievilcīgas trešo valstu valstspiederīgajiem ļoti saprotam iemeslu dēļ. Krīzes laikā tomēr mums ir jāpievērš īpaša uzmanība tam, kādi darba ņēmēji iegūst arvien grūtāk atrodamo darbu, lai novērstu arī sociālo atšķirību rašanos. Manuprāt, tādēļ ir svarīgi uzlikt sankcijas darba devējiem, kas nepilda noteikumus. Šajos nemierīgajos laikos nav pieļaujams nelegālais darbaspēks, un mums jāsāk ar tiem, kas ir pieejami uz vietas un kur sankcijām būs rezultāti. Tādējādi šis ziņojums ir mēģinājums noteiktāk risināt šo problēmu, jo migrantu darba ņēmēju plūsma nesamazināsies, īpaši krīzes laikā.

Alexandru Nazare (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Pamatojoties uz vienkāršu priekšstatu par šo jautājumu, ir divi nelegālās imigrācijas cēloņi: nedrošs stāvoklis izcelsmes zemē un darbaspēka pieprasījums citās zemēs.

Tā kā attiecība uz pirmo problēmu mums ir līdzekļi attīstības un sadarbības programmām, ko atbalsta ES un kas acīmredzami vēl nav pietiekami, otrā jautājuma problēma ir tagad jārisina dažādos veidos dalībvalstu līmenī. Tomēr ir vajadzīgi standarta noteikumi darba devēju sodīšanai, jo daudzos gadījumos tas ir starptautisks jautājums, kurā iesaistīti cilvēku tirdzniecības tīkli, kas ekspluatē nelegālo imigrantu neaizsargātību.

Esmu gandarīts, ka jautājums par darba devējiem, kas iedzīvojas uz nelegālo imigrantu rēķina, ir izvirzīts apspriešanai Eiropas Parlamentā. Esmu pārliecināts, ka šīs direktīvas piemērošana uzlabos praktiskos nodarbinātības apstākļus Kopienā.

Tā kā līdz šim valstu politika ir bijusi orientēta vairāk uz to, kā novērst nelegālo imigrantu piekļuvi darba tirgum, tagad mēs ķeramies pie šīs problēmas pašām saknēm.

Vienlaikus mums nav jāinterpretē šis ziņojums kā signāls, ka tagad Eiropas robežās būs slēgtas. Gluži otrādi – mums ir jātur darba tirgus robežās atvērtas ar noteikumu, ka darba ņēmēju plūsma ir likumīga un atbilst attiecīgās valsts vajadzībām.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, nelegālās imigrācijas apkarošanai, manuprāt, ir jābūt Eiropas Savienības prioritātei.

Es uzskatu, ka ir no jauna jānosaka tiesiskie noteikumi darba tirgū kā principa jautājums gan attiecībā uz Eiropas pilsoņiem, gan trešo valstu pilsoņiem, kuri dažkārt strādā bez obligātajiem drošības apstākļiem viņu darba vietās.

Šī iemesla dēļ es balsoju par *Fava* kunga ziņojumu, kas piedāvā sankcijas pret darba devējiem, kas nelegāli nodarbina trešo valstu valstspiederīgos. Man šķiet, ka šāda veida pasākumi ir saskaņā ar vēlēšanos veidot pārskatāmāku, taisnīgu un homogēnu kopēju Eiropas darba tirgu.

Es piekritu referentam, ka darba devēji, kas ekspluatē imigrantus, ir jāsoda ar finanšu, administratīviem un dažos gadījumos krimināliem sodiem, kas samērīgi ar ekspluatācijas plašumu un smagumu, un ka dalībvalstīm ir jāpārtrauc riskantās darbavietas un jāievieš mehānismi, kas veicina ziņošanu par ekspluatācijas gadījumiem pagrīdes ekonomikā. Mums ir jāatceras, ka izaugsmes mērķus nodarbinātībā un ekonomikā kopumā var sasniegt tikai, veicinot pilnīgu pakļaušanos darba tiesību aktiem.

Olle Schmidt (ALDE), rakstiski. – (SV) Mēs esam izlēmuši balsot par ziņojumu par sankcijām darba devējiem, kas nodarbina trešo valstu valstspiederīgos, kuri uzturas nelegāli.

Priekšlikuma mērķis ir novērst to trešo valstu valstspiederīgo ekspluatāciju, kuri uzturas nelegāli, un nostiprināt darba ņēmēju tiesības. Persona, kura tiks sodīta nelegālas nodarbinātības gadījumā, ir darba devējs, kas pārkāpj likumu, nevis darba ņēmējs.

Dažās ES valstīs nav šāda veida tiesību aktu. Citās valstīs ir tiesību akti, bet tie netiek piemēroti vai ievēroti. Tādēļ ES noteikumi, lai novērstu to darba ņēmēju ekspluatāciju, kas uzturas nelegāli, ir viens no veidiem, kā pacelt latiņu daudzās ES valstīs.

Priekšlikumam, par kuru mēs šodien balsojam, ir daudzi trūkumi. Ja tas būtu mūsu lēmums, tā daudzas daļas būtu citādas. Mums būtu patīcis redzēt, piemēram, lielāku aizsardzību mājas darbos nodarbinātajām sievietēm. Tomēr alternatīva ir tāda, ka tad mums nav nekādas direktīvas un tādēļ ir mazāka aizsardzība četriem līdz astoņiem miljoniem nelegāli mītošu trešo valstu valstspiederīgo, kas ES strādā nelegāli un kurus viņu ļoti neaizsargātajā stāvoklī atkārtoti ekspluatē darba devēji.

Lai gan ir svarīgi novērst nelegālo imigrāciju un nelegāli mītošo trešo valstu valstspiederīgo ekspluatāciju, mums ir arī jānodrošina, ka mēs palielinām iespējas cilvēkiem apmesties un meklēt darbu ES uz likumīgiem pamatiem. Tas tiek reglamentēts citās direktīvās, ko mēs Eiropas Parlamentā apspriežam pēdējā gadā.

Anders Wijkman (PPE-DE), rakstiski. – (SV) Mēs esam izlēmuši balsot par ziņojumu par sankcijām darba devējiem, kas nodarbina trešo valstu valstspiederīgos, kuri uzturas nelegāli.

Priekšlikuma mērķis ir novērst to trešo valstu valstspiederīgo ekspluatāciju, kuri uzturas nelegāli, un nostiprināt darba ņēmēju tiesības. Persona, kura tiks sodīta nelegālas nodarbinātības gadījumā, ir darba devējs, kas pārkāpj likumu, nevis darba ņēmējs.

Dažās ES valstīs nav šāda veida tiesību aktu. Citās valstīs ir tiesību akti, bet tie netiek piemēroti vai ievēroti. Tādēļ ES noteikumi, lai novērstu to darba ņēmēju ekspluatāciju, kas uzturas nelegāli, ir viens no veidiem, kā pacelt latiņu daudzās ES valstīs.

Priekšlikumam, par kuru mēs šodien balsojam, ir daudzi trūkumi. Ja tas būtu mūsu lēmums, tā daudzas daļas būtu citādas. Mums būtu patīcis redzēt, piemēram, lielāku aizsardzību mājas darbos nodarbinātajām sievietēm. Tomēr alternatīva ir tāda, ka tad mums nav nekādas direktīvas un tādēļ ir mazāka aizsardzība četriem līdz astoņiem miljoniem nelegāli mītošu trešo valstu valstspiederīgo, kas ES strādā nelegāli un kurus viņu ļoti neaizsargātajā stāvoklī atkārtoti ekspluatē darba devēji.

Lai gan ir svarīgi novērst nelegālo imigrāciju un nelegāli mītošo trešo valstu valstspiederīgo ekspluatāciju, mums ir arī jānodrošina, ka mēs palielinām iespējas cilvēkiem apmesties un meklēt darbu ES uz likumīgiem pamatiem. Tas tiek reglamentēts citās direktīvās, ko mēs Eiropas Parlamentā apspriežam pēdējā gadā.

EN- Ziņojums: Elisabeth Jeggle (A6-0472/2008)

Constantin Dumitriu (PPE-DE), rakstiski.

– (RO) Ziņojumam par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par kultūraugu statistiku ir pievienoti vairāki papildu elementi, kas vajadzīgi, lai uzlabotu jauno noteikumu piemērošanu.

Statistikai ir būtiska nozīme Kopienas politikas izveidē, jo tā sniedz tirgus pieprasījuma un piedāvājuma precīzu ainu, un šī informācija palīdz sasniegt ekonomisko līdzsvaru. Tajā pašā laikā standarta noteikumiem Eiropas līmenī nav jāklūst par birokrātisku nastu, bet jānodrošina, ka ir pastāvīga informācijas apmaiņa starp dalībvalstīm vienkāršā, efektīvā veidā.

Šī iemesla dēļ es atzinīgi vērtēju Komisijas priekšlikumu un referenta ierosinātos papildinājumus, jo tie sniedz jaunu fāzi vienkāršas, elastīgas juridiskās struktūras veidošanā, kas atbilst ES principiem. Šo noteikumu ietekme uz Eiropas lauksaimniecību radīs lielāku iespēju reaģēt uz problēmām, kas var uzkrāties tirgū, piemēram, pārprodukcija, kas var radīt cenu kritumu.

Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Es balsoju par šo ziņojumu daļēji tāpēc, ka Komisijas priekšlikuma mērķis ir vienkāršot pašreizējos tiesību aktus, un daļēji tāpēc, ka lauksaimniecības statistika ir tomēr nepieciešama pašreizējos apstākļos ar kopēju lauksaimniecības politiku.

Es vēlētos uzsvērt, ka mans „jā” balsojums par šo ziņojumu nav atbalsta izpausme pašai kopējai lauksaimniecības politikai.

Luca Romagnoli (NI), *rakstiski*. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es atzinīgi vērtēju *Jeggle* kundzes darbu un balsoju par viņas ziņojumu par vajadzību vākt kultūraugu statistiku.

Es piekrītu referentes un Komisijas viedoklim, ka kultūraugu statistika ir būtiska kopējās lauksaimniecības politikas novērtēšanā un attiecīgo produktu tirgu pārvaldīšanā ES.

Es esmu gandarīts, ka *Jeggle* kundze ir uzsvērusi, ka papildu izmaksām un apgrūtinājumiem ir jāpaliek saprātīgās robežās, lai ieguvumus no vienkāršotas birokrātijas un labākas kvalitātes tiesību aktiem nedomātu ierosināto pasākumu pārmērīgi augstas izmaksas.

Man šķiet, ka ziņojums precīzi atbilst Eiropas Savienības rīcības programmai par administratīvo slogu samazināšanu, kas izklāstīta 2007. gada 24. janvāra Paziņojumā, un tādēļ, kā es teicu, tam ir mans atbalsts.

EN- Ziņojums: József Szájer (A6-0216/2008)

Constantin Dumitriu (PPE-DE), *rakstiski*. – (RO) Kā es jau esmu paziņojis, izsakot savu atbalstu ziņojumam par lauksaimniecības produktu veicināšanu Kopienas tirgū un trešās valstīs, vīns ir viens no Kopienas produktiem, kas ieņem dominējošu stāvokli globālā tirgū, un tam ir jāierāda svarīga vieta Eiropas tirdzniecības stratēģijā.

Lai sniegtu labāku atbalstu dažādajiem vīnu veidiem, ne tikai tradicionālajiem, bet arī tiem, kas minēti šajā ziņojumā, mums tomēr ir vajadzīgi vienkārši, elastīgi noteikumi, kas atbilst Eiropas kvalitātes veicināšanas principiem. Vienlaikus ir vajadzīga labāka sadarbība starp dalībvalstīm, Eiropas iestādēm, ražotājiem, kā arī ar ražotāju un izplatītāju organizācijām.

Es atzinīgi vērtēju Eiropas Komisijas priekšlikumu un mūsu kolēģa *József Szájer* iesniegto ziņojumu, jo tagad mums būs standarta vienkāršoti noteikumi attiecībā uz aromatizētu vīnu, aromatizētus vīnus saturošu dzērienu un aromatizētus vīnus saturošu kokteiļu definīciju, aprakstu un noformējumu. Šie produkti ir atzīti visā pasaulē, un, pateicoties jaunajiem noteikumiem, mēs sekmīgi panāksim tiem labāku stāvokli tirgū, atbalstot Kopienas ražotājus un izplatītājus.

Luca Romagnoli (NI), *rakstiski*. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es balsoju par *Szájer* kunga ziņojumu par aromatizētajiem vīniem, aromatizētos vīnus saturošiem dzērieniem un aromatizētos vīnus saturošiem kokteiļiem.

Es domāju, ka vīna rūpniecība ir ļoti svarīga ES ekonomikai, jo vairākas valstis kā Itālija, Francija un Spānija atrodas starp pasaules vadošajām vīna ražotājām un eksportētām savu slaveno produkciju visā pasaulē. Tādēļ es atzinīgi vērtēju priekšlikumu noteikt skaidrus noteikumus iepriekšminēto vīna produktu definīcijai, lai Eiropas produktu augstā kvalitāte vienmēr tiktu atzīta un identificēta.

EN- Ziņojums: van den Burg (A6-0047/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström un Åsa Westlund (PSE), *rakstiski*. – (SV) Mēs, Eiropas Parlamenta sociāldemokrāti, esam izlēmuši balsot par Padomes direktīvas priekšlikumu, ar ko groza Direktīvu 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu. Tomēr mēs vēlētos uzsvērt, ka mēs neuzskatām pazeminātas pievienotās vērtības nodokļa likmes par risinājumu ēnu ekonomikas problēmai.

John Attard-Montalto (PSE), *rakstiski*. – Šodien mēs balsojam par ziņojumu par pazeminātām PVN likmēm. Šie grozījumi uzsver, ka pazeminātām PVN likmēm vajadzētu pozitīvi ietekmēt daudzu pakalpojumu nozaru pārveidošanu, jo tās pazemina nelegālās nodarbinātības līmeni.

Attiecībā uz mājokļu nozari ir iespējams piemērot pazeminātas PVN likmes renovācijas un remontu darbiem ar mērķi paaugstināt enerģijas ietaupījumus un energoefektivitāti.

Priekšlikuma sākums saistās ar 2008. gada vasaru, un tas ierosina pievienot dažus citus vietējos pakalpojumus, ieskaitot restorānu pakalpojumus.

Papildus mājokļu un restorānu pakalpojumiem darbietilpīgie pakalpojumi būs pastāvīgi ietverti to pakalpojumu sarakstā, uz kuriem attiecināmas pazeminātas likmes. Kategorija ir paplašināta, lai iekļautu citus līdzīga rakstura vietējos pakalpojumus, piemēram: nelielus materiālu kustīgu preču remontus (velosipēdi, kurpes, apģērbi, datori, pulksteņi); visu šo preču tīrīšanu un apkopi; mājas aprūpes pakalpojumus; visus sociālās aprūpes pakalpojumus, ieskaitot frizēšanu, skaistumkopšanu, dārzkopību; renovācijas un uzkopšanas pakalpojumus reliģisko rituālu, kultūras mantojuma un vēstures pieminekļu vietās.

Ir paplašināta arī farmaceitisko produktu kategorija, ietverot visus absorbējošos higiēnas produktus, īpaši bērnu autiņus, un medicīniskās ierīces invalīdiem.

Pazeminātām likmēm saskaņā ar pašreizējiem tiesību aktiem var pakļaut arī iespiestas grāmatas, ieskaitot audiogrāmatas.

Carlos Coelho (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Mazo un vidējo uzņēmumu veicināšana – tie veido 99 % Eiropas uzņēmumu, kas ir atbildīgi par vairāk nekā 100 miljoniem darbinieku, un tikai pēdējos astoņos gados ir radījuši 8 miljonus darbinieku – ir Mazās uzņēmējdarbības akta centrā.

Izskatāmais priekšlikums ilustrē veiktos pasākumus. Tas ļauj konkrētiem uzņēmumiem gūt labumu no pazeminātās PVN likmes, vienlaikus mēģinot samazināt nelegālo darba tirgu un aicinot radīt likumīgus uzņēmumus.

Aktīvi veicinot MVU darbību, mēs nedrīkstam apdraudēt ES pamatprincipus. Šajā gadījumā vienotais tirgus ir aizsargāts, jo šajā dokumentā paredzētie noteikumi attieksies uz uzņēmumiem, kas darbojas tikai uz vietas, tādējādi izvairoties no tirgus izkropļojumiem.

Visu šo iemeslu dēļ es balsoju par šo ziņojumu, ko es uzskatu par perfektu tās politikas piemēru, ko Eiropas Parlaments pieņems ekonomikas jomā.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Pirmo reizi es ar prieku balsoju par Eiropas direktīvu par aplikšanu ar nodokļiem. Pagaidām, pirms plašākas pārskatīšanas, kas varētu visu apšaubīt, visuzkrītošākās novirzes šajā direktīvā pazudīs. Vietējie pakalpojumi, piemēram, restorāni, kuriem nav nekāda sakara ar iekšējā tirgus problēmām un konkurences izkropļošanu, kā arī darbietilpīgi pakalpojumi varēs gūt labumu no pazeminātās likmes.

Bumba tagad ir valdības laukuma pusē. Vispirms Padomē, kas vēl nav pieņēmusi lēmumu. Tad valsts līmenī, kur mēs uzmanīgi vērojam veidu un ātrumu, ar kādu mūsu varas vīri pildīs vēlētajiem dotos solījumus.

Baidos tomēr, ka šo labo ziņu saknes var būt meklējamas krīzē; eiropiešu pirktspējas kritumā un īpaši Eiropas vēlēšanu nenovēršamībā. Pareizais risinājums būtu bijis reiz par visām reizēm izbeigt nodokļu saskaņošanu, kurai vēl joprojām nav pamatojuma.

David Martin (PSE), rakstiski. – Es balsoju par šo ziņojumu, kas ļaus Lielbritānijai pazemināt PVN likmes jaunai preču un pakalpojumu kategorijai, ieskaitot restorānu pakalpojumus un citus vietējos pakalpojumus. Es atbalstu ziņojumu, jo tas dod iespēju mazākajiem uzņēmumiem piesaistīt labāku klientūru. Ziņojums ir pozitīvs ieguldījums cīņā pret lejupslīdi, padarot mazākos vietējos uzņēmumus pievilcīgākus klientiem.

John Purvis (PPE-DE), rakstiski. – Konservatīvie vienmēr ir apgalvojuši, ka nodokļu sistēma ir ļoti svarīgs suverenitātes jautājums, un tādēļ ir atzinīgi jāvērtē jebkādi centieni šajā jomā nodot Eiropas Savienības pilnvaras dalībvalstīm. Šis līdzeklis, kas atļauj dalībvalstīm piemērot zemākas PVN likmes vairākiem vietējiem un darbietilpīgiem pakalpojumiem, ir subsidiaritātes principa piemērošanas pozitīvs piemērs, un mēs mudinām Komisiju iet tālāk šajā virzienā. It īpaši mums patiktu, ja pazeminātā likme tiktu piemērota arī vietēji ražotam alum un sidriem, jo tas palīdzētu bāriem izdzīvot, kad tie cieš no augstām nodokļu likmēm.

Mēs uzsveram, ka dalībvalstu kompetencē ir izlemt, kad ir lietderīgi piemērot šos pasākumus. Nesenā vispārējās PVN likmes pazemināšana Apvienotajā Karalistē ir bijis dārgs pasākums, kas ir devis mazu rezultātu, kad tādi citi pasākumi kā daudz lielāki, bet selektīvi PVN pazeminājumi, ko atļauj šis priekšlikums, vai lielākas iedzīvotāju ienākuma nodokļa atlaides dotu lielāku labumu gan privātpersonām, gan ekonomikai kopumā.

Poul Nyrup Rasmussen (PSE), rakstiski. – Eiropas Parlamenta deputāti, Dānijas sociāldemokrāti Poul Nyrup Rasmussen, Britta Thomsen, Christel Schaldemose, Dan Jørgensen un Ole Christensen atturējās balsojumā par van den Burg kundzes ziņojumu par pievienotās vērtības nodokļa pazeminātajām likmēm. Mūsu delegācija uzskata, ka PVN likmes pazemināšanai Dānijā būtu ārkārtīgi pieticīga ietekme uz nodarbinātību apvienojumā ar problemātisku ienākumu pazemināšanos valstij. Pašreizējās ekonomikas krīzes apstākļos tomēr citās ES dalībvalstīs varētu būt lietderīgi izmantot PVN instrumentu kā vienu no valsts krīzes paketes elementiem un tādējādi pastiprināt nodarbinātību nozarēs, kuras ir visvairāk cietušas. Mums jau ir ļoti diferencētas PVN likmes, un tādēļ mēs negribam atturēt citas ES dalībvalstis no šāda ceļa. Tam varētu būt pozitīva ietekme uz pieprasījumu Dānijas ekonomikā.

Peter Skinner (PSE), rakstiski. – Eiropas Parlamentārā leiboristu partija balsoja par šo ziņojumu. Mēs uzskatām, ka PVN samazināšana var dot ieguldījumu noteiktu darbinieku saglabāšanā un ļaut radīt jaunas

darbavietas. Katra valsts ir iesniegusi savu pieredzi, kas ļauj domāt, ka vietējiem apstākļiem ir vajadzīga vietēja reakcija; tas attiecas arī uz tādiem nodokļiem kā PVN.

Apvienotajā Karalistē vispārējs PVN samazinājums izraisīja inflācijas pazemināšanos par 1 % un GBP 12 miljardu papildu ienākumu ekonomikā.

- Rezolūcijas priekšlikums B6-0097/2009: Par iespējamo CIP veikto Eiropas valstu izmantošanu, lai pārvadātu un nelikumīgi turētu apcietinājumā gūstekņus

Martin Callanan (PPE-DE), rakstiski. – Kopš 2001. gada 11. septembra ASV ir vedusi globālu karu pret terorismu. Diemžēl cilvēktiesību absolūtisma kultūra ES un daudzu tās vadošo politiķu politiskā gļēvulība ir likušas ASV uzņemties stipri neproporcionālu atbildību par tādu draudu novēršanu, kas nepazīst robežas.

Islāmistu džihāda ekstrēmisti ir drauds visam mūsu dzīvesveidam. Politiķiem ir pienākums aizsargāt sabiedrību pret šīm bezprecedenta un eksistenciālajām briesmām. Man ir patīkami apzināties, ka dažas ES dalībvalstis bija gatavas sadarboties ar CIP, mūsu amerikāņu sabiedrotajiem. Es nesaprotu, kādēļ dažas valstis stādīja teroristu cilvēktiesības augstāk par savu pilsoņu aizsardzību un atsacījās sadarboties ar CIP. Atkal Eiropas Savienībā tik izplatītais pret ASV vērstais noskaņojums pakļāva riskam savu pilsoņu drošību.

Viss šis jautājums rāda, cik svarīgi ir katrai dalībvalstij saglabāt tiesības rīkoties neatkarīgi ārpolitikas un izlūkošanas jautājumos.

Es balsoju pret šo ziņojumu.

Carlos Coelho (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Pēc izmeklēšanas, ko 2007. gadā veica par šo jautājumu atbildīgā komiteja, Eiropas Parlaments pieņēma rezolūciju ar vairākiem desmitiem ieteikumu, kuru mērķis bija novērst šo nelikumīgo darbību atkārtošanos.

Tagad tā veic šo ieteikumu piemērošanas novērtējumu, izmantojot manis ieteikto metodiku. Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs nesen nosūtīja oficiālu lūgumu sadarboties valstu parlamentu priekšsēdētājiem un drīz notiks uzklaušanās.

Jaunas rezolūcijas pieņemšana pirms šī procesa pabeigšanas būtu pārsteidzīga un radītu kļūdas: pārāk agras runāšanas kļūdu, kad nav nekā jauna, ko teikt; kļūdu pakļauties vēlmei pieņemt rezolūciju, lai ietekmētu cilvēkus vai veidotu iekšpolitiku; un kļūdu sākt procesu ar prezidenta *Obama* kritizēšanu, kad mums jāpastiprina transatlantiskā sadarbība, izmantojot ASV administrācijas maiņas radītās priekšrocības.

Tāpēc es nevaru balsot par šo rezolūcijas priekšlikumu. Es nevaru arī balsot pret dokumentu, kas vēlreiz uzsver cieņu pret cilvēktiesībām, tiesiskumu un patiesības meklējumiem kā pamatvērtībām. Tādēļ es atturēšos.

Jas Gawronski (PPE-DE), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, mans lēmums balsot pret rezolūcijas priekšlikumu bija pamatots uz faktu, ka tas vēlreiz uzsver tās pašas idejas, pret kurām mana grupa iebilda galīgajā balsojumā par pagaidu komiteju par iespējamo CIP veikto Eiropas valstu izmantošanu, lai pārvadātu un nelikumīgi turētu apcietinājumā gūstekņus (TDIP). Es sniedzu šo viedokli kā Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas demokrātu grupas koordinators bijušajā TDIP pagaidu komitejā un vēlāk darba grupā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejā.

Minētā komiteja nolēma nosūtīt katrai dalībvalstij aptaujas anketu, lai noskaidrotu, kādi notikumi ir bijuši pēc Eiropas Parlamenta izmeklēšanas. Tomēr līdz šim, kā jūs labi zināt, uz šīm anketām nav saņemta neviena atbilde, lai gan tika sūtīti atgādinājumi.

Tādēļ es nedomāju, ka būtu gudri pieņemt jaunu dokumentu un izdarīt jaunus secinājumus, kad īstenībā mums nav nekā jauna ko publiskot. Man ir sajūta, ka šis ir vēl viens kreiso deputātu vēlēšanu triks, nevis mēģinājums panākt taisnīgumu.

Ana Maria Gomes (PSE), rakstiski. – Es balsoju par atsauces saglabāšanu uz Portugāli, arī uz atsauci uz *Barroso* valdības pienākumiem, neraugoties uz to, ka, manuprāt, šī punkta teksts varētu būt precīzāks un pieminēt „jaunu faktisko informāciju”, bet ne tikai „preses informāciju”.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Nesamazinot svarīgus aspektus, kuriem mēs noteikti nepiekrītam, nerunājot jau par neiedomājamiem izlaidumiem un pretrunām, šī rezolūcija:

- „nosoda rīcības trūkumu līdz šim ... , lai atklātu ārkārtas pārsūtīšanu programmu”;

- „aicina dalībvalstis, Komisiju un Padomi ... palīdzēt patiesības noskaidrošanā, sākot izmeklēšanas vai sadarbojoties ar kompetentām struktūrām, ... un nodrošinot efektīvu parlamentāro uzraudzību slepeno dienestu darbībām”;

- „aicina Eiropas Savienību, dalībvalstis un ASV iestādes izmeklēt un pilnībā noskaidrot nelikumības, kas saistītas ar starptautisko un nacionālo cilvēktiesību, pamatbrīvību, spīdzināšanas un sliktas apiešanās aizlieguma, piespiedu pazušanas aizlieguma, tiesību uz taisnīgu tiesu pārkāpumiem saistībā ar „karu pret terorismu”, lai noteiktu atbildību ... un nodrošinātu, ka šādi pārkāpumi neatkārtosies nākotnē”.

Tomēr rezolūcija nenņem noslēpumainības plīvuru un nenosoda būtisku elementu, proti, tā saukto „cīņu pret terorismu”, kā arī nenosoda ASV par „ierobežotu pārsūtīšanu shēmu un slepenu apcietinājuma iestāžu saglabāšanu”.

Mums ir vajadzīgs skaidrs nosodījums un patiesības noskaidrošana, ko faktiski ierosināja Portugāles Komunistiskā partija Portugāles Parlamentā un ko noraidīja Portugāles Sociālistiskā, Sociāldemokrātu un Tautas partijas.

Jens Holm un Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), rakstiski. – Lai gan CIP rezolūcijā ir strīdīgi elementi, piemēram, ES un ASV nolīgumu par sadarbību tieslietās un izraidīšanu atzinīgs novērtējums, es tomēr balsoju par rezolūciju, lai atbalstītu cilvēktiesības un mēģinājumu iegūt skaidrību par ārkārtējo pārsūtīšanu programmu.

Ian Hudghton (Verts/ALE), rakstiski. – Parlamenta pieņemtā rezolūcija atkārtoti apstiprina, ka saskaņā ar ANO Konvencijas pret spīdzināšanu 14. pantu ikvienam spīdzināšanas akta upurim ir tiesības uz tiesisku aizsardzību un taisnīgu un adekvātu kompensāciju. Ir zīmīgi, ka Apvienotās Karalistes konservatīvo partijas deputāti šajā parlamentā balsoja pret rezolūciju. Ir tikpat zīmīgi, ka AK leiboristu deputāti atturējās. Morāli bankrotējušā leiboristu valdība ir iesaistījusi AK nelikumīgā karā un ir atļāvusi izmantot lidostas ārkārtēju pārsūtīšanu lidojumiem. Unionistu deputātu balsis šodien vēl pastiprināja šo kaunu.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL), rakstiski. – Lai gan CIP rezolūcijā ir strīdīgi elementi, piemēram, ES un ASV nolīgumu par sadarbību tieslietās un izraidīšanu atzinīgs novērtējums, pret ko es noteikti iebilstu, es tomēr balsoju par rezolūciju, lai atbalstītu cilvēktiesības un mēģinājumu iegūt skaidrību par ārkārtējo pārsūtīšanu programmu.

Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Es jau agrāk esmu paudis savu riebumu attiecībā uz informāciju, kas ir atklājusies par apiešanos ar cilvēkiem, kuri tiek turēti aizdomās par noziegumiem, bet nav notiesāti, un kuri ir izraidīti un dažos gadījumos nokļuvuši dažādu valstu iestāžu gūstā. Tas ir pilnīgi nepieņemami un pretrunā ar mūsdienu demokrātijas principiem. Šis jautājums vēl nav noskaidrots, un tādēļ ir labi, ka šie incidenti tiek atklāti.

Parlamenta rezolūcija satur daudzus pozitīvus elementus, taču es uzskatu, ka nebūtisku formulējumu iekļaušana padara tās ārpolitikas ambīcijas par pārāk augstām. Tas novirza uzmanību no galvenā jautājuma, kas ir iespējamie cilvēktiesību pārkāpumi. Tas ir ļoti nožēlojami. Tādēļ es balsoju pret šo rezolūcijas priekšlikumu.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju pret priekšlikumu rezolūcijai par iespējamām CIP darbībām, kas saistītas ar gūstekņu pārvadāšanu un nelikumīgu turēšanu apcietinājumā dažās Eiropas valstīs, jo šīs rezolūcijas nolūks ir nepamatots.

Pirmkārt, es vēlētos uzsvērt, ka no procedūras viedokļa politiskajām grupām, kas parakstīja rezolūciju, vajadzēja sagaidīt valstu parlamentu atbildes uz priekšsēdētāja Pöttering 2009. gada 9. februāra vēstuli, kurā tika lūgts sniegt detalizētu to pasākumu aprakstu, kas veikti pēc 2007. gada rezolūcijas par šo jautājumu.

Otrkārt, ir pilnīgi neproduktīvi atkal ļauties iestīgt aizdomās un apvainojumos pret dažām dalībvalstīm, ko ir izraisījis prezidenta Obama 2009. gada janvāra administratīvais rīkojums, kas pieprasa Gvantanamo līča apcietinājuma centra slēgšanu viena gada laikā.

Attiecībā uz Rumāniju komisārs Barrot pēdējās sesijas runā pieminēja, ka viņš ir rūpīgi uzraudzījis pasākumus, ko Rumānijas iestādes veica šīs izmeklēšanas laikā. Es domāju, ka Rumānija ir pilnībā demonstrējusi labu gribu sadarbībā un ir sniegusi Komisijai un Eiropas Parlamentam visu nepieciešamo informāciju, kā arī visus šajā lietā veiktās izmeklēšanas rezultātus.

Alexandru Nazare (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es vēlētos arī šoreiz, tāpat kā Strasbūras sesijas laikā no 2. līdz 5. februārim apstiprināt manu opozīciju rezolūcijai par iespējamām CIP darbībām, kas saistītas ar iespējamo teroristu pārvadāšanu un nelikumīgu turēšanu apcietinājumā dažās Eiropas valstīs.

Pret Rumāniju celtie apvainojumi, saskaņā ar kuriem tā ir bijusi iesaistīta aizdomās turēto teroristu pārvadāšanas programmā, ir nepamatoti. Tādēļ ir nepieņemami, ka Rumānijas vārds tiek brīvi mētāts kā daļa no diskusijas par iespējamiem CIP cietumiem.

Līdz šim pret mums ir tikai izvirzīti apvainojumi bez jebkādiem pārliecinošiem pierādījumiem. Patiesi, *H. P. Martin* ziņojums ir labākais šīs pieejas piemērs, jo tajā izvirzītās apsūdzības ir gan pretrunīgas, gan nepamatotas.

Es domāju, ka vairāku šādu nopietnu apvainojumu pamatojums ir daļa no Eiropas valdību apņemšanās ievērot un veicināt Eiropas Savienības pamatbrīvības, tiesības un vērtības, kuru labā tika ierosināts rezolūcijas projekts.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es gribu izmantot savu balsi, lai atbalstītu priekšlikumu rezolūcijai par iespējamo CIP veikto Eiropas valstu izmantošanu, lai pārvadātu un nelikumīgi turētu apcietinājumā gūstekņus. Es uzskatu, ka ir ļoti svarīgi pilnībā īstenot Parlamenta ieteikumus, kas izvirzīti Pagaidu komitejas par iespējamo CIP veikto Eiropas valstu izmantošanu, lai pārvadātu un nelikumīgi turētu apcietinājumā gūstekņus, ziņojumā, jo slepenu apcietinājuma centru pastāvēšana, gūstekņu piespiedu pazušana un spīdzināšana ir ne tikai kļedošs starptautisko cilvēktiesību, ANO Konvencijas par spīdzināšanu, Eiropas Cilvēktiesību konvencijas un Pamattiesību hartas pārkāpums, bet tas nav pieļaujams starptautiskā sistēmā, kurā valda demokrātija un tiesiskums.

Šī iemesla dēļ es atzinīgi vērtēju rezolūciju, kas mudina visas dalībvalstis atklāt pieļautās nelikumības, kas izdarītas šajā kontekstā kara pret terorismu vārdā, jo īstenu cīņu pret terorismu nevar izcīnīt, pārkāpjot tās pašas cilvēktiesības un pamatbrīvības, kuras tai būtu jāaizstāv.

Brian Simpson (PSE), rakstiski. – EPLP grupas deputāti uzskata, ka šajā rezolūcijā ir vairāki vērtīgi punkti. Mēs esam konsekventi atbalstījuši šīs rezolūcijas izstrādāšanu un apstiprinājuši kopējo rezolūciju, ko iesniedza četru Eiropas parlamentāro grupu vārdā.

Tomēr mēs nevaram atbalstīt šo rezolūciju, ja tā ietver nepierādītus apgalvojumus, par kuriem nav lēmušas attiecīgās iestādes. Diemžēl rezolūcija ar grozījumiem vairs nav pamatota uz pierādītiem faktiem, un EPLP nav citas izvēles kā atturēties.

Marek Siwiec (PSE), rakstiski. – (PL) Es atturējos no balsošanas, tādēļ, ka es nepārzinu minētās rezolūcijas priekšlikuma grozījumu detaļas.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), rakstiski. – Lai gan CIP rezolūcijā ir strīdīgi elementi, piemēram, ES un ASV nolīgumu par sadarbību tieslietās un izraidīšanu atzinīgs novērtējums, es tomēr balsoju par rezolūciju, lai atbalstītu cilvēktiesības un mēģinājumu iegūt skaidrību par ārkārtējo pārsūtīšanu programmu.

- Ziņojums: Jacek Saryusz-Wolski (A6-0019/2009)

Adam Bielan (UEN), rakstiski. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es atbalstīju *Saryusz-Wolski* kunga ziņojumu. Mani iepriecina, ka ziņojumā uzmanība ir koncentrēta galvenokārt uz 2008. gada notikumiem, kas pakļauj pārbaudei ES ārpolitikas efektivitāti. Mēs vēlreiz esam pierādījuši, ka Eiropas spēks ir saskaņotā rīcībā. Tas attiecas arī uz Eiropas institūcijām. Tām ir jāstrādā kopā, tāpat, kā to dara dalībvalstis, lai starptautiskajā līmenī Eiropa runātu vienā balsī.

Martin Callanan (PPE-DE), rakstiski. – Es atbalstu valstu veto tiesību saglabāšanu ārējo attiecību jomā un esmu ļoti noraizējies par ES lomas palielināšanos starptautiskā mērogā, neskatoties uz to, ka Lisabonas līgums nav ratificēts.

Tomēr piekrītu, ka ir reģioni, kuros Eiropas Savienība var kopīgi darboties un paust savu gribu. Viens no šiem reģioniem ir Taivāna. Padome nesēn puda atbalstu saprātīgajai Taivānas dalībai starptautiskajās organizācijās. Es atbalstu šo politiku, jo uzskatu, ka divdesmit trīs miljonu Taivānā dzīvojošu cilvēku viedokļa nolīgšana starptautiskā mērogā nav pieņemama.

Taivānā valda demokrātija, un sabiedrības veselības aizsardzības sistēma ir ļoti augstā līmenī. Es šaubos, vai ir ētiski neļaut Taivānai gūt labumu, kas neapšaubāmi rastos, piešķirot tai novērotājas statusu Pasaules

Veselības asamblejā (PVA). Turklāt es ceru, ka līdz nākamajai PVA sanāksmei, kas notiks maijā, ES iestādes kopīgi spēs panākt progresu šajā jautājumā.

Ziņojumā atzinīgi vērtēju pozitīvos apsvērumus par uzlabojumiem savstarpējās attiecībās.

Tādēļ balsojumā par šo ziņojumu atturējos.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Vēlos pateikties Ārlietu komitejas priekšsēdētājam Saryusz-Wolski kungam par lielisko ziņojumu, ko viņš iesniedzis. Es uzskatu, ka īpaša vērība mums jāpievērš Austrumu partnerībai. Manuprāt, Austrumu partnerībā jābūt skaidrai iestāžu struktūrai ar parlamentāru un starpvaldību dimensiju, kā arī atbilstošām tehniskām un finanšu iestādēm.

Runājot par starpvaldību dimensiju, domāju, ka mums jāizveido skaidrs sanāksmju grafiks ministru līmenī, iesaistot divdesmit septiņas dalībvalstis un to partnerus no Austrumu partnerības valstīm. Baltkrievijas gadījumā, protams, jāatbalsta ES Padomes lēmums atsākt sarunas gan ar Minskas valdību, gan ar visiem demokrātiskajiem spēkiem šajā valstī. Baltkrievijas autoritārā režīma atbalstītājiem jāsaprot, ka ES par jebkādas sadarbības stingru noteikumu izvirza vajadzību ievērot demokrātiskus principus un cilvēktiesības.

Domāju, ka Austrumu partnerības parlamentārā dimensija ir svarīga, jo tā nodrošina šī projekta demokrātisko leģitimitāti. Turpmākajām parlamentārās asamblejas sanāksmēm jāveicina, lai šo projektu pieņem gan pie varas esošās partijas, gan opozīcijas spēki, kas varētu piedāvāt alternatīvu valdību, kuras pamatā ir demokrātiska loģika.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) 2007. gadā Grieķijas Komunistiskās partijas grupa Eiropas Parlamentā balsoja pret gada pārskatu par ES kopējās ārpolitikas un drošības politikas (KĀDP) piemērošanu.

Ziņojumā necienīgā veidā ir izteikta prasība pastiprināt ES politisko un militāro klātbūtni starptautiskā mērogā — citiem vārdiem sakot, pastiprināt tās imperiālistiskās intervences visā pasaulē. Tā izmanto kapitālisma attīstības radītās problēmas, piemēram, klimata pārmaiņas un enerģētikas jautājumus, kā jaunus ieganstus savam imperiālistiskajam intervencionismam, kā arī vēlmei uzlabot savu dominējošo stāvokli savu pasaules mēroga imperiālistisko konkurentu vidū.

Tai pat laikā, ziņojumā ir prasība izveidot ciešāku un padziļinātāku sadarbību ar ASV, lai pieņemtu kopīgu nostāju attiecībā uz vienkāršās tautas reakciju un pretestību pret ASV un ES imperiālistisko valdīšanu.

Ziņojumā aizstāvēta ES imperiālistiskā darbība vairākos tādos pasaules reģionos kā visos Tuvajos Austrumos, Gruzijā, Āfrikā un citur, kā arī Rietumbalkānos, kur Kosovā jau ir izvietoti Eiropas Savienības Tiesiskuma misijas (EULEX) policijas/juridiskos spēki, kas grasās pastiprināt savu darbību.

Gadu no gada ES kļūst bīstamāka un agresīvāka attiecībā pret cilvēkiem, kuriem jāizcīna vēl apņēmīgāka un saskaņotāka kauja, lai sagrautu šo ES politiku, kā arī ASV un NATO politiku un imperiālistiska lietu kārtību kopumā.

Jas Gawronski (PPE-DE), rakstiski. – Šajā ziņojumā kritizēta cilvēktiesību situācija Ķīnā, taču tajā varēja pieminēt arī cilvēktiesību paraugsituāciju Taivānā. Taivānas veiksmīgā demokrātija, kuru stiprina konstitucionālā aizsardzība un tiesiskums, ievērojami atšķiras no totalitārās komunistu diktatūras Ķīnā.

Es atzinīgi vērtēju to, kas ziņojumā teikts par Ķīnas un Taivānas savstarpējo attiecību uzlabošanu. Par šīm debatēm jāpateicas prezidentam Ma Ying-jeou.

Kamēr KĀDP ir jāievēro valstu veto tiesības, tās darbības joma, protams, ir ierobežota. Tomēr es atzinīgi vērtēju atbalstu, ko Padome nesniedza saprātīgajai Taivānas dalībai starptautiskajās organizācijās. Ceru, ka Padome un citas iestādes atbalstīs Taivānas centienus tikt atzītai par Pasaules Veselības asamblejas novērotāju. Taivānas izslēgšana no sabiedrības veselības foruma tikai Ķīnas izdarītā spiediena dēļ ir būtībā nepareiza.

Tādēļ balsoju par šī ziņojuma apstiprināšanu.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šis ziņojums, tāpat kā abi iepriekšējie apspriestie ziņojumi, kurus šajā sēdē pieņēma, arī ļoti pretenciozs.

Atstājot neievērotu ziņojumā pausto retoriku, jāsaaka, ka tajā ir pausts uzskats, ka „turpmākie mēneši sniegs ES unikālu iespēju kopā ar jauno ASV administrāciju izstrādāt jaunu transatlantisko darba kārtību, iekļaujot

tajā tādus abas puses interesējošus stratēģiskus jautājumus kā jauna ...globāla pārvaldība", īpaši ņemot vērā, ka tuvojas NATO samits un G20 valstu sanāksme, kas plānoti aprīlī.

Būtībā gan ziņojums, gan rezolūcija galvenajos vilcienos ieskicē ES vadošo spēku mērķus, prioritātes un intereses gan Balkānos (Kosova, Bosnija-Hercegovina), Austrumeiropā (Kaukāzs, Melnā jūra, Baltkrievija, Gruzija, Krievija), Tuvajos Austrumos (Gazas josla, Irāka), Vidusjūras reģiona valstīs, Vidusāzijā (Afganistāna, Irāna), Āfrikā (Čada, Sudāna, Somālija, Kongo Demokrātiskā Republika), Āzijā (Ķīna), gan Latīņamerikā.

Tā saturs svārstās no acīmredzamiem starptautisko tiesību aktu pārkāpumiem, no iejaukšanās un intervencionisma līdz neveiksmīgi slēptiem ES vadošo spēku mērķiem attiecībā uz politikas un ekonomikas kontroli.

Tāds ir patiesais pasludinātās „ES lomas pasaulē” saturs un nozīme, citiem vārdiem sakot, ES godkārtīgais mērķis: kopā ar ASV un Japānu kontrolēt ietekmes zonas, tirgus un dabas resursus.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), rakstiski. – (PL) Es sniedzu nepārprotamu atbalstu *Jacek Saryusz-Wolski* kunga ziņojumam par kopējās ārpolitikas un drošības politikas galvenajām iezīmēm. Padomes 2007. gada ziņojumā ir šo iezīmju apraksts. Būtu grūti nepieņemt apgalvojumu, ka finanšu resursi, kas paredzēti KĀDP ieviešanai, nepavisam nav pietiekami — īpaši agresīvas teroristu darbības apstākļos. ES prioritāte ir tiesības dzīvot mierā un justies droši. Šāda veida drošībai ir vairākas dimensijas: politiskā, militārā, enerģētiskā, pārtikas un citas. Šajā jomā ļoti liela nozīme ir sadarbībai ar citām valstīm. Jāatzīst, ka īpaša nozīme ir transatlantiskajām attiecībām ar ASV un Kanādu, kā arī ciešākai sadarbībai starp ES un NATO. Jāatzīst, ka Austrumu partnerība ir ļoti daudzpusīga. Šajā saistībā ievērojamas cieņīgas ir attiecības ar Krieviju, Ukrainu, Gruziju un Baltkrieviju. ES var arī pozitīvi ietekmēt situāciju Tuvajos Austrumos. Nesena konflikta Gazas joslā atklāja, kādos dramatiskos apstākļos šajā reģionā dzīvo cilvēki neatkarīgi no tā, vai viņi ir palestīnieši vai ebreji.

ES darbības drošības jomā būs efektīvas tikai tad, ja runāsim un darbosimies vienoti. Koncentrējoties uz individuālām interesēm, gūsim tikai īslaicīgu labumu. Turklāt saskaņā ar vispārēju solidaritāti jāievēro pamatvērtības un cilvēktiesības, kā arī cieņa un brīvība, uz ko tiesības ir ikvienam. Diplomātisku centieni un tā sauktās preventīvās diplomātijas izmantošana šajā jomā nekādā ziņā nav mazsvarīga.

Luís Queiró (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Kā vērojams debatēs un ziņojumā par kopējo ārpolitiku un drošības politiku, Eiropas Savienības ambīcijas ārpolitikā ir ļoti lielas. Fakti skaidri parāda, ka ES pašreizējā loma pasaulē vēl nav tik liela kā izvirzīts šajā mērķī. Tomēr palielinās ne tikai ES nozīme, bet vairumā gadījumos arī dalībvalstu uzskatu vienotība un sadarbība. Tagad divdesmit septiņām Eiropas Savienības dalībvalstīm kopīgu vērtību, principu un prioritāšu ir vairāk nekā domstarpību. Tieši uz to mēs arī ceram.

Tādēļ es atbalstu tāda nolīguma nostiprināšanu, kurā ir nopamatotas mūsu prioritātes un darbības principi.

Tomēr tāpēc vien, ka vēl joprojām ir domstarpības, kas būtībā rodas dažādo interešu un prioritāšu dēļ, es neizdaru secinājumu, ka ES pasaulē ir sevi izsmēlusi vai ka visām dalībvalstīm jāpiemēro viena ārpolitika, kas ir pretrunā to interesēm un pat vēsturei. Tiek veidota kopiena, un šim procesam, lai arī lēnam, tomēr ir lielākas izredzes gūt panākumus nekā nevajadzīgai vēlmei uzspiest visiem vienu pieeju.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par priekšlikumu Eiropas Parlamenta rezolūcijai par „Padomes gada ziņojumu Eiropas Parlamentam par kopējās ārpolitikas un drošības politikas (KĀDP) galvenajiem aspektiem un perspektīvām 2007. gadā, kuri Eiropas Parlamentam iesniegti, piemērojot 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīguma 43. panta G. punktu”, lai atbalstītu mieru, cilvēka cieņu, cilvēktiesības, demokrātiju, daudzpusību un tiesiskumu.

Charles Tannock (PPE-DE), rakstiski. – Saryusz-Wolski ziņojumā ir dažas atzinīgas atsauksmes par Taivānu un it īpaši par neseno savstarpējo attiecību uzlabošanu. Es pateicos Taivānas prezidentam *Ma Ying-jeou* par viņa drosmīgo un apņēmīgo iniciatīvu uzlabot attiecības ar Ķīnas Tautas Republiku.

Tomēr baidos, ka mēs Eiropas Savienībā pilnībā nenovērtējam to, kāda nozīme ir demokrātiskās Taivānas atbalstīšanai un tās divdesmit trīs miljonu cilvēku viedoklim pasaules mērogā.

Padome atbalsta Taivānas saprātīgo dalību starptautiskajās organizācijās. Arī Parlaments vairākkārt sniedzis šo atbalstu, it īpaši Taivānas mērķim — kļūt par novērotāju Pasaules Veselības asamblejā.

Taiwānas izslēgšana no šīs organizācijas pēc Ķīnas vēlēšanās ir nosodāma. Kā ārsts es nosodu politisku iejaukšanos sabiedrības veselības jautājumos. Mēs pretojamies tam, ka Ķīna valda pār Tibetu; mēs pretojamies tam, ka Ķīna valda pār cilvēktiesībām; šoreiz mēs pretojamies tam, ka Ķīna valda pār Taiwānu.

Balsojumā par šo ziņojumu atturējos.

Charles Tannock (PPE-DE), rakstiski. – Es un mani britu konservatīvie kolēģi atzinīgi vērtē vajadzību pēc efektīvas starpvaldību sadarbības KĀDP, ja Apvienotā Karaliste saglabā savas veto tiesības un arī spēju, ja nepieciešams, savas valsts interesēs darboties vienai pašai. Ziņojumā minēts daudz laba par nepieciešamību, lai divdesmit septiņas dalībvalstis vairāk sadarbotos starptautiskā mērogā tādās jomās kā transatlantiskās attiecības, Gruzija, Austrumu partnerība un Tuvie Austrumi kopumā.

Tomēr mēs esam pret mazsvarīgām atsaucēm uz Lisabonas līgumu. Mēs jau ilgi esam izrādījuši pretestību šim līgumam un nedomājam, ka tajā paredzētie jaunie ārpolitikas instrumenti būtu AK vai ES interesēs. Tādēļ mēs pilnībā atturējamies.

- Ziņojums: Karl von Wogau (A6-0032/2009)

Adam Bielan (UEN), rakstiski. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es atbalstīju *von Wogau* kunga ziņojumu. Esmu dedzīgs Eiropas drošības un aizsardzības politikas (EDAP) stiprināšanas piekritējs. Kā uzsvērts ziņojumā, sadarbības jomas paplašināšana starp Eiropas bruņotajiem spēkiem ir būtisks solis pretī kopējās ārpolitikas un aizsardzības politikas izveidošanai. Es arī piekrītu viedoklim par to, ka Eiropas Savienībai ir jānodrošina ne tikai pašai sava, bet arī tās kaimiņvalstu, drošība. Mūsu kaimiņvalstu šķietami divpusējie konflikti tieši ietekmē ES.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Ziņojumā par Eiropas drošības stratēģijas atjaunināšanu atklāti atbalstīta pat vēl lielāka ES militarizācija, lai stiprinātu ES militārās spējas attiecībā uz tās imperiālistiskajām intervencēm.

Tajā atzinīgi vērtēts Padomes mērķis iegūt ES 60 000 vīru lielus pastāvīgus militāros spēkus un izvietot tos visapkārt jau esošajiem Francijas un Vācijas Eiropas korpusa militārajiem spēkiem. Šie militārie spēki būtu nodrošināti ar kopīgām ieroču sistēmām un gatavi vienlaicīgi cīnīties „ātrās reaģēšanas pasākumos” dažādos pasaules reģionos. ES intervences iegāstu loks jeb tā saukto „draudi” ES drošībai pastāvīgi paplašinās. Papildus „terorismam” tagad tiek minētas arī klimata pārmaiņas, energoapgādes drošība, kibertelpa, reģionālas sadursmes, jūras transports un pat kosmoss. Patiesībā ES rezervē „tiesības” veikt militāru intervenci, kad un kur vien tā uzskata par nepieciešamu, lai aizsargātu savas imperiālistiskās intereses, turklāt vērsties ne tikai pret trešām valstīm, bet arī pret savu dalībvalstu tautām, lai aizstāvētu monopoli varu, ja un kad tas nepieciešams.

Tādēļ Grieķijas Komunistiskā partija balsoja pret šo ziņojumu. Tikai sabiedrības nepakļaušanās, kā arī ES imperiālistiskās un antisabiedriskās politikas pārtraukšana un tās vispārēja pārveide var bruģēt ceļu pretī mieram un sabiedrības labklājībai Eiropā.

Glyn Ford (PSE), rakstiski. – Pateicos *von Wogau* kungam par viņa darbu šeit un plašākā nozīmē par to, ka viņš vadīja Drošības uz aizsardzības apakškomiteju. Es atbalstu ideju par ES militāro operāciju galvenās mītnes dibināšanu, kaut gan zināms, ka drošības apdraudējuma gadījumā NATO vajadzētu būt mūsu pirmajam glābējam, un tā tas, protams, arī ir. Tomēr *Bush* un *Gore* kungu debatēs, kas notika tikai pirms desmit dienām, *George Bush* apgalvoja, ka, ja viņš būtu prezidents, viņš nebūtu iejaucies Kosovas lietās.

Par spīti manai nepatīkamībai pret *Bush* kunga administrācijas ārpolitiku, man šķiet, ka viņa nostāja, kas pamatota ar ASV pašlabumu, ir **absolūti saprātīga**. Tomēr tā nav nostāja, kāda varētu būt vai kāda būtu jāieņem Eiropai. Lai gan mums bija spēcīgs morāls arguments — pienākums aizsargāt tos, kas saskaras ar serbu veikto genocīdu — bija arī desmitiem un simtiem tūkstošu bēgļu. Mums šo cilvēku un arī savās interesēs ir nepieciešama kapacitāte, lai uzskatu kauju arī bez amerikāņu palīdzības. Lai to panāktu un izveidotu pastāvīgu ES militāro operāciju galveno mītni, kas ir gatava šādiem turpmākiem notikumiem, mums jāveic tikai neliels ieguldījums.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šajā ziņojumā (un rezolūcijā), tāpat kā ziņojumā „NATO loma ES drošības struktūrā”, atkal uzsvērts mērķis ES apstiprināt un konsolidēt kā ofensīva rakstura politisku un militāru bloku, kas NATO struktūrā sadarbojas ar ASV.

Citu svarīgu un informatīvu aspektu starpā šajā ziņojumā un rezolūcijā vēlreiz ir apstiprināts NATO agresīvais un globālais koncepts, ņemot vērā to, ka „uzlabotajai EDS (Eiropas drošības stratēģija) un nākamajai NATO

stratēģiskajai koncepcijai ir jābūt savstarpēji saskaņotām un ka tas jāatspoguļo deklarācijā, kas tiks pieņemta 2009. gada aprīlī Strasbūrā/Kēlā paredzētajā NATO augstākā līmeņa sanāksmē”. Būtībā tiek sperts solis vēl tālāk, jo tiek „prasīts izveidot...ES operāciju galveno mītņi”.

Galū galā šis ziņojums un rezolūcija patiesi, nevis tikai nodomu līmenī, atmasko ES militarizāciju un tā saukto „Lisabonas līgumu”, kas militarizācijai piešķir likumīgu statusu.

Taisnība ir īriem, kas atmaskoja šī ierosinātā Līguma militāro raksturu un tādēļ arī to noraidīja; Līguma ratifikācija nozīmētu turpmāku starptautisko attiecību militarizāciju, pastāvīgu bruņošanās sacensību, arvien vairāk intervences un karu.

Taisnība ir arī portugāļiem, kas, tāpat kā Portugāles Komunistiskā partija, noraidot šo Līgumu, pieprasīja rīkot referendumu un plašas valsts debates par šī Līguma iespējamām ārkārtīgi nopietnajām sekām Portugālei, Eiropai, pasaulei un mieram.

Richard Howitt (PSE), rakstiski. – Apvienotās Karalistes Darba partijas deputāti pievienojās Sociāldemokrātu grupai un balsoja par šo ziņojumu. Darba partijas deputāti balsoja pret nodaļu, kas veltīta pastāvīgas ES militāro operāciju galvenās mītnes izveidei. Darba partijas deputāti pastāvīgi ir apšaubījuši šāda veida jaunas iestādes struktūras nepieciešamību. Mēs uzskatām, ka Eiropai ir jākoncentrējas uz to, lai īstajā laikā tai būtu nodrošinātas īstās iespējas, ko var izmantot, kā arī jānodrošina esošo iestāžu efektīva darbība, nevis jāveido papildu iestādes, kas ir kā dārgas un nevajadzīgas greznumlietas.

David Martin (PSE), rakstiski. – Šajā ziņojumā prasīts, lai tiktu izveidots neatkarīga un pastāvīga ES militāro operāciju galvenā mītne, kas spētu veikt stratēģisku plānošanu un vadīt Eiropas drošības un aizsardzības politikas (EDAP) operācijas un misijas. Šajā ziņojumā ir pamatoti ieteikta Apvienoto Nāciju Organizācijas (ANO) reforma, lai tā pilnībā spētu veikt savus pienākumus un efektīvi darboties, nodrošinot risinājumus globāliem izaicinājumiem un reaģējot uz galvenajiem draudiem.

Alexandru Nazare (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es atzinīgi vērtēju ziņojumu par Eiropas drošības stratēģiju (EDS) un EDAP, kurā ir dažas būtiskas un noderīgas lietas attiecībā uz Eiropas Savienības kā pasaules mēroga spēka turpmākās politikas definēšanu.

Šajā saistībā vēlos pieminēt nepieciešamību koordinēt Eiropas Savienības drošības dimensiju ar NATO, lai novērstu jebkādu centienu dubultošanu un resursu izšķiešanu. Tādēļ atzinīgi vērtēju Padomes iniciatīvu izveidot neoficiālu augsta līmeņa ES un NATO grupu.

Turklāt vēlreiz jāizvērtē attiecības ar Krieviju, ņemot vērā nesenos notikumus šajā reģionā. Lai veicinātu stabilitāti starp austrumu kaimiņvalstīm un mazinātu ietekmi uz dalībvalstīm, ES attiecībā uz Krieviju ir jāpieņem stingra politika, kas jāveido ciešā sadarbībā ar transatlantiskiem partneriem un kurā jāiekļauj attiecīgās daudzpusējās organizācijas, arī Eiropas Drošības un sadarbības organizācija (EDSO). Šis mērķis ir arī cieši saistīts ar absolūtu nepieciešamību panākt Eiropā drošu energoapgādi, ko var sasniegt tikai tad, ja apvienosim spēkus konkrētos projektos, kas saistīti ar enerģētikas resursu diversifikāciju.

Luís Queiró (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Vērojot situāciju Eiropā, ir skaidrs, ka attiecībā uz drošību Eiropas Savienībai jau ir un ir jābūt saviem stratēģiskiem apsvērumiem un prioritātēm. To nosaka kā ģeogrāfija, tā arī ģeopolitika. Jāteic, ka tas nekādā ziņā neatbilst tai idejai par drošību vai tādas aizsardzības apsvērumiem, kas iecerēta kā alternatīva mūsu aliansēm, arī mūsu aliansei ar Savienotajām Valstīm. Jāteic, ka tas tomēr atbilst idejai par Eiropas atbildību. Ja vēlamies drošību, mums jābūt gataviem uzņemties fizisku vai morālu slogu, kas ar to saistīts. Tādēļ arī nepieciešams vienoties par to, kas mums apsvērumos par drošību un attiecībā uz slogiem ir kopējs un ar ko varam dalīties. Drošībai ir sava cena, un lielākas daudzpusējības pieprasījums no mūsu sabiedroto puses uzliek papildu izmaksas. Tādēļ turpmāk šajā ziņā izmaksas augs. Eiropieši nevar pieprasīt lielāku drošību, nemaksājot par to.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par priekšlikumu Eiropas Parlamenta rezolūcijai par „Eiropas drošības stratēģiju un EDAP”, jo uzskatu, ka Eiropas Savienībai jāizveido stratēģiska autonomija, izmantojot spēcīgu un efektīvu drošības un aizsardzības politiku. Es arī uzskatu, ka Eiropas Savienībai jāspēj garantēt gan pašai sava, gan kaimiņvalstu drošība.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), rakstiski. – Konservatīvo delegācija būtībā pretojas ES līdzdalībai aizsardzībā, ko šis ziņojums cenšas ievērojami paplašināt.

EDAP ir politisks projekts, kas dublē NATO un mazina tās ietekmi, tomēr nenodrošina nekādas papildu militārās potences. Šajā ziņojumā ir izprātota valstu kompetences aizsardzības un drošības jautājumos

turpmāka nodošana ES. Tas ir nepieņemami. Ziņojumā kā ES armijas aizsākums ierosināti „integrēti Eiropas bruņotie spēki” un „Saskaņoti Eiropas bruņotie spēki”. Ziņojumā ir daudzas pozitīvas atsauces uz Lisabonas līgumu, kam esam sprāigi pretojušies. Tāpēc mēs balsojam pret šo ziņojumu.

- Ari Vatanen (6-0033/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Inger Segelström un Åsa Westlund (PSE), rakstiski. – (SV) Mēs esam nolēmuši balsot pret šo patstāvīgo ziņojumu kopumā, jo mēs uzskatām, ka tas nav vajadzīgs. Dažas šī ziņojuma daļas ir vāji sagatavotas un neveicina debašu turpināšanu par Eiropas drošības politiku.

Guy Bono (PSE), rakstiski. – (FR) Es balsoju pret ziņojumu, ko iesniedzis Francijas kristīgais demokrāts *Vatanen* kungs.

Šī ziņojuma teksts attiecas uz NATO lomu Eiropas Savienības drošības struktūrā. Tas ir svarīgs jautājums, kuru nepieciešams apsvērt. Tomēr, manuprāt, šajā ziņojumā sniegtās atbildes nav izsmēlošas, un tajās nav atrisināts problēmas cēlonis.

Savā balsojumā es noteikti negribēju noliegt Eiropas nozīmi starptautiskā mērogā. Kā ekonomiskam un demogrāfiskam spēkam tai jādarbojas saskaņā ar savām vērtībām, lai saglabātu mieru un uzturētu starpkultūru dialogu. Tomēr ir nepieciešams stiprināt uzticēšanos Eiropas Savienības militārajām spējām. Tādēļ es uzsveru savu apņemšanos radīt Eiropas drošības un aizsardzības politiku, kura ir patiesi neatkarīga.

Manuprāt, *Vatanen* kunga ziņojums to nesola. Vēl joprojām pastāv daži klupšanas akmeņi saistībā ar atteikšanos no kodolieročiem un attiecībām ar Krieviju. To pierāda iesniegto grozījumu skaits (265): ziņojuma teksts nebūt nebija tāds, lai tiktu vienprātīgi apstiprināts. Tajā nav izskatīts galvenais apsvērums par to, lai Eiropai nodrošinātu spēcīgu aizsardzību un lai ES sadarbotos ar NATO, nekļūstot par tās kalpu.

Alin Lucian Antochi (PSE), rakstiski. – (RO) Darbības, ko drošības un aizsardzības jomā pasaules mērogā veic Eiropas Savienība, ir intervence, kas veikta, lai novērstu konfliktus, iemantojot galvenā pasaules miera uzturētāja statusu. Lai gan aukstā kara beigās radās jautājumi par NATO lomu, jauni draudi drošībai un progresam, ko aizsardzības jomā pamanījuši eiropieši, kā arī civilās un militārās operācijas dažādās pasaules malās, uzsver nepieciešamību veikt jaunu vienošanos par ES un NATO sadarbību.

Šajā saistībā, dalībvalstu nesaskaņas finansēšanas un militārās tehnoloģiskās jaudas jomā, kā arī tas, ka nav kopējas Eiropas ārpolitikas, NATO padara par svarīgu sabiedroto, lai pārvarētu militāras krīzes.

Tādas darba sadales pieņemšanai, kurā EDAP atbalsta civilās operācijas, bet NATO nodrošina neskaitāmu militāro spēku strauju izvēršanu, vajadzētu nodrošināt to, ka abas organizācijas viena otru papildina, nevis konkurē savā starpā. Tādēļ referenta ieteikums radīt ES operāciju galveno mītni varētu šim mērķim lieti noderēt, papildinot pašreizējās NATO vadības struktūras vienotu civilo un militāro operāciju jomā.

Turklāt mums turpmāk arī jāņem vērā ES un NATO attiecības un situācija Austrumeiropas valstīs. Ņemot vērā iepriekš minēto, ir svarīgi veicināt atvērto durvju politiku un atbalstīt konstruktīvu dialogu ar Krieviju, kas šajā Eiropas daļā palīdzētu veidot kolektīvo drošību.

Martin Callanan (PPE-DE), rakstiski. – Viens no ES nepatiesākiem apgalvojumiem savas politikas attaisnošanai ir tas, ka tā kopš 1945. gada esot uzturējusi mieru Eiropā. Patiesībā kopš Otrā pasaules kara par miera uzturēšanu Eiropā atbildīga ir NATO.

Eiropas Parlamentā ir spēcīgi antiamerikānisma lobisti. Tas ir nožēlojami, jo Amerikas nesavtīgais ieguldījums Eiropas atbrīvošanā 40. gados un miera uzturēšana Eiropā kopš tā laika bieži vien tiek aizēnota ar antiamerikānisma propagandu. Amerikas dalība mūsu kolektīvās drošības uzturēšanā ir un būs ļoti svarīga.

Protams, NATO un ES darbs pārklājas, taču tās ir divas dažādas organizācijas. Jebkādam ES pūlēm nelikumīgi piesavināties NATO pārākumu un atbildību par transatlantisko drošību būs stingra pretestība.

Tādēļ es balsojumā atturējos.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Ziņojumā skaidri attēlots, kas ir melns un kas — balts; tajā necienīgā veidā cildināts NATO un ES tā sauktais „mierīgais” un „demokrātiskais” raksturs un nozīme, lai gan tās ir vainīgas pie tik daudziem noziegumiem pret cilvēci. Ziņojumā tās raksturotas kā kopējas miera un cilvēktiesību sargātājas Eiropā. Tajā necienīgi un nenopietni apgalvots, ka pilsoņi it kā lemj, un NATO armija izpilda viņu lēmumus. Tajā aicināts, lai ES pieprasa tai piešķirt lielāku lomu transatlantiskajā sadarbībā ar ASV un NATO, kas ļautu veicināt Eiropas kapitāla īpašās intereses.

Tādēļ ziņojumā tiek pieprasīta lielāka sadarbība „krīzes pārvaldībā”, piemēram, sadarbība Afganistānā un Kosovā, kā arī efektīvāka informācijas apmaiņa starp abām imperiālistiskajām organizācijām un tā joprojām.

Ziņojumā atzinīgi vērtēta Francijas iniciatīva atgriezties pie NATO militārajām struktūrām, prasīts, lai NATO un ES paplašinās, kā arī uzstājīgi pieprasīts, lai Kipra pievienojas NATO „Partnerībai mieram”.

Grieķijas Komunistiskā partija balsoja pret šo ziņojumu. Tā nosoda NATO un ES imperiālistisko un noziedzīgo raksturu, kā arī uzsver, ka vienkāršajai tautai ir noteikti jācīnās par savu taisnību, lai nepieļautu mūsu valsts dalību imperiālistiskās organizācijās un savienībās. Tā arī prasa pārtraukt šo organizāciju darbību un sagraut barbarisko un imperiālistisko lietu kārtību.

Ana Maria Gomes (PSE), rakstiski. – Es paziņoju, ka galīgajā balsojumā balsoju par *Vatanen kunga* ziņojumu par NATO lomu ES drošības struktūrā.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mums ir Eiropas Parlamenta ziņojums un rezolūcija, kas, neskatoties uz dažiem mulsinošiem faktoriem, ir svarīga lasāmviela.

Tieši šajā tekstā precīzi formulēts viens no ES un tās ierosinātā Lisabonas līguma mērķiem — ja kāds vēl šaubās par to esību — un galvenajiem tematiem: ES militarizācija un tās konsolidācija militāri politiskā blokā NATO struktūrā; tas iespējams, sadarbojoties (koordinējot un sacenšoties) ar ASV.

Tā kā šajā balsojuma paskaidrojumā nav iespējams komentēt visu šī ziņojuma un rezolūcijas saturu, vēlos uzsvērt, ka šajos dokumentos pausts uzskats, ka ES galvenajām kapitālistiskajām lielvalstīm ir pienācis laiks sevi aizstāvēt. Tādēļ tās „ar prieku gaida iespējas, kuras gaidāmā NATO augstākā līmeņa sanāksme Strasbūrā/Kēlā sniegs alianses atjaunošanai un tās attiecību ar Eiropas Savienību stiprināšanai”. Šīs sanāksmes ievads bija Minhenes miera konference.

Tādēļ tās ļoti atzinīgi vērtē „Francijas iniciatīvu attiecībā uz formālu atgriešanos pie NATO militārajām struktūrām un ES Padomes prezidējošās valsts Francijas centienus tuvināt ES un NATO, reaģējot uz jauniem pārbaudījumiem drošības jomā.”

Šis ziņojums un rezolūcija iet roku rokā ar ES galveno lielvalstu imperiālistiskajiem mērķiem.

Richard Howitt (PSE), rakstiski. – Apvienotās Karalistes Darba partijas deputāti atbalsta konstruktīvu sadarbību starp NATO un ES un atzinīgi vērtē pieredzes un zināšanu apmaiņu, uzskatot to par īsto veidu, kādā stiprināt galvenās iespējas un kādā uzlabot sadarbību un koordinēšanas plānošanu, ekipējumu un apmācības. Tā kā mēs atzinīgi vērtējam Francijas dalību ES un NATO sadarbības stiprināšanā, mēs balsojam par 22. punkta sākotnējo tekstu.

Galīgajā balsojumā Apvienotās Karalistes Darba partijas deputāti pievienojās Sociāldemokrātu grupai un balsoja pret šo ziņojumu, īpaši jau tādēļ, ka tajā bija iekļauta visa sadaļa par pastāvīgas ES militāro operāciju galvenās mītnes izveidi. Darba partijas deputāti pastāvīgi ir apšaubījuši šāda veida jaunas iestādes struktūras nepieciešamību. Mēs uzskatām, ka Eiropai ir jākoncentrējas uz to, lai īstajā laikā tai būtu nodrošinātas īstās iespējas, ko var izmantot, kā arī jānodrošina esošo iestāžu efektīva darbība, nevis jāveido papildu iestādes, kas ir kā dārgas un nevajadzīgas greznumlietas.

Ian Hudgton (Verts/ALE), rakstiski. – Es nevarēju atbalstīt *Vatanen kunga* ziņojumu par NATO lomu ES drošībā. Ziņojumā apgalvots, ka NATO ir Eiropas drošības stūrkmens. Man ir pretējs viedoklis. Es uzskatu, ka Eiropas drošību paaugstina ES kopējā ārpolitika un drošības politika. Tomēr NATO vēl aizvien ir aliansē, kurā izvietoti kodolieroči. Esmu pilnībā pret kodolieročiem, un mūsu partija ir apņēmusies aizvākt kodolieročus no Skotijas zemes, līdzko iegūsim neatkarību. Kamēr NATO ir kodolieroču aliansē, neatkarīgā Skotija tajā nebūs.

Erik Meijer (GUE/NGL), rakstiski. – (NL) NATO bija būtiska loma Aukstā kara laikā no 1949. līdz 1989. gadam. Tās oficiālais uzdevums bija aizsargāt dalībvalstu kopīgo teritoriju no ārvalstu iebrukuma, neizvēršot organizācijas darbību ārpus šīs teritorijas. Pamatojums tam bija dažādu demokrātisko režīmu aizsardzība no diktatūrām, taču praksē NATO galvenais mērķis bija pasargāt kapitālistisko ekonomiku no sociālistiskās. Labējām diktatūrām Portugālē un Grieķijā tika ļauts piedalīties, bija arī divpusējie nolīgumi ar līdzīgu diktatūru Spānijā, un Francijai piederošā Alžīrijas kolonija tika piespiesta iekļauties NATO teritorijā līdz 1962. gadam. Padomju Savienībai un Varšavas līgumam pazūdot, šī NATO zaudēja iemeslu pastāvēt. Organizācijas tālākā pastāvēšana ir ES problēma, jo sešas dalībvalstis izvēlējušās būt militāri neitrālas. Esošā NATO tomēr vairāk ir Koalīcijas spēki ap ASV, nevis plašāka ES. Šogad, kad NATO aprit 60 gadi, organizācijai būs skaidri jānorāda, uz kādu lomu tā pretendēs nākotnē. Ja tā vēlēšies būt par pasaules policistu, īstenojot savus plānus neatkarīgi

no Apvienoto Nāciju Organizācijas, tiecoties dot labumu ekonomiski spēcīgākajām valstīm, šī organizācija kļūs kaitīga un lieka. Šo iemeslu dēļ es balsošu pret.

Alexandru Nazare (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es atzinīgi vērtēju *Vatanen* kunga ziņojumu kā realistisku Eiropas drošības novērtējumu. Lai arī mēs vēlētos izveidot tādu Eiropas drošības politiku, ar ko varētu nodrošināt visu ES dalībvalstu drošību, mums ir jāatzīst, ka jau pastāv drošības struktūra, kas ir vairuma ES dalībvalstu aizsardzības pamats. Es runāju par NATO.

Es tomēr gribētu uzsvērt, cik salīdzinoši nozīmīgi ir izmantot abu organizāciju sniegto, lai izveidotu stabilu humānās palīdzības ieviešanas politiku. Neatkarīgi no tā, kādus vārdus lieto formulējot Eiropas drošības stratēģiju, ES "mozaika" ļaus mums ieviekties problemātiskos reģionos, kur diplomātiskā darbība un ierobežota ieviešana ir iespējama vienīgi, pateicoties ES nepāspētajai komplicētībai. Tāpat mums ir stabila savienība NATO iekšienē ar pārbaudītiem mehānismiem, ko mums, Eiropiešiem, ir jāturpina izmantot, lai samazinātu ciešanas, ko nesodīti rada atsevišķi karojošie spēki. Pirmais solis šīs apvienības virzienā varētu būt operatīvā štāba izveide Eiropas Savienībai.

Neatkarīgi no konkrētās politikas, kas tālāk noteiks mūsu ārējo darbību, mēs atzinīgi vērtējam ciešo transatlantisko sadarbību, kā vispraktiskāko šo uzdevumu risinājumu un kā mūsu vērtību kopienas iemiesojumu.

Luís Queiró (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Eiropas novietojums nosaka tās drošības prioritātes un bažas. Tomēr apdraudējumu un mūsu drošības kontekstu nosaka arī Eiropas un 27 dalībvalstu integrācija vērtību kopumā un sabiedrības modelī, ko plašākā izpratnē mēs dēvējam par Rietumu pasauli. Šī iemesla dēļ alianse ar ASV, kas ir kopīga vairumam ES dalībvalstu, cita starpā, ir un tai ir jāturpina būt mūsu drošības pamatelementam.

Gadā, kad mēs svinam Ziemeļatlantijas alianses 60. gadadienu, ir laiks pārskatīt tās stratēģiju un padarīt to atbilstošu jaunajai lietu kārtībai. Pēc Aukstā kara beigām ir laiks doties uz priekšu, atstājot pagātnē Aukstā kara beigu atskaņas, un veidot stratēģiju, balstoties uz jauno situāciju, kas sāk iezīmēties: palielinās Klusā okeāna valstu nozīme, Āzijas viedoklis kļūst būtiskāks, Krievija cenšas no jauna noteikt savu lomu, un apdraudējumu, cita starpā, rada arī atpalikušās valstis un pasaules mēroga teroristiskās grupas.

Šī iemesla dēļ mēs ticamies aktīvi piedalīties šajās stratēģiskajās izmaiņās kā pilnvērtīgi partneri Ziemeļatlantiskajā aliansē.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par Eiropas Parlamenta rezolūcijas priekšlikumu par "NATO lomu Eiropas drošības stratēģijā", jo man šķiet, ka stipras un aktīvas transatlantiskās attiecības nodrošina stabilitāti un drošību Eiropā. Pēc manām domām, stipra saikne starp ES un NATO atstāj būtisku iespaidu uz Eiropas Savienības pastāvēšanas iemeslu, kā pamatā ir miera nodrošināšana visā tās teritorijā un ārpus tās robežām.

Toomas Savi (ALDE), rakstiski. – Es balsoju par *Ari Vatanen* ziņojumu par NATO lomu ES drošības sistēmā. Ziņotājs ir izcēlis būtiskākās nepilnības esošajā „drošības sistēmā” un piedāvājis skaidrus un efektīvus risinājumus Eiropas Savienības drošības uzlabošanai.

Es piekrītu referentam, ka Eiropas drošības labad, kā arī pasaulei kopumā ir vitāli svarīgi saglabāt un tālāk attīstīt sadarbību starp NATO un ES. Lai arī ir veikti vairāki uzlabojumi, kas ir padarījuši attiecības starp NATO un ES efektīvākas, ir plašas iespējas veikt uzlabojumus vairākās jomās.

Lai attīstītu efektīvāku sadarbību, visām ES dalībvalstīm vajadzētu piedalīties ES un NATO kopējās sanāksmēs. Pēdējie gadi, atceroties neatrisinātos jautājumus starp Kipru un Turciju, ir skaidri parādījuši, ka notiekošās ES un NATO sanāksmes nav ne tuvu tik veiksmīgas un ražīgas, cik tās varētu būt. ASV un NATO ir jāuzskata par partneriem, nevis sāncensiem. ES un NATO uzlabo viena otru, un kopā mēs varam sasniegt mūsu kopīgos mērķus ātrāk un efektīvāk.

Peter Skinner (PSE), rakstiski. – Es balsoju pret šo ziņojumu. Eiropas spēks un drošība jau kādu laiku ir bijusi atkarīga no sabiedrotajiem, kas vēlas aktīvi piedalīties mūsu aizsardzības nodrošināšanā.

Uz Eiropas robežām un visā pasaulē šodien ir skaidrs, ka NATO turpina nodrošināt sadarbības saikni, kas gādā par mūsu un citu drošību.

Acīmredzami laiku pa laikam izmaiņas pasaules stratēģiskajās interesēs prasa pielāgot prioritātes un pieejas. Nepieciešamība, lai NATO būtu pastāvīgi modra un saņemtu atbalstu, jo īpaši Afganistānā, šobrīd ir vitāla.

Tādēļ ir vajadzīgs, lai citas Eiropas nācijas ņemtu vērā aicinājumus nosūtīt vairāk karavīru un sniegt papildu loģistikas atbalstu. Es arī atzinīgi vērtēju Francijas tikko paziņoto apņemšanos

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), rakstiski. – Konsevatīvo partijas delegācija atzinīgi vērtē vairākus šī ziņojuma aspektus, ieskaitot NATO atbalstīšanu kā Eiropas drošības pamatu un aicinājumu dalībvalstīm vairāk ieguldīt aizsardzībā. Tomēr ziņojums būtībā ir slavas dziesma EDAP, pret ko mēs uzstājamies kā principā, tā praksē jau vairāk kā desmit gadu. Ziņojumā ir atsauce uz Lisabonas līgumu, kam mēs esam nelokāmi pretojušies, ziņojumā ir atbalstīts pastāvīgs ES operatīvais štābs, paužot atbalstu ES „Baltajai grāmatai” par Eiropas aizsardzību, un ir nepārprotami cildināta Eiropas Aizsardzības aģentūra. Šo iemeslu dēļ mēs atturējamies no balsošanas par šo ziņojumu.

- Ziņojums: Pasqualina Napoletano (A6-0502/2008)

John Attard-Montalto (PSE), rakstiski. – Barselonas procesu valstu un valdību vadītāji pieņēma Augstākā līmeņa sanāksmē par Vidusjūras reģionu, kas notika Parīzē 2008. gada 13. jūlijā. Procesa mērķis ir nodrošināt mieru un labklājību, un ar to tiks veicināta ekonomiskā un reģionālā integrācija, kā arī sadarbība ekoloģijas un klimata jomā starp Vidusjūras reģiona valstīm. Tā kā mana valsts ir Vidusjūras reģionā, šim procesam pievērš lielu uzmanību. Es piekrītu, ka, atverot durvis uz šo procesu valstīm, kas nav iesaistījušās partnerībā, palielinās iespēja nodrošināt vienlīdzību attiecībās starp Eiropas Savienību un Vidusjūras reģiona partnervalstīm un arī iespēja, ka reģiona problēmas tiktu risinātas plašākā skatījumā. Tā kā es nāku no Maltas un Goco arhipelāga Vidusjūrā, es ļoti atzinīgi vērtēju iespējamus ieguvumus no šī procesa.

Ir vitāli svarīgi, lai no jauna tiktu nostiprināta Eiropas un Vidusjūras reģiona attiecību un Barselonas procesa *acquis* stratēģiskā nozīme reģionāla un vietēja mēroga programmās un kopējās vadlīnijās par divpusējo sadarbību. Šī jautājuma nozīme ir palielinājusies, ņemot vērā nesenos notikumus Gazā un deklarācijas Kiprā.

Adam Bielan (UEN), rakstiski. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, Barselonas procesa mērķis ir atbalstīt Vidusjūras reģiona dienvidu daļas valstis, tām attīstoties un iegūstot neatkarību. Ir būtiski, lai dažādu programmu ietvaros šīs valstis varētu veikt pieredzes apmaiņu ar ES dalībvalstīm, kas pašas nesen ir piedzīvojušas politiskas un ekonomiskas pārmaiņas. Tādēļ ir jāizveido piemēroti sadarbības veidi.

Tāpat es atbalstīju ziņojumu, jo ES atbalsts Vidusjūras reģionam neatstāj negatīvu iespaidu uz citām reģionālās sadarbības iniciatīvām, kā, piemēram, uz Austrumu partnerību.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Neraugoties uz ziņojuma uzmanīgo formulējumu, tas nav izdevies attiecībā uz to, kas ziņojumā ir objektīvi un apzināti neiekļauts vai mēģināts slēpt: piemēram, ar to nav izdevies iestāties pret un nosodīt sistemātiskos un brutālos starptautisko tiesību un cilvēktiesību pārkāpumus no Izraēlas puses - kas ieiet Palestīnas okupētajās teritorijās un apspiež palestīniešu tautu -, kā arī no Marokas puses, kas ieiet Austrumsahārā un apspiež sahravi tautu.

Ziņojumā ir slēpta ES nepieņemamā imigrācijas politika un tās nehumānā, apsūdzošā, uz drošību tendētā un ekspluatējošā daba. Šai saistībā tā pieņem starp ES un Vidusjūras reģiona valstīm noslēgto nolīgumu nosacījumu par „imigrācijas centru finansēšanu”.

No otras puses, ziņojumā nav slēpts fakts, ka atbalstītais modelis tā saucamajai „Vidusjūras reģiona savienībai” patiesībā sakrīt ar ES modeli, kā pamatā ir tirgu liberalizācija, tostarp enerģijas, un kapitālistiska konkurence, ar ko cenšas nodrošināt politisko un ekonomisko kontroli pār galvenajiem spēkiem. Ziņojumā ir izvirzīts mērķis „izveidot Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu ... brīvās preču tirdzniecības zonu”, nevis „Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu partnerību, kas balstītos uz vienlīdzīgu attieksmi, solidaritāti, dialogu un cieņu pret katras valsts konkrēto asimetriju un īpatnībām” kā mēs piedāvājam grozījumā, ko iesniedzām.

Tādēļ es balsoju pret.

Jens Holm and Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), rakstiski. – (SV) Mēs atbalstām ciešāku sadarbību ar valstīm Vidusjūras reģionā, tomēr mēs nevaram aizdot mūsu atbalstu lielākai ES varai integrācijas politikā, kā tas noteikts 29. punktā. Mēs arī paužam nožēlu par faktu, ka ziņojumā nav noteiktas nekādas prasības pret tādām okupācijas varām kā Izraēla un Maroka. Ziņojumā, kur ir runa par cilvēktiesību stiprināšanu Vidusjūras reģionā, šai vajadzētu būt minimālai prasībai. Šo iemeslu dēļ mēs balsojam pret šo ziņojumu.

Erik Meijer (GUE/NGL), rakstiski. – (NL) Vidusjūras reģions ir ES dienvidu robeža. Daudzus gadus ES ir tiekusies veidot ciešu sadarbību ar piejūras valstīm, kas nepieder pie ES, ar dažām, kas nekad nevarēs pievienoties ES. Šī sadarbība tiek vērtēta, kā būtiska Eiropas dienvidiem, taču mazāk nozīmīga pārējai Eiropai. Neraugoties uz to, nav būtiskas viedokļu atšķirības par šo jautājumu, jo neviens neiebilst pret labām attiecībām

pie ES ārējās robežas. Pārsvārā pēc Francijas iniciatīvas pēdējā laikā šī sadarbība tiek padarīta aktīvāka. Šai saistībā ir ieviesti pastāvīgi mehānismi. Jautājums ir, kāds ir šo pastāvīgo mehānismu nolūks. Vai tas ir mēģinājums pietuvoties Sīrijas un Lībijas diktatūrām, kas aizvien pārkāpj cilvēktiesības? Vai tas ir mēģinājums atrast alternatīvu pilnvērtīgai dalībai ES, kas ilgtermiņā ir apsolīta tādām piejūras valstīm kā Horvātija, Melnkalne, Albānija un Turcija? Vai tas ir līdzeklis, kā padarīt ciešāku saikni ar Izraēlu, neraugoties un faktu, ka pēc 10. februāra vēlēšanu rezultātiem nākamās četras nedēļas gaidāma Izraēlas sadarbības, lai izveidotu Palestīnas valsti ar vienlīdzīgām tiesībām? Šobrīd es nevaru atbalstīt šo priekšlikumu.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Visi jaunizveidotās Vidusjūras reģiona savienības piedāvātie projekti izklausās labi: saules enerģijas izmantošanas plāns, sadarbība civilajā aizsardzībā, kopējas iniciatīvas Vidusjūras reģiona attīrīšanai un jauni ostu un maģistrāļu projekti. Tomēr, kā mēs visi zinām, uz papīra tu vari teikt, ko vēlies. Es šaubos, vai patiesībā kaut kas tiks paveikts. Galu galā organizācijas priekštece *Euromed* īsti neko nepanāca. Turklāt, kamēr iesaistītās valstis neredzēs īstu iespēju, ka šie projekti nesīs augļus, tie noteikti neupurēs esošās labās attiecības neskaidra projekta labā.

Tā kā es neuzskatu, ka jaunā Vidusjūras reģiona savienība būs veiksmīgāka kā tās priekštece, es balsoju pret šo ziņojumu.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es balsoju par šo ziņojumu. Es uzskatu, ka Eiropas un Vidusjūras reģiona partnerība, kas pirmās aprises ieguva Barselonas deklarācijā 1995. gadā, ir gatava tikt virzīta uz priekšu praktiskāk un efektīvāk, nekā tas ir noticis iepriekšējā gadījumā. Man ir prieks, ka referente atbalsta lēmumu nostiprināt Vidusjūras reģiona savienības demokrātisko likumību, pilnveidojot Eiropas un Vidusjūras reģiona parlamentārās asamblejas lomu. Tas tādēļ, ka es esmu cieši pārliecināts, ka nopietnas un ilgstošas partnerības izveidei būtu jānodrošina vairāk kā tikai ekonomiskā sadarbība un finansiālais atbalsts, lai arī šo uzdevumu nozīme nav apšaubāma. Tai arī būtu jāļauj panākt mieru un iestāžu stabilitāti, kā arī labklājību un ekonomisko izaugsmi.

Es piekrītu referentes izteiktajai cerībai, ka Eiropas un Vidusjūras reģiona attiecību nostiprināšana būtiski veicinās kolektīvās un individuālas drošības zonas attīstību, aptverot plašāku teritoriju nekā noteikts nolīgumā, un ka Eiropas Savienība var sniegt savu artavu tādās jomās kā likuma varas veicināšana, cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošana un savstarpēja sapratne starp tautām un kultūrām. Šie principi, diemžēl, joprojām bieži vien tiek pārkāpti pat valstīs, ar kurām ES uztur regulārus ekonomiskos kontaktus. Šai saistībā es esmu, ka instrumenti, kas tiks padarīti pieejami, atbildīs ambiciozajiem mērķiem, ko šī partnerība ir sev izvirzījusi.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), rakstiski. – (PL) Kas man ir būtiski, ka šis nolīgums Barselonas procesa ietvaros ļauj vienkāršāk risināt daudzus reģionāli stratēģiskus jautājumus, kā, piemēram, energodrošība, vides aizsardzība un ūdens resursu apsaimniekošana.

Es arī vēlētos vērst jūsu uzmanību uz būtisko progresu, kas ir panākts attiecībā uz Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu brīvās preču tirdzniecības zonas radīšanu, kas noteikti tiks izveidota 2010. gadā. Tajā pašā laikā es vēlētos uzsvērt vajadzību pēc ievērojami plašākas sadarbības šajās jomās: (medicīniskie un izglītības) pakalpojumi, lauksaimniecība, jo tā ir reģionālās ekonomikas balsts, un kopā ar pēdējo minēto pārtikas drošības kontrole.

Nobeigumā es vēlētos aizsākt jautājumu par demokrātisku pārmaiņu atbalstu Vidusjūras reģionā. Manuprāt, šis jautājums iet roku rokā ar nepieciešamību veicināt sociālo integrāciju un atbalstīt šī reģiona valstu iedzīvotāju darbību. Dialogs, daudz kultūru un reliģiskās iecietības veicināšana, kā arī izglītības projekti var brūgēt ceļu, lai miermīlīgā ceļā atrisinātu konfliktus, kuros šīs valstis šobrīd ir iesaistītas.

Charles Tannock (PPE-DE), rakstiski. – Es un mani britu konservatīvo partijas kolēģi atbalsta ciešākas daudzpusējās ES un Vidusjūras reģiona attiecības, ko veicina Barselonas process un tā pēctecis Vidusjūras reģiona savienība. Šādi tiks paredzēta ciešāka ekonomiskā un politiskā sadarbība attiecībā uz pilnveidotiem palīdzības un tirdzniecības mehānismiem, kā arī attiecībā uz drošības jautājumiem apmaiņā pret kopīgo vērtību veicināšanu demokrātijas, cilvēktiesību un likuma varas jomā.

Mēs vēlamies skaidri paust, ka esam pret Lisabonas līgumu atbilstoši mūsu ilgstošai politikai, un tādēļ nevaram pieņemt šī ziņojuma 10. punktā izdarītās atsauces uz to. Taču kopumā mēs ziņojumu atbalstām un attiecīgi balsojam par.

- Ziņojums: Konrad Szymanski (A6-0037/2009)

John Attard-Montalto (PSE), rakstiski. – Mēs piedalījāties balsošanā par ziņojumu par Eiropas kaimiņattiecību un partnerības instrumentu un esam atzīmējuši šādus punktus:

- Eiropas kaimiņattiecību un partnerības instrumenta Vidusjūras reģiona komponentei ir jāpapildina Barselonas process, un EKP mērķi ir jānosaka skaidrāk, lai pastiprinātu Barselonas procesu, atbalstot daudzpusēju reģionālo pieeju;

- ir jābūt pastiprinātai ES ieinteresētībai Melnās jūras reģionā un aktīvai Austrumu partnerībai. Ir arī jāpaātrina brīvās preču tirdzniecības zonas izveide, it īpaši attiecībā uz Armēniju, Azerbaidžānu, Gruziju, Ukrainu un Moldovas Republiku, partnervalstis tam būs gatavas;

- sadarbībā ar Eiropas Parlamentu un pēc *Euromed* un *EuroLat* asambleju parauga jāizveido Eiropas austrumu kaimiņvalstu asambleja (*Euroeast*), lai Austrumeiropas valstīs, proti, Armēnijā, Azerbaidžānā, Gruzijā, Moldovā, Ukrainā un Baltkrievijā, īstenotu EKPI.

Es uzskatu, ka mums ir jārikojas uzmanīgi, ņemot vērā Krievijas jūtīgo attieksmi pret tās tiešajiem kaimiņiem, jo mēs redzam jaunu pieeju ASV un Krievijas attiecībām.

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, es balsoju par ziņojumu. Tik jutīgā laikā kā tagad es nepiekrītu, ka mums kaimiņattiecību un partnerattiecību uzlabošanai ir nepieciešama pastiprināta sadarbība, lai veidotu draudzīgu vidi Eiropas Savienības tuvākajā apkārtnē, kā nosaka EKP galvenais mērķis.

Es ceru redzēt lielāku integrāciju un pēcāk savstarpēju tuvināšanos ekonomikā un politikā starp Eiropas Savienību un tās kaimiņvalstīm un tādēļ pilnībā piekrītu *Konrad Szymański* ziņojumam. Tajā Komisija ir aicināta kopā ar partneru valdībām attīstīt tālāk konsultāciju mehānismus ar civilo sabiedrību un vietējām iestādēm, lai tās labāk iesaistītu EKP īstenošanas izstrādē un uzraudzībā. Tajā Komisija un valstu, reģionālas un vietējās iestādes tiek arī mudinātas veicināt sadarbības veidošanas programmas starp pilsētām un reģioniem. Ziņojumā tiek arī aicināts aktīvāk veicināt ikgadējās rīcības programmas tādās jomās kā demokrātija, likuma vara un cilvēktiesības atbilstoši EKP rīcības plāniem, prasot darīt vairāk, lai pārliecinātu partneru valdības iesaistīties darbā šajās jomās.

Sylwester Chruszcz (UEN), rakstiski. – (PL) Es šodien paudu savu atbalstu ziņojumam par Eiropas kaimiņattiecību un partnerības instrumentu. Es uzskatu, ka valstis, kas atrodas aiz ES austrumu robežas ir mūsu stratēģiskie partneri. Pat ja mēs nevaram tām piedāvāt iespēju tuvākajā nākotnē kļūt par dalībvalstīm, mums vajadzētu attīstīt ekonomisko un politisko sadarbību kopējam Eiropas labumam.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), rakstiski. – (PL) Es atbalstīju *Konrad Szymanowski* ziņojumu par Eiropas kaimiņattiecību un partnerības instrumentu. Tā ir vērtīga ES iniciatīva, kuras mērķis ir sekmēt sadarbību starp ES un partnervalstīm. Šī sadarbība, cita starpā, ietver centienus veicināt dialogu un reformas, vides aizsardzību un rīcību energodrošības jomā. Tā arī paredz centienus samazināt nabadzību, sekmēt vīriešu un sieviešu vienlīdzību, nodarbinātību un sociālo aizsardzību, pārrobežu sadarbību, veicināt veselības aprūpi, izglītību un cilvēktiesības, apkarot terorismu un organizēto noziedzību un atbalstīt sadarbību zinātnes, izglītības, inovāciju un kultūras jomās. Tādēļ ir vitāli svarīgi pārskatīt EKPI darbības programmu būtību un veikt pilnu to finanšu pārskatu, ņemot vērā iesaistītās valstis, reģionus un jautājumus. Šiem pasākumiem vajadzētu paplašināt brīvās preču tirdzniecības zonu.

Ir būtiski norādīt, ka Austrumu partnerībai nevajadzētu mazināt kaimiņvalstu vēlmi pieteikties dalībai ES. Atbalsta vērtā ir arī sadaļa, kurā minēts, ka Gruzijai no 2008. līdz 2010. gadam pēc kara postījumiem piešķirami EUR 500 miljoni atjaunošanas darbiem un palīdzībai bēgļiem. Es arī pieņemu, ka ir ieteicams pārskatīt sadarbību ar Baltkrieviju kopā ar šai valstij piešķirto finansējumu, lai noteiktu, vai turpināma 2008. gada septembrī sāktā atkārtotās sadarbības veidošanas politika ar šo valsti. Tāpat es piekrītu, ka mums ir jānodrošina, lai jebkāda Krievijai piešķirta finansiālā palīdzība veicinātu šīs valsts demokrātisko standartu stiprināšanu.

Alexandru Nazare (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Eiropas kaimiņpolitika ir vitāli svarīgs instruments, lai nodrošinātu stabilitāti teritorijā uz austrumiem no ES. Patiesi, nesenie notikumi reģionā, kā, piemēram, krīze Gruzijā un gāzes krīze no jauna parādīja, ka ES ir vajadzīga tāda stratēģija, kas spētu nodrošināt, aktīvu ES lomu šajā teritorijā.

Es atbalstu šo ziņojumu, jo tajā ir izcelta tādu iniciatīvu nozīme kā Melnās jūras reģiona sinerģija un Austrumu partnerība. Tās ir īpaši vērtīgas sadarbības nostiprināšanai ar reģiona valstīm, jo īpaši Ukrainu, Moldovas Republiku, bet arī ar Kaukāza un Kaspijas jūras reģiona valstīm.

Es arī vēlētos uzsvērt, ka efektīva EKP īstenošana nav paveicama, programmu īstenošanai nepalielinot finansiālo atbalstu, kas tiek sniegts caur ENPI un nenodrošinot finansējuma piešķiršanas pārredzamību.

Turklāt lielāko daļu šo resursu ir jāpiešķir ar mērķi iesaistīt partnervalstu civilo sabiedrību kopīgos projektos un atbalstīt to pilsoņu mobilitāti. EKPI var kļūt efektīvāks, vairāk tuvinoties partnervalstu pilsoņiem un atbalstot viņu tuvināšanos Eiropiešiem visos līmeņos. Šī iemesla dēļ es atbalstu to, lai tiktu noņemti šķēršļi, kas bloķē no šīm valstīm nākošo personu brīvu pārvietošanos, jo īpaši nosakot atvieglotas prasības vīzu saņemšanai attiecībā uz šīm valstīm.

Zita Pleštinská (PPE-DE), rakstiski. – (SK) Pārrobežu sadarbība ir nozīmīgs stimulējošs ES kaimiņos esošo pierobežas reģionu ilgtspējīgai attīstībai. Aktīvāki kontakti starp cilvēkiem un personīga demokrātijas un likuma varas pieredze ir būtisks priekšnoteikums optimālai projektu īstenošanai Eiropas kaimiņattiecību politikas ietvaros, kas ir iemesls, kādēļ mums ir jārada konkrēti instrumenti, lai nodrošinātu atbilstošu uzraudzību tam, kā tiek vadītas un īstenotas kopējās darbības programmas abpus ES robežai.

Es atzinīgi vērtēju faktu, ka savā ziņojumā par Eiropas kaimiņattiecību un partnerības instrumenta pārskatīšanu referents *Konrad Szymański* ir iekļāvis pārrobežu sadarbību Eiropas kaimiņattiecību un partnerattiecību instrumenta (EKPI) kompetencē. Es balsoju par ziņojumu, kas vienkāršos sarunu procesu valstīm, kas piesakās dalībai ES. Tādas valstis kā Ukraina, Gruzija un Moldova, gūstot labumu no EKP, varēs pietuvoties ES.

Mans skatījums zināmā mērā balstās pieredzē, īstenojot Kopienas iniciatīvu *INTERREG III-A*, kurā ietilpa kopīgs Slovērijas un Polijas drenēšanas projekts Čmeļnicas iedzīvotājiem Slovērijai un Polijai piederošajā Pivņičnas pilsētā abpus mūsu kopīgai robežai.

Es esmu cieši pārliecināts, ka mums ir jāatbalsta katra iniciatīva, kuras nolūks ir speciālistu apmācība, tostarp kaimiņvalstu valodu apguve un partnerības iniciatīvas valdības amatpersonām. Es uzskatu, ka nopietna analīze attiecībā uz atbalsta palielināšanu un institūciju izveidi abpus ES robežai, kā priekšlikumā norādīja referents, sekmēs šī instrumenta īstenošanu.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es balsoju pret *Konrad Szymański* ziņojumu par Eiropas kaimiņattiecību un partnerības instrumenta pārskatīšanu. Es uzskatu, ka mums ir jāatzīst, ka dažās no valstīm, kurās instruments darbojas, nav panākts nekāds progress attiecībā uz sākotnējiem mērķiem sekmēt demokrātiju, stabilitāti un labu pārvaldību, integrāciju un ekonomisko konvergenci ar Eiropas Savienības politiku. Lai arī no otras puses ES palīdzība un kaimiņattiecību pieeja var būt stimulējoša labas prakses izplatīšanai un īstenošanai, tā tomēr ir tiesa, ka ir vitāli svarīgi, lai šī ES sniegtā palīdzība un finansiālais atbalsts, pamatotos uz konkrētiem nosacījumiem.

Šajā punktā es piekritu savam kolēģim, uzskatot, ka nozaru un vispārējo budžeta atbalstu EKPI ietvaros vajadzētu darīt pieejamu vienīgi valdībām, kas spēj to īstenot pārredzamā, efektīvā un vēlāk saprotamā veidā, un tur, kur šis atbalsts ir īsts pamudinājums. Tomēr šī paša iemesla dēļ es nevaru piekrist tam, lai EKPI pārskatīšana tiktu veikta, kā norādīts šajā ziņojumā. Joprojām ir jāizdara daudz, pirms mēs varēsim runāt par īstas brīvās preču tirdzniecības zonas attīstību, pretējā gadījumā pastāv risks iesaistītajās valstīs pasliktināt jau tā sliktos sociālos un iestāžu apstākļus un milzīgo Eiropas Savienības līdzekļu šķērdēšanu.

- Ziņojums: Thijs Berman (A6-0036/2009)

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es balsoju par *Thijs Berman* ziņojumu par tādu darbību finansēšanu, kuras nav saistītas ar oficiālo attīstības palīdzību valstīs, kam piemēro Regulu (EK) Nr. 1905/2006.

Es piekritu referentam, ka Parlamenta izvirzītajam tiesību akta priekšlikumam būtu jānodrošina, lai ievēribas cienīgos projektos tiktu atbalstītas tās valstis, kas neizpilda klasifikācijas kritērijus, lai tās klasificētu kā tiesīgas saņemt oficiālo attīstības palīdzību, taču kas ir atvērtas tādu politisko, ekonomisko un pārvaldības vērtību nostiprināšanai, kas līdzinās Kopienas vērtībām, un ar kurām Kopienai ir stratēģiskas attiecības. Piemēri būtu partnerību veidošana starp ekonomiskiem, akadēmiskiem un zinātniskiem operatoriem, jo īpaši nozīmīgākajās jomās, kā, piemēram, zinātniskā un tehnoloģiskā pētniecība, transports, enerģētika un vide.

Es uzskatu, ka tas var nākt tikai par labu ne vien iesaistītajām valstīm un Eiropas Savienībai, bet arī visai starptautiskajai sabiedrībai. Tas ir princips, kas vienmēr ir būtu jāiekļauj nopietnā vērtējumā, nosakot konkrēta projekta tiesības saņemt finansējumu un izskatot tā pamatotību.

- Ziņojums: Hanne Dahl (A6-0426/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, es atbalstu *Hanne Dahl* ziņojumu un esmu par, citējot pirmo punktu par Eiropas Savienības Publikāciju biroju, kur norādīts, ka tas ir “starpiestāžu birojs, kura uzdevums ir cik vien iespējams efektīvi publicēt Eiropas Kopienu un Eiropas Savienības iestāžu publikācijas”. Es piekrītu *Hanne Dahl* aicinājumam Eiropas iestādēm mainīt starpiestāžu dienestu juridisko pamatu tā, lai ļautu skaidri sadalīt administratīvo un politisko atbildību, jo šobrīd to ir grūti noteikt.

Es uzskatu, ka informācijas lietošana ir galvenais veids, kā Eiropas Savienību tuvināt tās pilsoņiem un šajā kontekstā daudzvalodībai ir jābūt galvenajam instrumentam, ar ko praksē ieviest Publikāciju biroja mērķus, vienlaikus publicējot “Oficiālo vēstnesi” visās Eiropas Savienības oficiālajās valodās, lai to skaidri saprastu ikviens. Šim principa izpildi būtu jāpaplašina, tajā iekļaujot visus Publikāciju biroja pasākumus.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), rakstiski. – Es balsoju par šo lēmuma projektu, jo tajā ir ņemtas vērā Eiropas Parlamenta prasības un ar to tiek skaidri sadalīta Biroja un Komisijas atbildība atšķirībā no iepriekšējā 2000. gadā pieņemtā lēmuma.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Pat pēc šiem daudzajiem gadiem, kas ir pagājuši kopš tās izveides, ES joprojām nav patiesi tuva saviem pilsoņiem. Tā vienkārši pieņem, ka visi iedzīvotāji lieto internetu un var bez problēmām orientēties ES tīmekļa vietnē. Patiesībā tā nav, jo tīmekļa vietnes nereti ir saprotamas vienīgi ar tām saistītajiem cilvēkiem un tās ne vienmēr visās valodās ir saprotamas. Daudzās valstīs ir noturīga drukāto plašsaziņas līdzekļu tradīcija, kas kalpo kā būtisks līdzeklis neitrālas informācijas sniegšanai pilsoņiem.

ES allaž uzsver informācijas politikas nozīmību, taču šajā ziņā tā ļauj palielināties informācijas robam. Pirmkārt, krietni samazināsies „Oficiālā Vēstneša” atvērumi, ja tiks atmestas tās „Oficiālā Vēstneša” daļas, kas ir jāpublicē un, otrkārt, visi tie, kuriem modernās tehnoloģijas ir svešas, tiks nostādīti nevēlamā situācijā. Šī iemesla dēļ es balsoju pret *Hanne Dahl* ziņojumu.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es balsoju par *Hanne Dahl* ziņojumu par Eiropas Savienības Oficiālo publikāciju biroja struktūru un darbību.

Es piekrītu referentei, ka iepriekšējo 2000. gada 20. jūlijā pieņemto lēmumu būtu jāaizstāj, jo īpaši ar nolūku pienācīgi ņemt vērā novērojumu, ko Eiropas Parlaments veica izpildes apstiprinājuma procedūrā par 2001. finanšu gadu. Es uzskatu, ka ziņojums arī ir lietderīgs, lai padarītu skaidrāku politiskās un administratīvās atbildības sadali Eiropas Savienības Publikāciju birojā, un ka šī skaidrība ir vajadzīga, lai nodrošinātu, ka birojs veic tā uzdevumus pareizi, racionāli un efektīvi.

Priekšsēdētāja. - Ar šo tiek slēgti balsojuma skaidrojumi.

11. Balsojumu labojumi un nodomi balsot: sk. protokolu

12. Padomes kopējo nostāju paziņošana: sk. protokolu

13. Dokumentu iesniegšana: sk. protokolu

14. Lēmumi attiecībā uz atsevišķiem dokumentiem: sk. protokolu

15. Sēdē pieņemto tekstu nosūtīšana: sk. protokolu

16. Nākamo sēžu datumi: sk. protokolu

17. Sesijas pārtraukšana

Priekšsēdētāja. – Es pasludinu Eiropas Parlamenta sesiju par pārtrauktu.

(Sēdi beidza plkst. 12.50)